

(8) Na podlagi dokončne odločbe iz prejšnjega odstavka lahko pripravljavec plana predlaga uvedbo postopka prevlade javne koristi na podlagi tega zakona skladno z določbami, ki urejajo postopek prevlade javne koristi v primeru planov.

23. člen

Presoja sprejemljivosti posegov v naravo na podlagi tega zakona se izvede tudi za posege v naravo, za katere se je postopek pridobitve ustreznega dovoljenja že začel pred uveljavitvijo tega zakona, pa z dnem pristopa k EU še ni končan, razen če so bili v tem postopku že dani projektni pogoji, skladno z določbami zakona, ki ureja graditev objektov in zakona, ki ureja ohranjanje narave.

24. člen

Postopki za izdajo naravovarstvenega soglasja iz 15. člena tega zakona, začeti po dosedanjih predpisih, se nadaljujejo in končajo po določbah teh predpisov.

25. člen

Postopki za izdajo dovoljenj, potrtil ali listin iz 2. člena tega zakona, začeti po dosedanjih predpisih, se nadaljujejo in končajo po določbah teh predpisov.

26. člen

Od uveljavitve tega zakona do 1. 1. 2005 izvaja naloge ministrstva, pristojnega za ohranjanje narave, določene v 7. členu tega zakona, ministrstvo, pristojno za divjad.

27. člen

Do začetka izvajanja celovite presoje vplivov na okolje za plane v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo okolja, se v okviru postopka sprejemljivosti planov na podlagi tega zakona za presojo sprejemljivosti vplivov plana smiselno uporabljajo določbe o celoviti presoji vplivov na okolje v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo okolja in tem zakonom.

28. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe 1., 6., 10., 11., 14. in 16. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem pristopa k EU.

(3) S tem zakonom se povzema vsebina Direktive Sveta št. 92/43/ES z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206 z vsemi spremembami).

Št. 801-01/98-7/14

Ljubljana, dne 31. marca 2004.

EPA 1158-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

1694. Zakon o varstvu okolja (ZVO-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o varstvu
okolja (ZVO-1)

Razglašam Zakon o varstvu okolja (ZVO-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 31. marca 2004.

Št. 001-22-49/04

Ljubljana, dne 8. aprila 2004.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O VARSTVU OKOLJA (ZVO-1)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. Splošne določbe

1. člen

(predmet zakona)

Ta zakon ureja varstvo okolja pred obremenjevanjem kot temeljni pogoj za trajnostni razvoj in v tem okviru določa temeljna načela varstva okolja, ukrepe varstva okolja, spremljanje stanja okolja in informacije o okolju, ekonomske in finančne instrumente varstva okolja, javne službe varstva okolja in druga z varstvom okolja povezana vprašanja.

2. člen

(namen in cilji zakona)

(1) Namen varstva okolja je spodbujanje in usmerjanje takšnega družbenega razvoja, ki omogoča dolgoročne pogoje za človekovo zdravje, počutje in kakovost njegovega življenja ter ohranjanje biotske raznovrstnosti.

(2) Cilji varstva okolja so zlasti:

1. preprečitev in zmanjšanje obremenjevanja okolja,
2. ohranjanje in izboljševanje kakovosti okolja,
3. trajnostna raba naravnih virov,
4. zmanjšanje rabe energije in večja uporaba obnovljivih virov energije,
5. odpravljanje posledic obremenjevanja okolja, izboljšanje porušenega naravnega ravnovesja in ponovno vzpostavljanje njegovih regeneracijskih sposobnosti,
6. povečevanje snovne učinkovitosti proizvodnje in potrošnje ter
7. opuščanje in nadomeščanje uporabe nevarnih snovi.

(3) Za doseganje ciljev iz prejšnjega odstavka se:

1. spodbuja proizvodnjo in potrošnjo, ki prispeva k zmanjšanju obremenjevanja okolja,
2. spodbuja razvoj in uporabo tehnologij, ki preprečujejo, odpravljajo ali zmanjšujejo obremenjevanje okolja in
3. plačuje onesnaževanje in raba naravnih virov.

3. člen

(pojmi)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Okolje je tisti del narave, kamor seže ali bi lahko segel vpliv človekovega delovanja.

1.1. Narava je celota materialnega sveta in sestav z naravnimi zakoni med seboj povezanih ter soodvisnih delov in procesov. Človek je sestavni del narave.

1.2. Naravni pojavi so fizikalno kemični procesi, sevanja, geološki pojavi, podnebne, hidrografske in biološke razmere ter drugi naravni pojavi, ki povzročajo spremembe okolja.

1.3. Deli okolja so tla, mineralne surovine, voda, zrak in živalske ter rastlinske vrste, vključno z njihovim genskim materialom. Biotska raznovrstnost je biotska raznovrstnost po predpisih o ohranjanju narave.

1.4. Naravna dobrina je del narave in je lahko naravno javno dobro, naravni vir ali naravna vrednota.

1.4.1. Naravno javno dobro je del okolja, na katerem je z zakonom vzpostavljen status javnega dobra.

1.4.2. Naravni vir je del okolja, kadar je predmet gospodarske rabe.

1.4.3. Naravna vrednota je naravna vrednota po predpisih o ohranjanju narave.

1.5. Kulturna dediščina je kulturna dediščina po predpisih o varstvu kulturne dediščine.

2. Poseg v okolje je vsako človekovo ravnanje ali opustitev ravnanja, ki lahko vpliva na okolje tako, da škoduje človekovemu zdravju, počutju in kakovosti njegovega življenja ter preživetju, zdravju in počutju drugih organizmov. Poseg v okolje se nanaša zlasti na rabo naravnih dobrin, onesnaževanje delov okolja, gradnjo in uporabo objektov, proizvodne in druge dejavnosti ter dajanje izdelkov na trg in njihovo potrošnje.

3. Emisija je neposredno ali posredno izpuščanje ali oddajanje snovi v tekočem, plinastem ali trdnem stanju ali energije (hrup, vibracije, sevanje, toplota in svetloba) iz posameznega vira v okolje.

3.1. Mejna vrednost emisije je predpisana vrednost emisije, ki je določena kot masa, izražena s posebnimi parametri, koncentracija ali raven emisije, in v enem ali več časovnih obdobjih ne sme biti presežena.

4. Kakovost okolja je stanje okolja ali njegovega dela, ki je posledica emisije in drugih človekovih dejanj ter delovanja naravnih pojavov.

4.1. Standard kakovosti okolja je predpisana kakovost okolja ali njegovega dela, določena kot mejna ali ciljna vrednost ali dolgoročno naravnano priporočilo, izražena kot koncentracija snovi, parameter stanja okolja ali raven energije, ki mora biti v določenem času dosežena.

5. Odpadek je določena snov ali predmet, ko ga njegov povzročitelj ali druga oseba, ki ima snov ali predmet v posesti, zavrže, namerava ali mora zavrže.

5.1. Nevarni odpadki so odpadki, ki zaradi določenih nevarnih sestavin ali lastnosti s predpisom uvrščeni med nevarne odpadke.

5.2. Radioaktivni odpadki so odpadki, ki zaradi določenih radioaktivnih lastnosti po predpisih o varstvu pred ionizirajočimi sevanji, uvrščeni med radioaktivne odpadke.

5.3. Komunalni odpadki so odpadki iz gospodinjstva ali njemu po naravi ali sestavi podobni odpadki iz proizvodnje, trgovine, storitvene ali druge dejavnosti.

5.4. Ravnanje z odpadki je zbiranje, prevažanje, predelava in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorom teh ravnanj in ukrepi po prenehanju delovanja naprave za ravnanje z odpadki.

5.5. Komunalna odpadna voda je odpadna voda iz gospodinjstev in njej po naravi ali sestavi podobna voda iz proizvodnje ali storitvene ali druge dejavnosti ali mešanica teh odpadnih voda z odpadno vodo iz proizvodnje ali s padavinsko odpadno vodo.

6. Obremenitev okolja je vsak poseg ali posledica posega v okolje, ki je izključno ali hkrati povzročila ali povzroča onesnaževanje okolja, tveganje za okolje ali rabo naravne dobrine.

6.1. Čezmerna obremenitev okolja je obremenitev, ki presega mejne vrednosti emisije, standarde kakovosti okolja, pravila ravnanja ali dovoljeno rabo naravne dobrine.

6.2. Celotna obremenitev so skupni vplivi in učinki več istovrstnih sestavin, skupna obremenitev pa so skupni vplivi in učinki vseh prisotnih raznovrstnih sestavin.

6.3. Opozorilna vrednost je s predpisom določena vrednost obremenitve okolja ali njegovega dela, nad katero so

škodljivi vplivi na človekovo zdravje za posamezne skupine ljudi verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti, in pri kateri je potrebno sprotno obveščanje javnosti.

6.4. Kritična obremenitev je s predpisom določena vrednost obremenitve, nad katero so škodljivi vplivi na človekovo zdravje za vse prebivalce verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti in pri kateri so potrebni takojšnji ukrepi.

6.5. Onesnaževanje okolja je neposredno ali posredno vnašanje snovi ali energije v zrak, vodo ali tla ali povzročanje odpadkov in je posledica človekove dejavnosti, ki lahko škoduje okolju ali človekovemu zdravju ali posega v lastninsko pravico tako, da poškoduje ali uniči predmet lastninske pravice ali posega v njeno uživanje ali v pravico do rabe okolja.

6.6. Raba naravnih dobrin je splošna raba delov okolja, za katero ni treba pridobiti posebne pravice, ali posebna raba delov okolja, za katero je treba pridobiti posebno pravico rabe skladno z zakonom.

6.7. Tveganje za okolje je verjetnost, da bo nek poseg v okolje posredno ali neposredno v določenih okoliščinah ali v določenem času škodoval okolju ali življenju ali zdravju ljudi.

6.8. Okoljska nesreča je nenadzorovan ali nepredviden dogodek, ki je nastal zaradi posega v okolje in ima takoj ali kasneje za posledico neposredno ali posredno ogrožanje življenja ali zdravja ljudi ali kakovosti okolja. Okoljska nesreča je tudi ekološka nesreča po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

6.8.1. Večja nesreča je okoljska nesreča, ko pri obratovanju obrata pride do nenadzorovanega ali nepredvidenega dogodka, kot je večja emisija, požar ali eksplozija, v katero je vključena ena ali več nevarnih snovi. Večja nesreča je industrijska nesreča po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

6.9. Mejni stroški onesnaževanja okolja so s predpisom določeni dodatni stroški povzročitelja onesnaževanja okolja, ki so posledica proizvodnje dodatne enote izdelka ali storitve in niso vključeni v lastno ceno izdelka ali storitve.

7. Povzročiteljica ali povzročitelj obremenitve okolja (v nadaljnjem besedilu: povzročitelj obremenitve) je pravna ali fizična oseba, ki neposredno ali posredno, izključno ali hkrati onesnažuje okolje, rabi naravne dobrine ali povzroča tveganje za okolje ali povzroči okoljsko nesrečo.

7.1. Upravljavka ali upravljavec naprave ali obrata (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) je povzročitelj obremenitve okolja, ki ima v posesti napravo ali obrat.

8. Naprava je nepremična ali premična tehnološka enota, za katero je določeno, da lahko povzroča obremenitev okolja, ker v njej poteka eden ali več določenih tehnoloških procesov in na istem kraju drugi z njimi neposredno tehnološko povezani procesi, ki lahko povzročajo obremenitev okolja.

9. Obrat je celotno območje, ki ga upravlja isti upravljavec in na katerem je ena ali več naprav, vključno s pripadajočo ali z njimi povezano infrastrukturo in tehnološkimi procesi, v katerih se proizvajajo, skladiščijo ali kakor koli drugače uporabljajo nevarne snovi.

10. Nevarna snov je s predpisom določena snov ali mešanica ali pripravek, ki je v obratu navzoča kot surovina, proizvod, stranski ali vmesni proizvod ali ostanek, ali lahko nastane ob nesreči.

11. Najboljša razpoložljiva tehnika je najbolj učinkovita in napredna razvojna stopnja dejavnosti in z njo povezani način obratovanja, ki je lahko primerna osnova za določitev mejnih vrednosti emisije.

11.1. Tehnika je uporabljena tehnologija in način načrtovanja, gradnje, vzdrževanja, obratovanja in razgradnje naprave.

11.2. Razpoložljiva tehnika je tista tehnika, katere stopnja razvoja omogoča njeno uporabo v posamezni industrijski panogi pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji.

11.3. Najboljša je tista tehnika, ki je pri doseganju visoke splošne ravni varstva okolja kot celote najučinkovitejša.

12. Monitoring okolja je spremljanje in nadzorovanje okolja s sistematičnimi meritvami ali drugimi metodami in z njimi povezanimi postopki.

13. Okoljski podatek je katera koli informacija v pisni, vizualni, zvočni, elektronski ali drugi materialni obliki, ki se nanaša na okolje.

2. Temeljna načela

4. člen

(načelo trajnostnega razvoja)

(1) Država in samoupravna lokalna skupnost (v nadaljnjem besedilu: občina) morata pri sprejemanju politik, strategij, programov, planov, načrtov in splošnih pravnih aktov ter pri izvajanju drugih zadev iz svoje pristojnosti spodbujati takšen gospodarski in socialni razvoj družbe, ki pri zadovoljevanju potreb sedanje generacije upošteva enake možnosti zadovoljevanja potreb prihodnjih in omogoča dolgoročno ohranjanje okolja.

(2) Zaradi spodbujanja trajnostnega razvoja morajo biti zahteve varstva okolja vključene v pripravo in izvajanje politik ter dejavnosti na vseh področjih gospodarskega in socialnega razvoja.

5. člen

(načelo celovitosti)

(1) Država in občina morata pri sprejemanju politik, strategij, programov, planov, načrtov in splošnih pravnih aktov ter pri izvajanju drugih zadev iz svoje pristojnosti upoštevati njihove vplive na okolje tako, da prispevajo k doseganju ciljev varstva okolja.

(2) Pri sprejemanju aktov iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na varstvo okolja, se kot merilo upoštevajo človekovo zdravje, počutje in kakovost njegovega življenja ter preživetje, varstvo pred okoljskimi nesrečami in zdravje ter počutje drugih živih organizmov.

6. člen

(načelo sodelovanja)

(1) Država in občina pri sprejemanju politik, strategij, programov, planov, načrtov in splošnih pravnih aktov, ki se nanašajo na varstvo okolja, omogočata sodelovanje povzročiteljev obremenitve, izvajalk ali izvajalcev (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) javnih služb varstva okolja in drugih oseb, ki opravljajo dejavnosti varstva okolja, in javnosti.

(2) Država zagotavlja sodelovanje in solidarnost pri reševanju globalnih in meddržavnih vprašanj varstva okolja, zlasti s sklepanjem meddržavnih pogodb, sodelovanjem z drugimi državami v zvezi s plani, programi in posegi v okolje s čezmejnimi vplivom, z obveščanjem drugih držav o okoljskih nesrečah in mednarodno izmenjavo okoljskih podatkov.

(3) Občine so med seboj solidarne in sodelujejo pri izvajanju nalog varstva okolja iz svoje pristojnosti, da se zagotovijo okoljsko bolj sprejemljivi, primernejši in ekonomsko učinkovitejši ukrepi varstva okolja.

7. člen

(načelo preventive)

(1) Mejne vrednosti emisije, standardi kakovosti okolja, pravila ravnanja in drugi ukrepi varstva okolja morajo biti zasnovani, vsak poseg v okolje pa načrtovan in izveden tako, da povzroči čim manjše obremenjevanje okolja.

(2) Za uresničevanje določb prejšnjega odstavka se uporabljajo najboljše razpoložljive tehnike, dostopne na trgu.

(3) Za preprečevanje škodljivih učinkov na okolje in zdravje ljudi se posegi v okolje usmerjajo tudi z dolgoročno naravnanimi priporočili.

8. člen

(načelo previdnosti)

(1) Uvajanje novih tehnologij, proizvodnih postopkov in izdelkov je dopustno le, če ob upoštevanju stanja znanosti in tehnike ter možnih varstvenih ukrepov ni pričakovati nepredvidljivih škodljivih učinkov na okolje ali zdravje ljudi.

(2) Če obstaja možnost nepopravljivega uničenja okolja ali če so ogrožene njegove regeneracijske sposobnosti, pomanjkanje znanstvene zanesljivosti ne sme biti razlog za odlaganje ukrepov.

9. člen

(načelo odgovornosti povzročitelja)

(1) Povzročitelj čezmerne obremenitve je kazensko in odškodninsko odgovoren v skladu z zakonom.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka ali njen pravni naslednik mora v skladu z zakonom odpraviti vir in posledico čezmernega obremenjevanja.

(3) Povzročitelj je za obremenjevanje okolja odgovoren tudi v primeru likvidacije ali stečaja, skladno s tem zakonom.

10. člen

(načelo plačila za obremenjevanje)

(1) Povzročitelj obremenitve krije vse stroške predpisanih ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje onesnaževanja ter tveganja za okolje, rabo okolja ter odpravo posledic obremenjevanja okolja.

(2) Z namenom zmanjševanja obremenjevanja okolja se lahko predpiše okoljsko dajatev zaradi onesnaževanja ali zaradi vsebnosti okolju škodljivih snovi v surovini, polizdelku ali izdelku.

(3) Povzročitelju obremenitve se lahko predpiše obveznost jamčenja s finančnimi sredstvi za primer poplčila stroškov obremenjevanja okolja pri opravljanju dejavnosti in po njenem prenehanju.

(4) Povzročitelj obremenitve se mora zavarovati proti odgovornosti za škodo, ki jo lahko povzroči okolju s svojo dejavnostjo, skladno z zakonom.

11. člen

(načelo subsidiarnega ukrepanja)

(1) Država skrbi za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja in krije stroške odprave teh posledic, če jih ni mogoče naprtiti določenim ali določljivim povzročiteljem ali ni pravne podlage za naložitev obveznosti povzročitelju obremenitve ali posledic ni mogoče drugače odpraviti.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka občina skrbi za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja zaradi ravnanja s komunalnimi odpadki in krije stroške odprave teh posledic, če jih ni mogoče naprtiti določenim ali določljivim povzročiteljem ali ni pravne podlage za naložitev obveznosti povzročitelju obremenitve ali posledic ni mogoče drugače odpraviti.

(3) Če se v primeru iz prejšnjih odstavkov povzročitelj ugotovi kasneje, imata država ali občina pravico in dolžnost izterjati vračilo stroškov iz prejšnjih odstavkov.

(4) Načelo subsidiarnega ukrepanja velja za državo tudi, ko je vir obremenjevanja okolja zunaj njenih meja, vprašanja o posledicah čezmerne obremenitve na območju Republike Slovenije pa s tujo državo, v kateri je vir, niso urejena.

(5) Stroški subsidiarnega ukrepanja države ali občine ne pokrivajo stroškov odškodninskih zahtevkov oškodovancev zaradi posledic čezmerne obremenitve okolja.

12. člen

(načelo spodbujanja)

(1) Država in občina v skladu s svojimi pristojnostmi spodbujata dejavnosti varstva okolja, ki preprečujejo ali

zmanjšujejo obremenjevanje okolja, in tiste posege v okolje, ki zmanjšujejo porabo snovi in energije ter manj obremenjujejo okolje ali ga omejujejo pod stopnjo dopustnih meja.

(2) Pri določanju spodbud so okolju primernejše naprave, tehnologija, oprema, izdelki in storitve ter dejavnosti deležni večjih ugodnosti od okolju manj primernih.

(3) Država in občina spodbujata ozaveščenost, informiranje in izobraževanje o varstvu okolja.

13. člen

(načelo javnosti)

(1) Okoljski podatki so javni.

(2) Vsakdo ima pravico dostopa do okoljskih podatkov skladno z zakonom.

(3) Javnost ima pravico sodelovati v postopkih sprejemanja politik, strategij, programov, planov in načrtov, ki se nanašajo na varstvo okolja, skladno s tem zakonom.

(4) Javnost ima pravico sodelovati v postopkih, ki se nanašajo na plane, programe in posege v okolje v drugih državah, ki bi lahko vplivali na okolje v Republiki Sloveniji, skladno s tem zakonom.

(5) Javnost ima pravico sodelovati v postopkih izdajanja konkretnih pravnih aktov, ki se nanašajo na posege v okolje, skladno s tem zakonom.

14. člen

(načelo varstva pravic)

(1) Za uresničevanje pravice do zdravega življenjskega okolja lahko državljanke ali državljani kot posamezniki ali posamezniki ali njihova društva, združenja in organizacije pred sodiščem zahtevajo, da nosilka ali nosilec (v nadaljnjem besedilu: nosilec) posega v okolje ustavi poseg, če bi ta povzročil ali povzročal čezmerno obremenitev okolja ali če bi povzročil ali povzročal neposredno nevarnost za življenje ali zdravje ljudi, ali da se mu prepove začetni izvajanje posega v okolje, če je izkazana velika verjetnost, da bi povzročil takšne posledice.

(2) Za varovanje pravice do zdravega življenjskega okolja kot posebnega področja je v skladu z zakonom pristojen tudi varuh človekovih pravic.

15. člen

(načelo dopustnosti posegov v okolje)

(1) Poseg v okolje je dopusten le, če ne povzroča čezmerne obremenitve.

(2) Ta zakon določa primere, ko je za poseg v okolje treba pridobiti okoljevarstveno soglasje ali dovoljenje.

(3) Za posebno rabo naravnih dobrin je treba pridobiti pravico skladno z določbami zakonov, ki urejajo njihovo rabo.

16. člen

(načelo ekološke funkcije lastnine)

(1) Pri uživanju lastninske pravice ali pravice splošne ali posebne rabe naravnih dobrin je treba zaradi upoštevanja ekološke funkcije lastnine zagotoviti ohranjanje in izboljševanje kakovosti okolja, ohranjanje naravnih vrednot in biotske raznovrstnosti.

(2) Naravno javno dobro se lahko rabi le tako, da ni ogroženo okolje ali njegov del, ki ima status naravnega javnega dobra, in ni izključena njegova naravna vloga.

(3) Zaradi ohranjanja narave in izboljšanja kakovosti človekovega življenja se za naravne dobrine, ki so skladno z zakonom določena kot ekološko pomembna območja ali naravne vrednote, lahko določi poseben režim uživanja lastnine, drugih pravic rabe ali opravljanja dejavnosti.

(4) Ukrepi za zagotavljanje ekološke funkcije lastnine iz prejšnjih odstavkov so določeni s tem zakonom in z zakoni, ki urejajo varstvo ali rabo naravnih dobrin.

II. UKREPI VARSTVA OKOLJA

1. Mejne vrednosti in pravila ravnanja

17. člen

(emisije)

(1) Povzročitelj onesnaževanja mora izvesti ukrepe, potrebne za preprečevanje in zmanjšanje onesnaževanja, tako da njegove emisije v okolje ne presegajo predpisanih mejnih vrednosti.

(2) Povzročitelj onesnaževanja mora za napravo, v kateri poteka dejavnost, ki lahko onesnažuje okolje z emisijami, imeti okoljevarstveno dovoljenje, skladno s tem zakonom.

(3) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) določi mejne vrednosti emisije, stopnje zmanjševanja onesnaževanja okolja in s tem povezane ukrepe, pri čemer upošteva tudi možne učinke celotne in skupne obremenitve okolja.

(4) Vlada lahko določi naprave, za katere proizvajalec zagotavlja skladnost s predpisanimi mejnimi vrednostmi ali se ta ugotavlja v skladu s predpisi, ki urejajo ugotavljanje skladnosti proizvodov, in za katere okoljevarstveno dovoljenje ni potrebno.

18. člen

(preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic)

(1) Povzročitelj tveganja mora pri upravljanju obrata izvesti predpisane ukrepe za preprečevanje večje nesreče in za zmanjševanje njenih posledic za ljudi in okolje, zlasti pa izdelati zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje in varnostno poročilo.

(2) Povzročitelj tveganja mora za obrat iz prejšnjega odstavka imeti okoljevarstveno dovoljenje, skladno s tem zakonom.

(3) Vlada določi vrste in količine nevarnih snovi, razvrstitev obratov glede na nevarne snovi, vsebino zasnove zmanjšanja tveganja za okolje in varnostnega poročila iz prvega odstavka tega člena, obveznost, roke in vsebino prijave obrata, obveznost poročanja o večji nesreči in druge ukrepe za preprečevanje večje nesreče.

(4) Vlada določi tudi merila za določitev najmanjše razdalje med obratom in območji, na katerih se lahko stalno ali začasno zadržuje večje število ljudi, pomembnejšo infrastrukturo državnega ali lokalnega pomena in varovanimi ter zavarovanimi območji po predpisih o ohranjanju narave, tehnične ukrepe in druge omejitve rabe prostora, vključno z zahtevami za prilagoditev obstoječih objektov.

(5) Vlada določi tudi način obveščanja javnosti o večjih nesrečah ter način obveščanja drugih držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica) in drugih držav o obratih in možnih večjih nesrečah, ki bi lahko vplivale na okolje na njihovem ozemlju.

19. člen

(pravila ravnanja)

(1) Povzročitelj obremenitve mora pri svojem ravnanju upoštevati vsa pravila, ki so potrebna za preprečevanje in zmanjševanje obremenjevanja okolja.

(2) Prepovedi, omejitve in druga pravila ravnanja ter priporočila pri opravljanju dejavnosti ali v potrošnji določi ministrica ali minister, pristojen za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: minister), v soglasju z drugimi pristojnimi ministricami ali ministri (v nadaljnjem besedilu: pristojni ministri), nanašajo pa se zlasti na:

1. prijavo ravnanja ali dejavnosti,
2. proizvodnjo, prevoz in skladiščenje,
3. usposobljenost oseb za opravljanje dejavnosti,
4. dajanje storitev ali izdelkov na trg,

5. označevanje surovin, polizdelkov ali izdelkov in druge oblike obveščanja potrošnikov,
6. specifikacije za izdelke, storitve ali postopke in ugotavljanje skladnosti z njimi,
7. opozorila, znake in varščine,
8. zmanjševanje porabe snovi in energije,
9. zmanjševanje nevarnih in škodljivih snovi v surovinah, polizdelkih ali izdelkih,
10. nadomeščanje snovi in energentov z okolju primernejšimi,
11. zahteve, povezane z nadzorom nad okoljevarstveno ustreznostjo izdelkov ali tehnologij pri uvozu ali tranzitu in
12. druga ravnanja, potrebna za preprečevanje in zmanjševanje obremenjevanja okolja.

20. člen

(ravljanje z odpadki)

(1) Povzročitelj onesnaževanja mora upoštevati vsa pravila ravnanja z odpadki, ki so potrebna za preprečevanje ali zmanjševanje nastajanja odpadkov in njihove škodljivosti za okolje, in za zagotovitev predelave nastalih odpadkov ali njihovo varno odstranitev, če predelava ni mogoča.

(2) Pravna ali fizična oseba, ki predeluje ali odstranjuje svoje odpadke ali odpadke drugih povzročiteljev po predpisanih postopkih, mora za to imeti okoljevarstveno dovoljenje, skladno s tem zakonom.

(3) Minister določi pravila ravnanja in druge pogoje za ravnanje z odpadki, nanašajo pa se zlasti na:

1. zmanjševanje nastajanja odpadkov in njihove škodljivosti za okolje,
2. razvrščanje odpadkov v seznime,
3. načine ravnanja z odpadki, vključno s posredovanjem na področju ravnanja z odpadki in obveznostjo pridobitve potrdila za vpis v evidenco za posredovanje odpadkov,
4. obveznost pridobitve potrdila za vpis v evidenco za zbiranje odpadkov,
5. pogoje za pridobitev predpisanih dovoljenj ali soglasij,
6. načrtovanje, gradnjo in obratovanje naprav za ravnanje z odpadki,
7. usposobljenost oseb za ravnanje z odpadki,
8. ukrepe, povezane s prenehanjem delovanja naprav za ravnanje z odpadki, in
9. vodenje evidenc o odpadkih in o ravnanju z njimi ter način poročanja ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(4) Minister lahko določi primere, ko dovoljenje iz drugega odstavka tega člena ni potrebno, če so izpolnjene predpisane zahteve, ki se nanašajo zlasti na:

1. emisije,
2. vsebnost nevarnih ali škodljivih snovi,
3. rabo energije, in
4. vrsto in način nastajanja odpadkov.

21. člen

(uvoz, izvoz in tranzit odpadkov)

(1) Uvoz, izvoz in tranzit odpadkov se izvaja skladno s predpisi Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki urejajo uvoz, izvoz in tranzit odpadkov.

(2) Dovoljenja, potrdila in druge listine za uvoz, izvoz in tranzit odpadkov po predpisih EU iz prejšnjega odstavka izdaja ministrstvo.

22. člen

(uporaba standardov)

(1) V predpisih iz 17., 18., 19. in 20. člena tega zakona se v zvezi z določenim ravnanjem ali dejavnostjo lahko določi sklicevanje na standard po predpisih o standardizaciji ali določi njegovo obvezno uporabo ali določi, da je določeno

ravljanje ali dejavnost skladna z zahtevami predpisa, če ustreza zahtevam standarda.

(2) V predpisih iz prejšnjega odstavka se lahko določi tudi organ za ugotavljanje skladnosti, pogoje, ki ji mora ta organ izpolnjevati, in zahteva, da se njegova usposobljenost dokazuje z akreditacijskimi listinami po predpisih, ki urejajo akreditacijo.

2. Zagotavljanje standardov kakovosti okolja

23. člen

(standardi kakovosti okolja)

(1) Vlada določi standarde kakovosti okolja, opozorilne in kritične vrednosti, stopnje zmanjševanja onesnaževanja okolja in s tem povezane ukrepe, pri čemer upošteva tudi možne učinke celotne in skupne obremenitve okolja.

(2) Vlada določi tudi merila občutljivosti, ranljivosti ali obremenjenosti okolja, na podlagi katerih se deli okolja ali posamezna območja uvrščajo v razrede ali stopnje. Na teh delih okolja ali posameznih območjih so novi posegi dovoljeni le, če se zaradi njih ne poslabša uvrstitev dela okolja ali območja v posamezni razred ali stopnjo.

(3) Minister razvrsti dele okolja ali posamezna območja v razrede ali stopnje iz prejšnjega odstavka.

(4) Vlada lahko določi raven dopustnega preseganja standarda kakovosti okolja za določeno obdobje, če je to potrebno zaradi obstoječe obremenjenosti okolja in zahtevnosti doseganja predpisane kakovosti okolja.

(5) Vlada določi način obveščanja javnosti o prekoračitvi opozorilnih vrednosti iz prvega odstavka tega člena in s tem povezana opozorila, priporočila ter napolila za ravnanje prebivalstva.

(6) Vlada lahko za določen čas na celotnem območju države ali njenem delu omeji ali prepove dejavnost ali delovanje, ki povzroča prekoračitev standardov kakovosti okolja ali opozorilnih vrednosti iz prvega odstavka tega člena, če prekoračitve ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi.

24. člen

(degradirano okolje)

(1) Vlada lahko del okolja ali posamezno območje s predpisom določi kot degradirano okolje, če je na podlagi meril iz drugega odstavka prejšnjega člena razvrščeno v razred ali stopnjo največje obremenjenosti, in v sodelovanju z občino, na območju katere je degradirano območje, določi program ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja ali njegovih delov na tem območju. V primeru, da degradirano okolje obsega območje več občin, lahko pri določitvi programa sodelujejo tudi njihove zveze ali združenja.

(2) Program ukrepov iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. opredelitev območja degradiranega okolja,
2. navedbo delov okolja, ki so čezmerno obremenjeni, in razred ali stopnjo obremenjenosti,
3. predvideno kakovost okolja ali njegovega dela po izvedenih ukrepih,
4. ukrepe za izboljšanje kakovosti degradiranega okolja, ob upoštevanju celotne in skupne obremenitve okolja,
5. naloge države in občine,
6. obveznosti povzročiteljev obremenitve,
7. obveznosti izvajalcev javnih služb varstva okolja ali oseb, ki izvajajo dejavnosti varstva okolja,
8. roke za izvedbo posameznih ukrepov in
9. načrt monitoringa učinkov izvedenih ukrepov.

(3) Sodelovanje občine pri določitvi programa iz prejšnjega odstavka obsega zlasti:

1. izmenjavo podatkov, ki se nanašajo na degradirano območje,
2. dajanje pobud za določitev ustreznih ukrepov in
3. opredelitev nalog občine, vključno z deležem sredstev za njihovo izvedbo.

(4) Za sodelovanje občine je pristojna županja ali župan, ki po predhodni odobritvi občinskega sveta predlaga določitev nalog občine, vključenih v program iz drugega odstavka tega člena.

(5) Vlada pri določitvi predvidene kakovosti okolja ali njegovega dela v programu ukrepov iz drugega odstavka tega člena upošteva tehnično izvedljivost potrebnih ukrepov ob razumno visokih stroških.

(6) Vlada lahko v predpisu iz prvega odstavka tega člena prepove nove posege v okolje, zaradi katerih bi se lahko povečala stopnja obremenjenosti okolja ali delov okolja na območju degradiranega okolja.

(7) Vlada lahko v predpisu iz prvega odstavka tega člena glede na stopnjo degradiranosti okolja in zahtevnost njegovega izboljšanja povzročiteljem obremenitve določi obveznosti, ki so strožje od mejnih vrednosti emisije iz 17. člena tega zakona ali pravil ravnanja iz 19. ali 20. člena tega zakona, če izboljšanja ni mogoče doseči z drugimi ukrepi.

(8) Če ima povzročitelj obremenitve iz prejšnjega odstavka okoljevarstveno dovoljenje, izdano po določbah tega zakona, mu ministrstvo naloži njegove obveznosti iz prejšnjega odstavka in določi rok za njihovo izpolnitev z odločbo, s katero se delno ali v celoti spremeni ali dopolni izdano dovoljenje.

(9) Ministrstvo lahko rok iz prejšnjega odstavka na zahtevo povzročitelja obremenitve za enkrat podaljša, če ta predloži dokazila, da je to potrebno zaradi zahtevnosti tehnoloških rešitev, njegovih slabih poslovnih rezultatov ali dolgotrajnosti postopkov pridobivanja predpisanih soglasij ali dovoljenj iz razlogov, ki niso na strani povzročitelja.

(10) Ko vlada na podlagi monitoringa ugotovi, da del okolja ali območje iz prvega odstavka tega člena ni več degradirano, odloči o prenehanju predpisa iz prvega odstavka tega člena.

25. člen

(subsidiarno ukrepanje države in občine)

(1) Če je za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja subsidiarno odgovorna država, vlada naloži ministrstvu, da v sodelovanju z ministrstvi, pristojnimi za rabo posamezne naravne dobrine, pripravi program ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja ali njegovega dela.

(2) Pri odločitvi iz prejšnjega odstavka vlada upošteva tehnično izvedljivost potrebnih ukrepov ob razumno visokih stroških ter njihovo upravičenost glede na predvideno izboljšanje kakovosti okolja ali njegovega dela.

(3) Program ukrepov iz prvega odstavka tega člena vsebuje zlasti:

1. opredelitev čezmerne obremenitve okolja ali njegovega dela,

2. opis posledic čezmerne obremenitve okolja, ki jih je treba odpraviti,

3. ukrepe za izboljšanje kakovosti okolja ali njegovega dela,

4. opis izbranih tehnoloških in drugih rešitev ter predvidenih ukrepov,

5. oceno predvidenih dolgoročnih učinkov izbranih ukrepov z vidika vplivov na okolje,

6. pristojne organe in izvajalce državnih gospodarskih javnih služb,

7. predvideno kakovost okolja ali njegovega dela po izvedenih ukrepih,

8. okvirne roke za izvedbo ukrepov,

9. oceno potrebnih finančnih sredstev,

10. načrt monitoringa učinkov izvedenih ukrepov in

11. poljudni povzetek programa, ki je razumljiv javnosti.

(4) Program ukrepov iz prejšnjega odstavka sprejme vlada, njegovo izvedbo pa zagotovi ministrstvo.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi, kadar je za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja subsidiarno odgovorna občina.

26. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku priprave programa ukrepov iz prvega odstavka prejšnjega člena omogočiti javnosti vpogled v osnutek programa in zagotoviti njegovo javno predstavitev.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom v svetovnem spletu in v enem od dnevnikih časopisov, ki pokriva celotno območje države, določi kraj in čas za vpogled in javno predstavitev iz prejšnjega odstavka ter določi način dajanja mnenj in pripomb javnosti.

(3) Ministrstvo zagotovi vpogled in možnost dajanja mnenj in pripomb javnosti na osnutek programa v trajanju najmanj 30 dni.

(4) V predlogu programa ukrepov iz prvega odstavka tega člena, ki ga ministrstvo predloži vladi v sprejem, mora biti navedena tudi opredelitev do mnenj in pripomb javnosti iz prejšnjega odstavka.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru, kadar program priprave sprejme pristojni organ občine, javno naznanilo pa mora biti poleg svetovnega spleta objavljeno tudi v enem od časopisov, ki pokrivajo območje občine.

3. Ukrepi v primeru okoljske nesreče

27. člen

(ukrepi v primeru okoljske nesreče)

(1) Povzročitelj okoljske nesreče mora o nesreči nemudoma obvestiti organ, pristojen za obveščanje, določen s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami in izvesti tiste nujne ukrepe, s katerimi je mogoče zmanjšati škodljive posledice za okolje.

(2) Način ravnanja in interventne ukrepe v primeru okoljske nesreče na površinskih vodah urejajo predpisi o vodah. Način ravnanja in interventne ukrepe v primeru okoljske nesreče na drugih delih okolja predpiše minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka potrebne interventne ukrepe izvedejo pristojne službe po predpisih o vodah in službe za zaščito, reševanje in pomoč, določene po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(4) Če so poleg interventnih ukrepov iz drugega odstavka tega člena potrebni še drugi ukrepi za odpravo škodljivih posledic nesreče za okolje, njihovo pripravo in izvedbo zagotovi ministrstvo na način, določen v tretjem, četrtem in petem odstavku 28. člena tega zakona.

(5) Stroške ukrepov iz drugega in četrtega odstavka tega člena plača povzročitelj okoljske nesreče, če njegovo premoženje za pokritje stroškov ne zadošča, pa krije preostanek teh stroškov država.

(6) Določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena veljajo tudi v primeru, če povzročitelj okoljske nesreče ni znan ali je okoljska nesreča posledica naravnega pojava, stroške ukrepov pa krije država.

(7) Če zaradi okoljske nesreče iz prejšnjega odstavka pride do onesnaženja voda, izvede interventne ukrepe izvajalec državne gospodarske javne službe varstva pred nenadnim onesnaženjem voda, določene po predpisih o vodah.

28. člen

(ukrepi v primeru večje nesreče)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena se v primeru večje nesreče potrebni ukrepi izvedejo skladno z načrti

zaščite in reševanja, določenimi s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Načrti iz prejšnjega odstavka morajo poleg vsebin, določenih s predpisi iz prejšnjega odstavka, vsebovati tudi zasnovane ukrepe za odpravo ali zmanjšanje posledic večje nesreče v okolju.

(3) Če so za odpravo ali zmanjšanje posledic večje nesreče na območju zunaj obrata, v katerem je do nesreče prišlo, poleg ukrepov iz prvega odstavka tega člena, potrebni še drugi ukrepi, vlada naloži ministrstvu, da v sodelovanju z drugimi pristojnimi ministrstvi in prizadeto občino pripravi program za izvedbo sanacije prizadetega območja zunaj obrata, razen če posledice večje nesreče, zahtevnost njihove odprave ali potrebna finančna sredstva zahtevajo posebno ureditev.

(4) Ministrstva in prizadeta občina iz prejšnjega odstavka pripravijo program za izvedbo sanacije prizadetega območja zunaj obrata, ki vsebuje zlasti:

1. oceno stanja in obsega posledic nesreče za ljudi in okolje,
2. določitev območja, na katerem je treba izvesti ukrepe, in njihov obseg,
3. določitev potrebnih ukrepov in rokov za njihovo izvedbo,
4. organe, organizacije in službe za izvedbo predvidenih ukrepov,
5. oceno potrebnih finančnih sredstev in način kritja stroškov ter
6. načrt monitoringa učinkov izvedenih ukrepov.

(5) Program ukrepov iz prejšnjega odstavka sprejme vlada z uredbo.

(6) Če je posledice večje nesreče zunaj obrata mogoče odpraviti brez priprave programa iz tretjega odstavka tega člena, je izvedbo sanacije območja dolžan izvesti izvajalec javne službe iz tretjega odstavka prejšnjega člena, o čemer vlada izda sklep in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Vlada v sklepu določi tudi obseg ukrepov, ki jih je treba izvesti.

(7) Stroške odprave posledic iz prejšnjih odstavkov plača povzročitelj večje nesreče, če njegovo premoženje za pokritje stroškov ne zadošča, pa krije preostanek teh stroškov država.

4. Drugi ukrepi

29. člen

(stečaj povzročitelja obremenitve)

(1) Če se zoper povzročitelja obremenitve uvede stečajni postopek, v stečajni masi pa so odpadki, ki jih ni bilo mogoče prodati ali razdeliti upnikom skladno z zakonom, postane imetnik odpadkov država.

(2) Ne glede na določbe predpisov o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji postane last države onesnažena premična ali nepremična stvar, ki je ni bilo mogoče prodati ali razdeliti upnikom.

(3) Stroške predpisanega ravnanja z odpadki iz prvega odstavka tega člena in vrednost stvari iz prejšnjega odstavka oceni sodni cenilec.

(4) Stečajni senat iz razdelitvene mase s sklepom izloči in prenese na državo denarna sredstva v višini sodne cennitve iz prejšnjega odstavka pred poplačilom lastnikov povzročitelja obremenitve v stečaju.

(5) Denarna sredstva iz prejšnjega odstavka so prihodek proračuna države in se porabijo za izvedbo ukrepov, potrebnih za predpisano ravnanje z odpadki in onesnaženimi stvarmi.

30. člen

(pooblaščenec za varstvo okolja)

(1) Povzročitelj obremenitve, ki mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po določbah 68. ali 86. člena tega zakona,

mora imeti v delovnem ali pogodbenem razmerju najmanj eno osebo, ki je odgovorna za opravljanje nalog varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec za varstvo okolja).

(2) Naloge pooblaščenca za varstvo okolja so zlasti:

1. seznanjanje in svetovanje povzročitelju obremenitve v zvezi s predpisanimi ukrepi varstva okolja pri opravljanju njegove dejavnosti,
2. dajanje mnenj in predlogov povzročitelju obremenitve o ukrepih za zmanjševanje ali preprečevanje obremenjevanja okolja,
3. sodelovanje pri uvajanju za okolje manj škodljivih postopkov, tehnologij in izdelkov,
4. nadzorovanje in skrb za izvajanje predpisanih ukrepov varstva okolja pri opravljanju dejavnosti ter poročanje povzročitelju obremenitve o ugotovljenih pomanjkljivostih,
5. zagotavljanje javnosti podatkov o obremenjevanju okolja skladno s tem zakonom,
6. seznanjanje zaposlenih o škodljivih vplivih naprave ali obrata na okolje in ukrepih za njihovo preprečevanje ali zmanjševanje,
7. sodelovanje z osebo, zadolženo za varnost pri delu in požarno varnost,
8. sodelovanje pri pripravi načrtov za zaščito in reševanje po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami ter
9. druge naloge varstva okolja v skladu s pooblastili povzročitelja obremenitve.

(3) Povzročitelj obremenitve mora pooblaščenca za varstvo okolja omogočiti strokovno neodvisno opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka in izpopolnjevanje znanja ter zagotoviti dostop do vseh potrebnih podatkov.

(4) Povzročitelj obremenitve lahko imenuje za pooblaščenca za varstvo okolja le osebo, ki ima za opravljanje nalog iz drugega odstavka tega člena najmanj visoko strokovno izobrazbo in pet let delovnih izkušenj na področju varstva okolja.

(5) Povzročitelj obremenitve mora imenovati pooblaščenca za varstvo okolja in določiti njegove naloge ter pooblastila pisno. O imenovanju pooblaščenca in podatkih iz šestega odstavka tega člena in njegovih nalogah ter pooblastilih, spremembah njegovih nalog ali pooblastil ali o njegovi razrešitvi mora povzročitelj obremenitve obvestiti ministrstvo in pristojni organ občine, na območju katere ima sedež.

(6) Zaradi vodenja postopkov po tem zakonu ministrstvo o pooblaščencah vodi evidenco, ki vsebuje podatke o:

1. osebnem imenu,
2. datumu in kraju rojstva,
3. stalnem ali začasnem prebivališču in
4. izobrazbi.

(7) Osebnih podatki iz prejšnjega odstavka se po 20 letih arhivirajo v skladu s predpisi o arhivskem gradivu in arhivih.

(8) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način vodenja evidence iz šestega odstavka tega člena.

5. Znak za okolje in sistem okoljskega vodenja organizacij

31. člen

(znak za okolje)

(1) Za spodbujanje proizvodnje izdelkov ali opravljanja storitev (v nadaljnjem besedilu: proizvod), ki imajo v primerjavi z drugimi istovrstnimi proizvodi manjše negativne vplive na okolje v celotnem obdobju svojega obstoja in s tem prispevajo k učinkoviti rabi delov okolja ter visoki stopnji varstva okolja, ministrstvo takšnemu proizvodu lahko podeli znak za okolje.

(2) Skupine proizvodov in pogoji, ki jih mora proizvod izpolnjevati za pridobitev znaka za okolje in oblika znaka so določeni s predpisi EU, ki se nanašajo na sistem EU za podeljevanje znaka za okolje.

(3) Proizvajalec ali uvoznik zaprosi ministrstvo za izdajo znaka za okolje za proizvod z vlogo, ki mora vsebovati dokazila o tem, da proizvod izpolnjuje predpisane pogoje, in plača pristojbino, ki jo na podlagi predpisov iz prejšnjega odstavka določi ministrstvo.

(4) Ministrstvo osebi iz prejšnjega odstavka podeli znak za okolje za proizvod z odločbo na način in pod pogoji, določenimi v predpisih iz drugega odstavka tega člena.

(5) Oseba, ki je znak pridobila, plača ministrstvu tudi posebno pristojbino, ki jo na podlagi predpisov iz drugega odstavka tega člena določi ministrstvo.

(6) Ministrstvo lahko podeljeni znak za okolje odvzame, če oseba iz četrtega odstavka tega člena krši pogoje, pod katerimi je bil znak podeljen, ali če proizvod ne izpolnjuje več predpisanih pogojev.

(7) Znak za okolje lahko uporablja proizvajalec ali uvoznik le v zvezi s proizvodom, ki mu je bil znak za okolje podeljen.

(8) Uporaba znaka, ki je podoben znaku za okolje do te mere, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zmedel potrošnike, je prepovedana.

32. člen

(sistem okoljevarstvenega vodenja organizacij)

(1) Za spodbujanje primernejšega ravnanja z okoljem in obveščanja javnosti o vplivih njihovih dejavnosti na okolje ministrstvo omogoča gospodarskim družbam, samostojnim podjetnikom posameznikom, zavodom in drugim organizacijam ali njihovim delom ali povezavam (v nadaljnjem besedilu: organizacija) vključevanje v sistem EU za okoljevarstveno vodenje organizacij (v nadaljnjem besedilu: sistem EMAS).

(2) Pogoji, ki jih mora izpolnjevati organizacija za vključitev v sistem EMAS, so določeni s predpisi EU, ki se nanašajo na sistem EMAS.

(3) Organizacija zaprosi ministrstvo za vključitev v sistem EMAS z vlogo, ki mora vsebovati dokumente in dokazila o tem, da organizacija izpolnjuje predpisane pogoje.

(4) Izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena preverja EMAS preveritelj.

(5) Ministrstvo odobri organizaciji vključitev v sistem EMAS z odločbo o registraciji.

(6) Odločba iz prejšnjega odstavka je podlaga za vključitev organizacije v evidenco organizacij, vključenih v sistem EMAS (v nadaljnjem besedilu: evidenca EMAS).

(7) Organizacija, registrirana v sistemu EMAS, se lahko sklicuje na registracijo in uporablja znak EMAS v obliki, na način in pod pogoji, ki so določeni s predpisi iz drugega odstavka tega člena.

(8) Ministrstvo lahko na lastno pobudo, na pobudo EMAS preveritelja, pristojne inšpekcije ali organizacije same, in ob upoštevanju mnenja strokovnega sveta iz 34. člena tega zakona, z odločbo začasno ali trajno izključi iz evidence EMAS organizacijo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev.

(9) V predpisih iz 17., 18., 19. in 20. člena tega zakona se za organizacije, vključene v sistem EMAS lahko določijo tudi olajšave in spodbude, ki se nanašajo zlasti na zmanjšanje pogostosti in obsega izvajanja monitoringa ter poročanja.

(10) Uporaba znaka EMAS s strani organizacije, ki ni registrirana v sistemu EMAS, in uporaba znaka, ki je znaku EMAS podoben do te mere, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zavedel potrošnike, je prepovedana.

33. člen

(EMAS preveritelj)

(1) EMAS preveritelj je lahko le pravna oseba, ki ima akreditacijo državnega akreditacijskega organa po predpisih o akreditaciji in izpolnjuje druge pogoje, določene v predpisih iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Organ iz prejšnjega odstavka mora v zvezi z vzpostavitvijo in delovanjem sistema akreditiranja EMAS preveriteljev v svojih organih zagotoviti sodelovanje vseh zainteresiranih strani iz drugega odstavka 34. člena tega zakona, skladno z zakonom.

(3) Organ iz prvega odstavka tega člena vodi evidenco akreditiranih EMAS preveriteljev, ki vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež EMAS preveritelja,
2. številko in datum izdaje akreditacijske listine,
3. obseg akreditacije in
4. druge podatke, zahtevane v predpisih iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(4) Organ iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvu najmanj enkrat mesečno ali na njegovo zahtevo posredovati podatke o akreditiranih EMAS preveriteljih.

(5) Podatki iz evidence EMAS preveriteljev so javni, skladno z zakonom.

(6) Organ iz prvega odstavka tega člena mora dati ministrstvu na njegovo zahtevo vse podatke v zvezi s postopkom akreditacije posameznih EMAS preveriteljev, EMAS preveritelj pa vse podatke o postopkih preverjanja posameznih organizacij.

(7) Ministrstvo mora zagotoviti varovanje podatkov, pridobljenih na podlagi prejšnjega odstavka, ki so poslovna tajnost, skladno z zakonom.

34. člen

(Strokovni svet za spodbujanje okolju prijaznih proizvodov)

(1) Za obravnavo strokovnih vprašanj, ki se nanašajo na celovito politiko do proizvodov glede varstva okolja, za podeljevanje znaka za okolje in za vključevanje organizacij v sistem EMAS minister ustanovi Strokovni svet za spodbujanje okolju prijaznih proizvodov, skladno z zakonom.

(2) Strokovni svet iz prejšnjega odstavka sestavljajo predstavnice ali predstavniki (v nadaljnjem besedilu: predstavniki) ministrstva, minister pa vanj povabi tudi predstavnike občin, gospodarstva, nevladnih organizacij iz prvega odstavka 153. člena tega zakona in varstva potrošnikov, tako, da je zagotovljena uravnotežena udeležba vseh zainteresiranih strani.

(3) Naloge Strokovnega sveta iz prvega odstavka tega člena so zlasti:

1. dajanje mnenj v zvezi s celovito politiko do proizvodov glede varstva okolja,
2. dajanje mnenj glede razvoja in izvajanja sistema podeljevanja znaka za okolje in izvajanja sistema EMAS,
3. dajanje mnenj v zvezi s pobudami za začasno ali trajno izključitev organizacije iz sistema EMAS in
4. druge naloge, določene z aktom o ustanovitvi.

III. PROGRAMI IN NAČRTI NA PODROČJU VARSTVA OKOLJA

1. Programi varstva okolja

35. člen

(nacionalni program varstva okolja)

(1) Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Državni zbor) na predlog vlade sprejme nacionalni program varstva okolja, ki vsebuje dolgoročne cilje, usmeritve in naloge na področju varstva okolja.

(2) Nacionalni program varstva okolja pripravi ministrstvo v sodelovanju z drugimi ministrstvi, vsebuje pa zlasti:

1. povzetek poročila o okolju iz prvega odstavka 106. člena tega zakona,
2. cilje v določenem obdobju in ukrepe za njihovo uresničevanje,
3. prednostne naloge,
4. usmeritve za razvoj dejavnosti in javnih služb varstva okolja,

5. oceno potrebnih sredstev za izvedbo programa ter njihovih virov in

6. obveznosti iz ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb in strategij ter programov EU, ki se nanašajo na varstvo okolja.

(3) Nacionalni program varstva okolja vsebuje tudi nacionalni program varstva narave po predpisih o ohranjanju narave.

(4) Vlada pripravi poročilo o izvajanju nacionalnega programa varstva okolja, ki je sestavni del poročila o okolju iz prvega odstavka 106. člena tega zakona.

36. člen

(operativni program varstva okolja)

(1) Za izvedbo nacionalnega programa varstva okolja ali za izvrševanje obveznosti iz ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb, strategij, programov in predpisov EU, ki se nanašajo na oblikovanje programov na področju varstva okolja, ministrstvo pripravi operativne programe varstva okolja, ki jih sprejme vlada.

(2) V operativnem programu iz prejšnjega odstavka se praviloma za obdobje štirih let razčlenijo cilji, usmeritve in naloge aktov iz prejšnjega odstavka v celoti ali na posameznem področju ali za posamezno vprašanje varstva okolja.

37. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku priprave programov iz 35. in 36. člena tega zakona omogočiti javnosti seznanitev z osnutkom programa in dajanje mnenj in pripomb.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države, obvesti javnost o kraju, kjer je program dostopen, načinu in času dajanja mnenj in pripomb.

(3) Ministrstvo zagotovi vpogled in možnost dajanja mnenj in pripomb javnosti na osnutek programa v trajanju najmanj 30 dni.

(4) Ministrstvo preuči mnenja in pripombe javnosti in jih na primeren način upošteva pri pripravi programov iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo mora o sprejemu programa iz 35. ali 36. člena tega zakona obvestiti javnost na način iz drugega odstavka tega člena. Obvestilo vsebuje tudi utemeljitve za sprejete programske odločitve in informacijo o sodelovanju javnosti v postopku njegove priprave.

38. člen

(program varstva okolja občine)

(1) Program varstva okolja in operativne programe za svoje območje sprejme mestna občina, lahko pa tudi občina ali širša samoupravna lokalna skupnost, ob smiselni uporabi določb 35., 36. in 37. člena tega zakona.

(2) Programi iz prejšnjega odstavka ne smejo biti v nasprotju z nacionalnim programom in operativnimi programi varstva okolja.

2. Okoljska izhodišča

39. člen

(okoljska izhodišča)

(1) Vlada sprejme okoljska izhodišča, ki so obvezna podlaga za pripravo planov, programov, načrtov in drugih aktov na področju urejanja prostora, upravljanja voda, gospodarjenja z gozdovi, lova, ribištva, rudarstva, kmetijstva, energetike, industrije, transporta, ravnjanja z odpadki in odpadnimi vodami, oskrbo prebivalstva s pitno vodo, telekomunikacij in turizma.

(2) Okoljska izhodišča vsebujejo zlasti:

1. opis stanja okolja in njegovih delov, vključno z obstoječimi obremenitvami,

2. povzetek obveznosti ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb glede povzročanja čezmejnih vplivov na okolje in zmanjševanje globalnega onesnaževanja okolja,

3. prikaz varstvenih, varovanih, zavarovanih, degradiranih in drugih območij, na katerih je zaradi varstva okolja, ohranjanja narave, varstva naravnih virov ali kulturne dediščine predpisan poseben pravni režim,

4. prikaz območij ali delov okolja, razvrščenih v razrede ali stopnje,

5. povzetek veljavnih pravnih režimov na območjih ali delih okolja iz 3. in 4. točke tega odstavka in

6. prikaz območij omejene rabe prostora zaradi obratov, v katerih lahko pride do večje nesreče.

(3) Okoljska izhodišča vsebujejo tudi okvire za programiranje, planiranje in načrtovanje posegov v okolje, da se glede na obstoječo stopnjo obremenitve okolja ali občutljivost okolja za posamezno vrsto posegov prepreči, omeji ali zmanjša obremenjevanje okolja.

(4) Okoljska izhodišča se spremenijo ali dopolnijo, če je to potrebno zaradi sprememb v stanju okolja ali predpisanih pravnih režimih ali sprejetih mednarodnih obveznostih.

3. Celovita presoja vplivov na okolje

40. člen

(celovita presoja vplivov na okolje)

(1) Zaradi uresničevanja načel trajnostnega razvoja, celovitosti in preventive je treba v postopku priprave plana, programa, načrta, prostorskega ali drugega akta (v nadaljnjem besedilu: plan), katerega izvedba lahko pomembno vpliva na okolje, izvesti celovito presojo vplivov njegove izvedbe na okolje, s katero se ugotovi in oceni vplive na okolje in vključenost zahtev varstva okolja, ohranjanja narave, varstva človekovega zdravja in kulturne dediščine v plan, in pridobiti potrdilo ministrstva o sprejemljivosti njegove izvedbe na okolje.

(2) Celovita presoja vplivov na okolje se izvede za plan ali spremembo plana, ki ga na podlagi zakona sprejme pristojni organ države ali občine za področje urejanja prostora, upravljanja voda, gospodarjenja z gozdovi, lova, ribištva, rudarstva, kmetijstva, energetike, industrije, transporta, ravnjanja z odpadki in odpadnimi vodami, oskrbe prebivalstva s pitno vodo, telekomunikacij in turizma, če se z njim določa ali načrtuje poseg v okolje, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje skladno z določbami 51. člena tega zakona, ali če obsega posebno varstveno območje po predpisih o ohranjanju narave ali če bi izvedba plana nanj lahko vplivala.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se celovita presoja vplivov na okolje ne izvede za plan, ki vsebuje posege ali obsega območja iz prejšnjega odstavka in je izdelan na podlagi plana, za katerega je bila že izvedena celovita presoja vplivov na okolje, pa ne vsebuje novih posegov ali ne obsega novih območij iz prejšnjega odstavka glede na plan, na podlagi katerega je pripravljen.

(4) Pripravljenec plana mora pred začetkom njegove priprave ministrstvu poslati obvestilo o svoji nameri. Obvestilo mora vsebovati podatke o vrsti, vsebini in ravni natančnosti, za katero bo plan izdelan, vključno z ustreznim kartografskim prikazom določenih ali načrtovanih posegov ali območja, ki ga plan obsega.

(5) Ministrstvo v 60 dneh po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka pisno sporoči pripravljavcu plana, da je za plan treba izvesti celovito presojo vplivov na okolje. Z javnim naznanilom v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokrivajo območje cele države, ministrstvo obvesti tudi javnost, da bo za plan izvedena celovita presoja vplivov na okolje.

(6) V primeru priprave prostorskih aktov mora biti obveznost iz prejšnjega odstavka določena v programu priprave prostorskega akta po predpisih o urejanju prostora.

41. člen

(okoljsko poročilo)

(1) Pripravljenec plana, za katerega se izvede celovita presoja vplivov na okolje, mora pred izvedbo celovite presoje vplivov na okolje zagotoviti okoljsko poročilo, v katerem se opredelijo, opišejo in ovrednotijo vplivi izvedbe plana na okolje in možne alternative, ob upoštevanju ciljev in geografskih značilnosti območja, na katerega se plan nanaša.

(2) Okoljsko poročilo mora vsebovati informacije, potrebne za celovito presojo vplivov plana na okolje, pri njegovi pripravi pa se praviloma uporablja obstoječe znanje in postopki vrednotenja ter upošteva vsebina in natančnost plana.

(3) Iz okoljskega poročila mora biti razvidno tudi, kako je pripravljavec pri izdelavi plana upošteval okoljska izhodišča iz 39. člena tega zakona, in predvideni način spremljanja vplivov plana na okolje pri njegovem izvajanju.

(4) Pripravljavec plana mora zagotoviti revizijo okoljskega poročila ob smiselni uporabi določb 55. člena tega zakona.

(5) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino okoljskega poročila.

42. člen

(mnenje ministrstev in drugih organizacij o okoljskem poročilu)

(1) Pripravljavec posreduje plan, okoljsko poročilo in njegovo revizijo ministrstvu.

(2) Ministrstvo brez odlašanja pošlje dokumente iz prejšnjega odstavka ministrstvom in drugim organizacijam, ki so glede na vsebino plana pristojni za posamezne zadeve varstva okolja ali varstvo ali rabo naravnih dobrin ali varstvo kulturne dediščine, in jih pozove, da v 21 dneh dajo pisno mnenje o tem, ali okoljsko poročilo omogoča presojo vplivov izvedbe plana na okolje s stališča njihove pristojnosti, ali pa je za izvedbo presoje okoljsko poročilo treba dopolniti z dodatnimi ali podrobnejšimi informacijami, sicer se šteje, da je okoljsko poročilo ustrezno.

(3) Ministrstvo po pridobitvi pisnih mnenj ministrstev in organizacij iz prejšnjega odstavka v 30 dneh od prejema dokumentov iz prvega odstavka tega člena obvesti pripravljavca plana o tem, da je okoljsko poročilo ustrezno ali pa zahteva v določenem roku dopolnitev okoljskega poročila s podrobnejšimi informacijami, sicer se šteje, da je okoljsko poročilo ustrezno.

(4) Pripravljavec plana mora dopolnjeno okoljsko poročilo in njegovo revizijo poslati ministrstvu, ki ga posreduje ministrstvom in organizacijam iz drugega odstavka tega člena, sicer se šteje, da je odstopil od namere, da pripravi plan.

43. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Pripravljavec plana mora po ugotovitvi ustreznosti okoljskega poročila iz prejšnjega člena v postopku sprejemanja plana javnosti omogočiti seznanitev s planom, z okoljskim poročilom in njegovo revizijo v okviru javne razgrnitve, ki traja najmanj 30 dni, ter zagotoviti njihovo javno obravnavo.

(2) Če je sodelovanje javnosti v postopku sprejemanja plana določeno s katerim od zakonov iz drugega odstavka 40. člena tega zakona, se za sodelovanje javnosti upoštevajo tudi določbe tega člena.

(3) V okviru javne razgrnitve ima javnost pravico dajati mnenja in pripombe na plan in okoljsko poročilo.

(4) Javno naznanilo z navedbo kraja in časa javne razgrnitve plana in javne obravnave ter o načinu dajanja mnenj in pripomb pripravljavec plana objavi v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države, na krajevno običajen način in v svetovnem spletu. Če je pripravljavec plana pristojni organ občine, mora biti javno naznanilo namesto

v dnevnem časopisu, ki pokriva celotno območje države, objavljeno v časopisu, ki pokriva območje občine.

(5) Pravico iz tretjega odstavka tega člena ima fizična ali pravna oseba, ki ima na območju, na katero se plan nanaša, stalno prebivališče ali sedež ali ima v lasti nepremičnino, in nevladne organizacije iz prvega odstavka 153. člena tega zakona.

44. člen

(čezmejni vplivi)

(1) Če bi izvedba plana lahko pomembno vplivala na okolje v državi članici, ministrstvo najkasneje hkrati z javnim naznanilom iz prejšnjega člena pošlje plan, okoljsko poročilo in njegovo revizijo pristojnemu organu te države in ga zaprosi, da se v določenem roku odloči, ali namerava sodelovati v postopku celovite presoje vplivov izvedbe plana na okolje.

(2) Ministrstvo pošlje plan, okoljsko poročilo in njegovo revizijo pristojnemu organu države članice in ga zaprosi, da se v določenem roku odloči, ali namerava sodelovati v postopku celovite presoje vplivov izvedbe plana na okolje, tudi če država članica to sama zahteva.

(3) Če država članica obvesti ministrstvo, da namerava sodelovati v postopku celovite presoje vplivov plana na okolje, se ministrstvo in pristojni organ države članice dogovorita o roku, v katerem bo država članica ministrstvu posredovala mnenja in pripombe ali o drugih oblikah posvetovanja o zmanjšanju ali odpravi možnih čezmejnih vplivov plana na okolje, če država članica tako zahteva.

(4) Ministrstvo obvesti pripravljavca plana o nameri države članice iz prejšnjega odstavka, rok za sodelovanje javnosti iz prvega odstavka prejšnjega člena pa se nadomesti z rokom iz prejšnjega odstavka, o čemer ministrstvo sprejme poseben sklep, ki ga objavi na način iz četrtega odstavka 43. člena tega zakona.

45. člen

(presoja plana države članice)

(1) Če ministrstvo prejme plan in okoljsko poročilo druge države članice, in oceni, da lahko izvedba tega plana pomembno vpliva na okolje v Republiki Sloveniji, tej državi v roku, ki ga ta določi, sporoči, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov plana na okolje.

(2) Če ministrstvo izve za plan iz prejšnjega odstavka, pa od države članice ni prejelo plana in okoljskega poročila, mora od pristojnega organa te države to zahtevati. Ministrstvo po prejemu plana in okoljskega poročila sporoči državi članici, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov izvedbe tega plana na okolje.

(3) Če se ministrstvo odloči za sodelovanje v postopku presoje vplivov izvedbe plana na okolje, ki poteka v državi članici, mora o planu in okoljskem poročilu države članice pridobiti mnenje ministrstev in organizacij iz drugega odstavka 42. člena tega zakona, in zagotoviti sodelovanje javnosti skladno z določbami prvega, tretjega in četrtega odstavka 43. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo po pridobitvi mnenj ministrstev in organizacij iz prejšnjega odstavka pripravi mnenje o planu države članice in okoljskem poročilu in ga skupaj s pripombami javnosti v dogovorjenem roku pošlje pristojnemu organu države članice.

(5) Ministrstvo se lahko s pristojnim organom države članice dogovori tudi za posvetovanje o zmanjšanju ali odpravi možnih škodljivih vplivov izvedbe plana na okolje v Republiki Sloveniji.

46. člen

(potrditev plana)

(1) Ministrstvo na podlagi plana, okoljskega poročila in njegove revizije iz 42. člena tega zakona preuči sprejemljivost

vplivov izvedbe plana na okolje ter o tem pripravi pisno mnenje. Pisno mnenje o sprejemljivosti vplivov izvedbe plana na okolje s stališča svoje pristojnosti pripravijo tudi ministrstva in organizacije iz drugega odstavka 42. člena tega zakona in jih pošljejo ministrstvu najkasneje v 45 dneh od prejema dokumentov iz prvega odstavka 42. člena tega zakona, v primeru iz četrtega odstavka 42. člena tega zakona pa najkasneje v 45 dneh od prejema dopolnjenega okoljskega poročila.

(2) Ministrstvo pošlje pripravljavcu plana pisna mnenja iz prejšnjega odstavka ali mnenja in pripombe države članice iz 44. člena tega zakona najkasneje v 15 dneh od njihove pridobitve.

(3) V primeru priprave prostorskih aktov se pisno mnenje iz prejšnjega odstavka šteje za mnenje k prostorskemu aktu, ki ga je pripravljavec akta dopolnil v skladu s stališči in pripombami, danimi v času javne razgrnitve po predpisih o urejanju prostora.

(4) Pripravljavec plana mora v čim večji meri upoštevati pisna mnenja in pripombe iz drugega odstavka tega člena ter mnenja in pripombe javnosti iz 43. člena tega zakona, ustrezno spremeniti ali dopolniti plan in ga poslati ministrstvu v potrditev.

(5) Ministrstvo v 30 dneh od prejema plana iz prejšnjega odstavka, ob upoštevanju mnenj ministrstev in organizacij iz drugega odstavka 42. člena tega zakona, plan s sklepom potrdi, če presodi, da so vplivi njegove izvedbe na okolje sprejemljivi, ali izdajo potrdila zavrne, če presodi, da vplivi njegove izvedbe na okolje niso sprejemljivi.

(6) Če je pripravljavec plana državni organ, odloči o pritožbi v primeru zavrnitve izdaje potrdila vlada.

(7) Če je pripravljavec plana pristojni organ občine, pritožba v primeru zavrnitve izdaje potrdila ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

47. člen

(obvestilo o sprejetem planu)

(1) Pripravljavec plana mora o njegovem sprejemu obvestiti pristojna ministrstva in organizacije iz drugega odstavka 42. člena tega zakona, državo članico iz 44. člena tega zakona, na način iz četrtega odstavka 43. člena tega zakona pa tudi javnost.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. opis vključenosti okoljevarstvenih zahtev v plan,
2. upoštevanje mnenj in pripomb iz postopka celovite presoje vplivov izvedbe plana na okolje,
3. razloge za sprejete odločitve glede na možne alternative in
4. opis načina spremljanja vplivov na okolje pri izvajanju plana.

48. člen

(spremljanje izvajanja plana)

Če ministrstvo na podlagi spremljanja stanja okolja iz 96. člena tega zakona ali na drug način, predviden v okoljskem poročilu, ugotovi, da je zaradi izvajanja plana prišlo do nepredvidenih škodljivih vplivov na okolje, mora o tem obvestiti pripravljavca plana in v skladu s svojimi pristojnostmi zagotoviti njihovo zmanjšanje ali odpravo.

49. člen

(posebne določbe za celovito presojo državnega lokacijskega načrta)

Celovita presoja državnega lokacijskega načrta se opravi v fazi obravnave variantnih rešitev prostorske ureditve, ki je predmet priprave tega načrta. Predlog državnega lokacijskega načrta, pripravljen na podlagi izbrane variantne prostorske ureditve, pa je predmet presoje vplivov na okolje.

IV. POSEGI V OKOLJE

1. Presoja vplivov na okolje in okoljevarstveno soglasje

50. člen

(presoja vplivov na okolje in okoljevarstveno soglasje)

Pred začetkom izvajanja posega, ki lahko pomembno vpliva na okolje, je treba izvesti presojo njegovih vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje ministrstva.

1.1. Presoja vplivov na okolje

51. člen

(presoja vplivov na okolje)

(1) V postopku presoje vplivov na okolje se ugotovi, opiše in oceni dolgoročne, kratkoročne, posredne ali neposredne vplive nameravanega posega na človeka, tla, vodo, zrak, biotsko raznovrstnost in naravne vrednote, podnebje in krajino, pa tudi na človekovo nepremično premoženje in kulturno dediščino, ter njihova medsebojna razmerja.

(2) Vlada predpiše vrste posegov, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, na podlagi njihovih značilnosti, lokacije in možnih vplivov na okolje.

52. člen

(predhodna informacija)

(1) Nosilec posega iz prejšnjega člena lahko pred začetkom postopka presoje vplivov na okolje od ministrstva zahteva informacijo o obsegu in vsebini poročila o vplivih izvedbe nameravanega posega na okolje.

(2) Nosilec posega iz prejšnjega odstavka mora za pridobitev informacije predložiti idejno zasnovo nameravanega posega po predpisih o graditvi objektov, če gre za gradnjo, ali podatke o njegovi namembnosti in bistvenih značilnostih, če ne gre za gradnjo.

(3) Ministrstvo dokumentacijo iz prejšnjega odstavka pošlje ministrstvom in drugim organizacijam, ki so glede na nameravani poseg pristojne za posamezne zadeve varstva okolja ali varstvo ali rabo naravnih dobrin ali varstvo kulturne dediščine, da se izrečejo o tem, katere podatke naj vsebuje poročilo iz prvega odstavka tega člena, da bodo lahko dale mnenje o vplivih nameravanega posega na okolje s stališča svoje pristojnosti.

(4) Ministrstva in organizacije iz prejšnjega odstavka se v 15 dneh izrečejo o podatkih, sicer se šteje, da predlogov za podatke, ki naj jih vsebuje poročilo o vplivih na okolje, nimajo.

(5) Ministrstvo ob upoštevanju predlogov ministrstev in organizacij iz tretjega odstavka tega člena in po posvetovanju z nosilcem posega pripravi pisno informacijo iz prvega odstavka tega člena in jo posreduje nosilcu posega v 30 dneh od prejema njegove zahteve.

(6) Ne glede na informacijo iz prejšnjega odstavka lahko ministrstvo v postopku presoje vplivov na okolje od nosilca posega zahteva dodatne podatke o nameravem posegu in njegovih vplivih na okolje.

53. člen

(projekt nameravanega posega v okolje)

(1) Nosilec nameravanega posega mora za presojo vplivov na okolje zagotoviti projekt nameravanega posega v okolje (v nadaljnjem besedilu: projekt), poročilo o vplivih izvedbe nameravanega posega na okolje in revizijo tega poročila.

(2) Če je nameravani poseg iz prejšnjega odstavka gradnja po predpisih o graditvi objektov, se šteje dokumentacija iz prejšnjega odstavka kot podlaga za izdelavo projektne dokumentacije.

(3) Minister podrobneje predpiše, kaj se šteje za projekt in njegove sestavine.

54. člen

(poročilo o vplivih na okolje)

(1) Presoja vplivov na okolje se izvede na podlagi poročila o vplivih nameravanega posega na okolje (v nadaljnjem besedilu: poročilo o vplivih na okolje).

(2) Poročilo o vplivih na okolje mora vsebovati zlasti:

1. opis obstoječega stanja okolja, vključno z obstoječimi obremenitvami,

2. opis nameravanega posega, vključno s podatki o njegovem namenu, kraju in velikosti,

3. opis predvidenih ukrepov za preprečitev, zmanjšanje in, če je to mogoče, odpravo pomembnejših škodljivih vplivov na okolje,

4. podatke, potrebne za ugotovitev in oceno glavnih vplivov nameravanega posega na okolje, ugotovitev ali oceno glavnih vplivov nameravanega posega na okolje in njihovo ovrednotenje,

5. pregled najpomembnejših alternativ, ki jih je nosilec posega proučil, z navedbo razlogov za izbrano rešitev, zlasti glede vplivov na okolje,

6. opredelitev območja, na katerem nameravani poseg povzroča obremenitve okolja, ki lahko vplivajo na zdravje ali premoženje ljudi, in

7. poljudni povzetek poročila, ki je razumljiv javnosti.

(3) Pri pripravi poročila iz prejšnjega odstavka se praviloma uporabljajo dostopni podatki in znanja ter običajni postopki vrednotenja vplivov na okolje.

(4) Ministrstva in drugi pristojni organi in organizacije morajo nosilcu nameravanega posega zagotoviti dostop do podatkov, ki so potrebni za izdelavo poročila o vplivih na okolje, če z njimi razpolagajo.

(5) Ministrstvo s sklepom zavrne poročilo o vplivih na okolje, če ni izdelano v skladu s predpisanimi zahtevami.

(6) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino poročila iz prvega odstavka tega člena, način njegove priprave in metodologijo za opredelitev območja iz 6. točke drugega odstavka tega člena.

55. člen

(revizija poročila o vplivih na okolje)

(1) Nosilec nameravanega posega v okolje iz 51. člena tega zakona mora zagotoviti revizijo poročila o vplivih na okolje.

(2) Revizija poročila o vplivih na okolje je neodvisen strokovni nadzor nad kakovostjo in ustreznostjo poročila o vplivih na okolje.

(3) Revizijo poročila o vplivih na okolje po javnem pooblastilu lahko izdela samo okoljska izvedenka ali okoljski izvedenec (v nadaljnjem besedilu: okoljski izvedenec), ki je vpisan v imenik okoljskih izvedencev.

(4) Okoljski izvedenec mora izdelati pisno mnenje o opravljeni reviziji poročila o vplivih na okolje, ki ga mora nosilec nameravanega posega v okolje skupaj z vlogo predložiti ministrstvu.

(5) Stroške revizije poročila o vplivih na okolje nosi nosilec nameravanega posega v okolje.

56. člen

(okoljski izvedenci)

(1) Ministrstvo enkrat letno objavi javni razpis, na katerega se lahko prijavijo kandidati za okoljskega izvedenca.

(2) Minister na podlagi javnega razpisa iz prejšnjega odstavka z odločbo za nedoločen čas imenuje okoljskega izvedenca za določeno vrsto posegov v okolje ali za posamezno vrsto vplivov na okolje ali na zdravje človeka ali na kulturno dediščino.

(3) Okoljski izvedenec je lahko oseba, ki:

1. ima univerzitetno izobrazbo,

2. ima šest let delovnih izkušenj na področju izdelave poročil o vplivih na okolje,

3. predloži dokazila o udeležbi na strokovnih izpopolnjevanjih, posvetovanjih, seminarjih ali drugih oblikah izobraževanja v zvezi s presojo vplivov na okolje, ki jih organizira ministrstvo ali druge organizacije, in

4. ni funkcionar ali funkcionar (v nadaljnjem besedilu: funkcionar) ali uslužbenka ali uslužbenec (v nadaljnjem besedilu: uslužbenec) državnih ali občinskih organov ali pri njih zaposlen.

(4) Ministrstvo na podlagi odločbe iz drugega odstavka tega člena po uradni dolžnosti izvede vpis v imenik okoljskih izvedencev, ki vsebuje naslednje podatke o okoljskem izvedencu:

1. osebno ime,

2. naslov stalnega ali začasnega prebivališča,

3. poklic,

4. znanstveni ali strokovni naslov,

5. datum imenovanja in

6. vrste posegov ali vplivov, za katere okoljski izvedenec izdeluje revizijo.

(5) Osebni podatki iz prejšnjega odstavka se pridobijo od kandidata za okoljskega izvedenca in se po 20 letih arhivirajo v skladu s predpisi o arhivskem gradivu in arhivih.

(6) Ministrstvo vodi imenik okoljskih izvedencev kot javno knjigo.

(7) Minister okoljskega izvedenca z odločbo razreši, če:

1. sam zahteva razrešitev,

2. ne izpolnjuje predpisanih pogojev ali

3. prekrši pravilo o nezdržljivosti iz osmega odstavka tega člena.

(8) Okoljski izvedenec, ki izdela revizijo poročila o vplivih na okolje, ne sme biti poslovno ali finančno ali sorodstveno povezan z nosilcem nameravanega posega v okolje in izdelovalcem poročila o vplivih na okolje.

(9) Okoljski izvedenec v primerih iz prejšnjega odstavka ne sme izdelati revizije poročila o vplivih na okolje, če:

1. je z nosilcem nameravanega posega ali z izdelovalcem poročila o vplivih na okolje kot fizično osebo, ali če gre za pravno osebo, z lastnikom ali zaposlenim pri nosilcu nameravanega posega ali izdelovalcem poročila o vplivih na okolje v krvnem sorodstvu v ravni vrsti ali v zakonski ali z njo izenačeni zvezi ali v svaštvu,

2. je pri nosilcu nameravanega posega ali pri izdelovalcu poročila o vplivih na okolje sam zaposlen ali ima lastniški delež ali

3. opravlja za nosilca nameravanega posega ali za izdelovalca poročila delo, povezano s projektiranjem ali izdelavo poročila o vplivih na okolje.

(10) Okoljski izvedenec se mora nenehno strokovno izpopolnjevati in sproti seznanjati z novimi dognanji v stroki.

1.2. Okoljevarstveno soglasje

57. člen

(vloga za izdajo okoljevarstvenega soglasja)

Nosilec nameravanega posega iz 51. člena tega zakona mora ministrstvo za izdajo okoljevarstvenega soglasja zaprositi z vlogo, ki vsebuje projekt, poročilo o vplivih na okolje in revizijo poročila o vplivih na okolje.

58. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku presoje vplivov na okolje javnosti zagotoviti vpogled v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega soglasja, poročilo o vplivih na okolje, pisno mnenje o opravljeni reviziji in osnutek odločitve o okoljevarstvenem soglasju ter omogočiti izražanje mnenj in dajanje pripomb.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom na krajevno običajen način, v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države, obvesti javnost zlasti o:

1. vlogi za izdajo okoljevarstvenega soglasja za nameravani poseg v okolje,
  2. dejstvu, da je za nameravani poseg v okolje potrebna presoja vplivov na okolje,
  3. območju iz 6. točke drugega odstavka 54. člena tega zakona,
  4. sodelovanju države članice v primeru iz tretjega odstavka 59. člena tega zakona,
  5. organu, ki bo izdal okoljevarstveno soglasje, posredoval zahtevane podatke o nameravem posegu v okolje in sprejemal mnenja in pripombe,
  6. kraju, kjer je mogoč vpogled v vlogo, poročilo o vplivih na okolje, pisno mnenje o opravljeni reviziji poročila o vplivih na okolje in osnutek odločitve iz prejšnjega odstavka ter
  7. načinu dajanja mnenj in pripomb.
- (3) Rok, v katerem ima javnost pravico vpogleda in možnost dajanja mnenj ter pripomb, je 30 dni od javnega naznanila iz prejšnjega odstavka.

59. člen

(čezmejni vplivi)

- (1) Če bi nameravani poseg lahko pomembno vplival na okolje v državi članici, ministrstvo najkasneje hkrati z javnim naznanilom iz prejšnjega člena pošlje pristojnemu organu te države obvestilo, ki vsebuje:
1. opis nameravanega posega in razpoložljive podatke o njegovih možnih čezmejnih vplivih na okolje,
  2. informacijo o naravi odločitve, s katero se nameravani poseg v okolje dovoli ali zavrne, in
  3. rok, v katerem naj država članica obvesti ministrstvo, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov nameravanega posega na okolje.
- (2) Ministrstvo pošlje obvestilo iz prejšnjega odstavka pristojnemu organu države članice, tudi če država članica to sama zahteva.
- (3) Če država članica obvesti ministrstvo, da želi sodelovati v postopku presoje vplivov na okolje, ministrstvo pristojnemu organu te države posreduje vlogo za pridobitev okoljevarstvenega soglasja za nameravani poseg, pripadajoče poročilo o vplivih na okolje in pisno mnenje o opravljeni reviziji poročila ter se z njim dogovori o roku, v katerem bo posredoval mnenje o nameravem posegu, ali o drugih oblikah posvetovanja o zmanjšanju ali odpravi možnih škodljivih čezmejnih vplivov na okolje, če druga država članica tako zahteva.
- (4) Rok iz prejšnjega odstavka se ne šteje v rok za izdajo okoljevarstvenega soglasja.

60. člen

(presoja posega v državi članici)

- (1) Če ministrstvo prejme od države članice obvestilo o nameravem posegu v okolje na njenem ozemlju in oceni, da ta poseg lahko pomembno vpliva na okolje v Republiki Sloveniji, tej državi v roku, ki ga ta določi, sporoči, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov tega posega na okolje.
- (2) Če ministrstvo izve za nameravani poseg v okolje iz prejšnjega odstavka, pa o njem od države članice ni prejelo obvestila, mora od pristojnega organa te države to zahtevati. Ministrstvo po prejemu obvestila državi članici sporoči, ali želi sodelovati v postopku presoje vplivov tega posega na okolje.
- (3) Če se ministrstvo odloči za sodelovanje v postopku presoje vplivov na okolje v državi članici, mora o podatkih v zvezi z nameravanim posegom, ki jih je pridobilo od države članice, pridobiti mnenja ministrstev in drugih organov, pristojnih za posamezne zadeve varstva okolja ali rabo naravnih dobrin, in zagotoviti sodelovanje javnosti, skladno z določbami 58. člena tega zakona.
- (4) Ministrstvo po pridobitvi mnenj organov iz prejšnjega odstavka pripravi mnenje o nameravem posegu in ga

skupaj s pripombami javnosti v dogovorjenem roku pošlje pristojnemu organu države članice.

(5) Ministrstvo se lahko s pristojnim organom države članice dogovori tudi za posvetovanje o zmanjšanju ali odpravi možnih škodljivih čezmejnih vplivov nameravanega posega na okolje v Republiki Sloveniji.

(6) Določbe prejšnjega in tega člena se uporabljajo tudi v primeru držav podpisnic ratificirane in objavljene mednarodne pogodbe, ki ureja presojo čezmejnih vplivov določenih posegov na okolje.

61. člen

(okoljevarstveno soglasje)

(1) Ministrstvo vlogo za izdajo okoljevarstvenega soglasja in osnutek odločitve o okoljevarstvenem soglasju pošlje ministrstvom in organizacijam iz tretjega odstavka 52. člena tega zakona in jih pozove, da v 21 dneh od prejema vloge dajo mnenje o sprejemljivosti nameravanega posega.

(2) Ministrstvo odloči o okoljevarstvenem soglasju v treh mesecih po prejemu popolne vloge, pri čemer upošteva tudi mnenje ministrstev in organizacij iz tretjega odstavka 52. člena tega zakona. Rok za izdajo odločbe ne teče v času javne razprave iz tretjega odstavka 58. člena tega zakona in v času, za katerega se dogovori z državo članico iz tretjega odstavka 59. člena tega zakona.

(3) Ministrstvo v okoljevarstvenem soglasju določi tudi pogoje, ki jih mora upoštevati nosilec nameravanega posega, da bi preprečil, zmanjšal ali odstranil škodljive vplive na okolje.

(4) Pogoji iz prejšnjega odstavka se določijo zlasti na podlagi:

1. predpisov na področju varstva okolja, ohranjanja narave, varstva kulturne dediščine in rabe ali varstva delov okolja,
  2. ugotovitev iz poročila o vplivih na okolje,
  3. mnenj in pripomb javnosti, pridobljenih na podlagi 58. člena tega zakona, in
  4. mnenja in pripomb države članice, pridobljenih na podlagi 59. člena tega zakona.
- (5) Ministrstvo v obrazložitvi okoljevarstvenega soglasja navede tudi, kako je pri odločitvi upoštevalo mnenja in pripombe javnosti, pridobljenih na podlagi 58. člena tega zakona, in mnenje ter pripombe države članice, pridobljene na podlagi 59. člena tega zakona.

(6) Če gre v primeru nameravanega posega v okolje za gradnjo po predpisih o graditvi objektov, se pogoji iz tretjega odstavka tega člena štejejo za projektne pogoje po predpisih o graditvi objektov.

(7) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno soglasje iz drugega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju bo izveden nameravani poseg.

62. člen

(ugotavljanje izpolnjenosti pogojev)

Izpolnjenost pogojev iz okoljevarstvenega soglasja za nameravani poseg iz 51. člena tega zakona se ugotavlja v postopku za izdajo uporabnega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, če gre za gradnjo, v postopek pa mora biti vključeno ministrstvo.

63. člen

(ničnost dovoljenj)

Dovoljenje, izdano za izvedbo nameravanega posega iz 51. člena tega zakona, je nično, če za poseg ni bilo pridobljeno okoljevarstveno soglasje.

64. člen

(stranke v postopku)

(1) Stranka v postopku za izdajo okoljevarstvenega soglasja je nosilec nameravanega posega.

(2) Oseba, ki na območju iz 6. točke drugega odstavka 54. člena tega zakona stalno prebiva ali je lastnik ali drug posestnik nepremičnine, ima pravni interes po predpisih o upravnem postopku in ima položaj stranskega udeleženca v postopku.

(3) Javno naznanilo iz drugega odstavka 58. člena tega zakona vsebuje tudi vabilo vsem, ki menijo, da se nameravani poseg tiče njihovega pravnega interesa in imajo položaj stranskega udeleženca v postopku skladno z določbami prejšnjega odstavka.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov ima položaj stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja tudi nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena tega zakona, ki je dala svoje mnenje in pripombe skladno z 58. členom tega zakona.

65. člen

(obvestilo javnosti)

(1) Ministrstvo o izdanem okoljevarstvenem soglasju najkasneje v 30 dneh po vročitvi odločbe strankam obvesti javnost z objavo na krajevno običajen način, v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države.

(2) Objava iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti:

1. vsebino odločitve in bistvene pogoje za izvedbo nameravanega posega, če so bili določeni,
2. glavne razloge za odločitev,
3. opis najpomembnejših ukrepov za preprečitev, zmanjšanje ali odpravo škodljivih vplivov nameravanega posega na okolje v primeru izdanega okoljevarstvenega soglasja in
4. navedbo upoštevanja mnenj in pripomb javnosti iz 58. člena tega zakona, v primeru iz tretjega odstavka 59. člena tega zakona pa tudi navedbo upoštevanja mnenja in pripomb države članice.

(3) Obvestilo o sprejeti odločitvi s podatki iz prejšnjega odstavka ministrstvo pošlje tudi državi članici, ki je skladno z določbami 59. člena tega zakona sodelovala v postopku presoje vplivov na okolje.

66. člen

(posebne določbe za presojo vplivov na okolje za državni lokacijski načrt)

(1) Presoja vplivov na okolje se za državni lokacijski načrt izvede po določbah tega zakona, razen določb 52. in 57. člena tega zakona, in pridobi okoljevarstveno soglasje pred sprejetjem tega lokacijskega načrta.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se sodelovanje javnosti po določbah 58. člena tega zakona izvede v okviru javne razgrnitve po predpisih o urejanju prostora.

(3) Postopek presoje vplivov na okolje za akt iz prvega odstavka tega člena začne ministrstvo po uradni dolžnosti in pošlje prostorski akt, poročilo o vplivih na okolje, njegovo revizijo in osnutek odločitve o okoljevarstvenem soglasju ministrstvom in organizacijam iz tretjega odstavka 52. člena tega zakona ter jih pozove, da v 21 dneh od prejema dajo mnenje o sprejemljivosti nameravanega posega.

(4) Ministrstvo izda okoljevarstveno soglasje iz drugega odstavka 61. člena tega zakona pripravljavcu plana.

(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja prostor, vlada ne sme sprejeti državnega lokacijskega načrta iz prvega odstavka tega člena, če ni bilo pridobljeno pravnomočno okoljevarstveno soglasje skladno z določbo prejšnjega odstavka.

67. člen

(posebne določbe za presojo vplivov na okolje za občinski lokacijski načrt)

Presoja vplivov na okolje se za občinski lokacijski načrt izvede in pridobi okoljevarstveno soglasje pred njegovim sprejetjem, ob smiselni uporabi določb prejšnjega člena.

2. Okoljevarstveno dovoljenje

2.1. Okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega

68. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Upravljavec mora za obratovanje naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, in za vsako večjo spremembo v obratovanju te naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

(2) Za večjo spremembo v obratovanju naprave iz prejšnjega odstavka se šteje vsaka sprememba naprave ali njena razširitev, ki spremeni glavne tehnične značilnosti naprave ali njeno zmogljivost in ima za posledico spremembo količine ali vrste emisije v okolje ali druge negativne vplive na ljudi ali okolje.

(3) Okoljevarstveno dovoljenje se lahko izda za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju in imajo istega upravljavca.

(4) Vlada predpiše vrste dejavnosti in naprav iz prvega odstavka tega člena.

69. člen

(pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Če obratovanje naprave ali večja sprememba v njenem obratovanju iz prvega odstavka prejšnjega člena zahteva gradnjo, mora upravljavec okoljevarstveno dovoljenje pridobiti pred začetkom gradnje.

(2) Če ne gre za primer iz prejšnjega odstavka, mora upravljavec okoljevarstveno dovoljenje pridobiti pred začetkom obratovanja naprave.

(3) Okoljevarstveno dovoljenje izda ministrstvo za obdobje desetih let od dneva začetka obratovanja naprave.

(4) Okoljevarstveno dovoljenje se lahko podaljša, če naprava ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje.

(5) Upravljavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje šest mesecev pred iztekom njegove veljavnosti.

70. člen

(splošne zahteve in vloga za okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Upravljavec mora v zvezi z obratovanjem naprave iz 68. člena tega zakona zagotoviti ukrepe za:

1. preprečevanje onesnaževanja okolja, zlasti z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik,
2. preprečitev onesnaženja okolja večjega obsega,
3. preprečevanje nastajanje odpadkov skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki,
4. predelavo nastalih odpadkov ali njihovo odstranjevanje skladno s predpisi, če predelava tehnološko ali ekonomsko ni mogoča,
5. učinkovito rabo energije,
6. preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic in
7. preprečitev onesnaževanja okolja in vzpostavitev zadovoljivega stanja okolja na kraju naprave po dokončnem prenehanju njenega obratovanja.

(2) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja mora vsebovati podatke o napravi in njenem obratovanju ter o predvidenih ukrepih, iz katerih je razvidno, da bodo izpolnjene zahteve iz prejšnjega odstavka, in elaborat o določitvi vplivnega območja naprave.

(3) Elaborat iz prejšnjega odstavka zagotovi upravljavec, vsebuje pa opredelitev območja, na katerem je mogoče pričakovati, da bo obratovanje naprave povzročilo obremenitev okolja, ki lahko vpliva na zdravje ali premoženje ljudi. Elaborat mora biti izdelan po metodologiji iz šestega odstavka 54. člena tega zakona.

(4) Vlada predpiše merila za presojanje uporabe najboljših razpoložljivih tehnik iz 1. točke prvega odstavka tega člena in podrobnejšo vsebino ter sestavine vloge iz drugega odstavka tega člena.

71. člen
(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali za njegovo spremembo po uradni dolžnosti iz 1. točke prvega odstavka 78. člena tega zakona javnosti zagotoviti vpogled v vlogo za pridobitev dovoljenja in osnutek odločitve o okoljevarstvenem dovoljenju ter omogočiti izražanje mnenj in dajanje pripomb.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom na krajevno običajen način, v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokrivajo celotno območje države, obvesti javnost zlasti o:

1. organu, ki bo izdal okoljevarstveno dovoljenje, posredoval zahtevane podatke o nameravanem posegu v okolje in sprejemal mnenja in pripombe,
2. obsegu vplivnega območja iz drugega odstavka 70. člena tega zakona,
3. kraju, kjer je mogoč vpogled v vlogo in osnutek odločitve iz prejšnjega odstavka,
4. sodelovanju države članice v primeru iz četrtega odstavka tega člena in
5. načinu izražanja mnenj in dajanja pripomb.

(3) Rok, v katerem ima javnost pravico vpogleda in možnost dajanja mnenj in pripomb, je lahko 30 dni in se ne šteje v rok za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Za napravo, ki bi lahko pomembno vplivala na okolje v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo določbe 59. člena tega zakona, za napravo na ozemlju države članice, ki bi lahko pomembno vplivala na okolje v Republiki Sloveniji pa določbe 60. člena tega zakona.

72. člen
(izdaja okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena tega zakona v šestih mesecih od dneva prejema popolne vloge, pri čemer na primeren način upošteva tudi mnenja in pripombe javnosti iz prejšnjega člena, v primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena pa tudi mnenje in pripombe države članice.

(2) V primeru, da je bilo za napravo, ki je predmet dovoljenja, predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje, ministrstvo pri odločitvi o okoljevarstvenem dovoljenju upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih naprave na okolje ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju.

(3) Ministrstvo mora v obrazložitev odločbe o okoljevarstvenem dovoljenju vključiti tudi opredelitev do mnenj in pripomb javnosti iz prejšnjega člena, v primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena pa tudi mnenje in pripombe države članice.

(4) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju se nahaja naprava.

73. člen
(stranke v postopku)

(1) Stranka v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja je upravljavec naprave.

(2) Oseba, ki na območju, opredeljenem v elaboratu o vplivnem območju naprave iz drugega odstavka 70. člena tega zakona, stalno prebiva ali je lastnik ali drug posestnik nepremičnine, ima pravni interes in položaj stranskega udeleženca po predpisih o upravnem postopku.

(3) Javno naznanilo iz drugega odstavka 72. člena tega zakona vsebuje tudi vabilo vsem, ki menijo, da se obratova-

nje naprave tiče njihovega pravnega interesa in imajo položaj stranskega udeleženca skladno z določbami prejšnjega odstavka.

(4) Položaj stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ima tudi nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena tega zakona, ki je dala svoje mnenje in pripombe skladno z 71. členom tega zakona.

74. člen
(vsebina dovoljenja)

(1) V okoljevarstvenem dovoljenju morajo biti zaradi zagotavljanja visoke stopnje varstva okolja kot celote določeni vsi ukrepi in pogoji za izpolnitev splošnih zahtev iz prvega odstavka 70. člena tega zakona in drugih za obratovanje naprave predpisanih okoljevarstvenih zahtev.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. opis naprave, za katero je dovoljenje izdano, vključno z opisom dejavnosti, zmožljivosti in značilnosti kraja naprave,
2. čas veljavnosti dovoljenja,
3. določitev dopustnih vrednosti emisij v vode, zrak ali tla,
4. določitev ukrepov za varstvo okolja in drugih pogojev obratovanja naprave,
5. obveznosti upravljavca v zvezi z izvajanjem monitoringa in poročanjem ministrstvu o njem ter o okoljskih nesrečah in
6. določitev drugih ukrepov za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote, vključno z zmanjševanjem onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja okolja.

(3) Dopustne vrednosti emisij iz 3. točke prejšnjega odstavka se določijo na podlagi predpisanih mejnih vrednosti emisije, upoštevajoč najboljše razpoložljive tehnike, tehnične značilnosti naprave, možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega, geografske značilnosti območja in kakovosti okolja na območju naprave, ne da bi bila zahtevana uporaba določene tehnike ali tehnologije.

(4) Če so zaradi predpisanih zahtev v zvezi z ohranjanjem ali izboljšanjem kakovosti okolja na kraju naprave zahtevani strožji pogoji za njeno obratovanje kot so dosegljivi z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju lahko določi tudi dodatne ukrepe in pogoje.

(5) Če je naprava vključena v trgovanje z emisijami toplogrednih plinov skladno s tem zakonom, se v okoljevarstvenem dovoljenju za te emisije dopustne vrednosti ne določijo, razen če je to potrebno zaradi predpisanih zahtev iz prejšnjega odstavka na območju, kjer je naprava.

(6) Če obratovanje naprave ali večja sprememba v njenem obratovanju zahteva gradnjo po predpisih o graditvi objektov, se ukrepi in pogoji iz prejšnjih odstavkov tega člena štejejo za projektne pogoje po predpisih o graditvi objektov, investitor pa lahko začne z gradnjo na lastno odgovornost tudi po dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja, skladno s predpisi o graditvi objektov.

(7) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena.

75. člen
(program ukrepov)

(1) Ministrstvo lahko na zahtevo upravljavca v okoljevarstvenem dovoljenju ali v njegovi dopolnitvi dovoli, da naprava ob zagonu, okvari ali zaustavitvi in v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljše kot šest mesecev, ne izpolnjuje zahtev iz 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Odlog izpolnjevanja zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja se dovoli, če upravljavec pripravi program ukrepov, na podlagi katerega ministrstvo ugotovi, da bo naprava najkasneje v roku iz prejšnjega odstavka izpolnjevala pred-

pisane zahteve in da se bo z njegovo izvedbo zmanjšalo onesnaževanje okolja.

76. člen

(začetek obratovanja)

(1) Izpolnjenost pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja pred začetkom obratovanja naprave ali njene večje spremembe se v primeru iz prvega odstavka 69. člena tega zakona ugotavlja v postopku za izdajo uporabnega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, v katerega mora biti vključeno tudi ministrstvo.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora organ, ki je izdal uporabno dovoljenje, kopijo tega dovoljenja poslati ministrstvu in pristojni inšpekciji.

(3) V primeru iz drugega odstavka 69. člena tega zakona mora upravljavec o začetku obratovanja naprave pisno obvestiti ministrstvo in pristojno inšpekcijo najmanj 15 dni pred začetkom obratovanja, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

77. člen

(sprememba dovoljenja)

(1) Upravljavec mora vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz 68. člena tega zakona, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprave, ki lahko vpliva na okolje, pisno prijaviti ministrstvu, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Če ministrstvo na podlagi prijave ugotovi, da gre pri nameravani spremembi za večjo spremembo v smislu drugega odstavka 68. člena tega zakona, o tem v 30 dneh od prijave pisno obvesti upravljavca in ga pozove, da v določenem roku vloži vlogo za spremenjeno okoljevarstveno dovoljenje, skladno z določbami 70. člena tega zakona. Če upravljavec v določenem roku vloge ne vloži, se šteje, da je od nameravane spremembe odstopil.

(3) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka tega člena v treh mesecih od prejema popolne vloge iz prejšnjega odstavka.

(4) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji.

(5) Če upravljavec v 30 dneh od prijave ne prejme obvestila iz drugega odstavka tega člena, se šteje, da nameravana sprememba ne vpliva na veljavno okoljevarstveno dovoljenje, upravljavec pa lahko nameravano spremembo v obratovanju naprave izvede.

78. člen

(sprememba dovoljenja po uradni dolžnosti)

(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje pred iztekom njegove veljavnosti spremeni po uradni dolžnosti, če:

1. je zaradi čezmerne onesnaženosti okolja na območju, na katerem obratuje naprava, treba spremeniti v veljavnem dovoljenju določene mejne vrednosti emisij v vode, zrak ali tla ali dodatno določiti dopustne vrednosti emisij drugih onesnaževalcev,

2. spremembe najboljših razpoložljivih tehnik omogočajo pomembno zmanjšanje emisije iz naprave ob razumno višjih stroških,

3. obratovalna varnost procesa ali dejavnosti zahteva uporabo drugih tehnik ali

4. to zahtevajo spremembe predpisov na področju varstva okolja, ki se nanašajo na obratovanje naprave.

(2) O nameri iz prejšnjega odstavka ministrstvo upravljavca pisno obvesti najmanj tri mesece pred izdajo odločbe o spremembi dovoljenja.

(3) Ministrstvo v odločbi o spremembi dovoljenja določi tudi rok, v katerem mora upravljavec uskladiti obratovanje naprave z novimi zahtevami.

(4) Ministrstvo pošlje spremenjeno okoljevarstveno dovoljenje tudi pristojni inšpekciji.

79. člen

(prenehanje dovoljenja)

Okoljevarstveno dovoljenje preneha veljati s pretekom časa, za katerega je bilo podeljeno, z odvzemom ali s prenehanjem naprave ali upravljavca.

80. člen

(odvzem dovoljenja)

(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje z odločbo odvzame, če upravljavec:

1. izvede večjo spremembo v obratovanju naprave, pa tega ne prijavi skladno z določbami 77. člena tega zakona, ali

2. iz razlogov, ki so na upravljavčevi strani, ne izvede programa ukrepov iz 75. člena tega zakona v določenem obsegu ali roku.

(2) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje odvzame tudi na predlog pristojnega inšpektorja, če upravljavec v določenem roku ne izvrši njegove pravnomočne odločbe o uskladitvi obratovanja naprave s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Odvzem okoljevarstvenega dovoljenja učinkuje od dneva dokončnosti odločbe, s katero je bil izrečen.

(4) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji.

81. člen

(prenehanje obratovanja naprave in prenehanje upravljavca)

(1) Upravljavec mora ministrstvo pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz 68. člena tega zakona, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, mora ministrstvo pisno obvestiti o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave, če je uveden postopek likvidacije upravljavca ali začet stečajni postopek, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(3) Obvestilo iz prejšnjih odstavkov mora vsebovati tudi navedbe in dokazila o izpolnjenosti zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave.

(4) Če ministrstvo ugotovi, da so zahteve iz prejšnjega odstavka izpolnjene, izda odločbo o prenehanju veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

2.2. Okoljevarstveno dovoljenje za druge naprave

82. člen

(druge naprave)

(1) Upravljavec mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obratovanje druge naprave, ki ni določena s predpisom iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona, ali večjo spremembo v njenem obratovanju, če se v njej izvaja dejavnost, ki povzroča emisije v zrak, vode ali tla, za katere so predpisane mejne vrednosti skladno z določbami 17. člena tega zakona, ali če predeluje ali odstranjuje odpadke po predpisih o ravnanju z odpadki skladno z določbami 20. člena tega zakona.

(2) Za večjo spremembo v obratovanju naprave iz prejšnjega odstavka se šteje vsaka sprememba naprave ali njena razširitev, ki bistveno spremeni glavne tehnične značilnosti naprave ali njeno zmogljivost in ima za posledico spremembo količine ali vrste emisije v okolje ali odpadkov, za katere je bilo pridobljeno okoljevarstveno dovoljenje.

(3) Če obratovanje naprave ali večja sprememba v njenem obratovanju iz prvega odstavka tega člena zahteva gradnjo, mora upravljavec okoljevarstveno dovoljenje pridobiti pred začetkom gradnje, v drugih primerih pa pred začetkom njenega obratovanja.

(4) Okoljevarstveno dovoljenje izda ministrstvo za obdobje petih let od dneva začetka obratovanja naprave.

(5) Okoljevarstveno dovoljenje se lahko podaljša, če naprava ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje.

(6) Upravljalavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje tri mesece pred iztekom njegove veljavnosti.

83. člen

(splošne zahteve in vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljalavec mora v zvezi z obratovanjem naprave iz prejšnjega člena zagotoviti ukrepe za izpolnitev pogojev, določenih v predpisih iz 17. ali 20. člena tega zakona.

(2) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega člena mora poleg podatkov o upravljavcu vsebovati podatke o napravi in njenem obratovanju ter o predvidenih ukrepih iz prejšnjega odstavka.

84. člen

(izdaja in vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 82. člena tega zakona v treh mesecih od dneva prejema popolne vloge.

(2) V primeru, da je bilo za napravo, ki je predmet dovoljenja iz prejšnjega odstavka, predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje, ministrstvo pri odločitvi o okoljevarstvenem dovoljenju upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih naprave na okolje ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju.

(3) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju podrobneje določi pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(4) Če je naprava iz prvega odstavka tega člena vključena v trgovanje z emisijami toplogrednih plinov skladno s tem zakonom, se za te emisije mejne vrednosti v okoljevarstvenem dovoljenju ne določijo.

(5) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju se nahaja naprava.

85. člen

(začetek obratovanja naprave, sprememba in prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) V zvezi z začetkom obratovanja naprave iz 82. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 76. člena tega zakona.

(2) Za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 77. in 78. člena tega zakona, pri čemer se v postopku ne uporabljajo določbe 71. in 73. člena tega zakona.

(3) Za prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe 79. člena tega zakona, za odvzem okoljevarstvenega dovoljenja določbe 80. člena tega zakona, razen 2. točke prvega odstavka, za prenehanje obratovanja naprave in prenehanje upravljavca naprave pa določbe 81. člena tega zakona.

2.3. Okoljevarstveno dovoljenje za obrat

86. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za obrat)

(1) Upravljalavec mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obrat iz 18. člena tega zakona ali za vsako njegovo večjo spremembo.

(2) Za večjo spremembo iz prejšnjega odstavka se šteje znatno povečanje količine nevarne snovi ali znatna sprememba kemijskih ali fizikalnih lastnosti nevarne snovi ali katerakoli sprememba tehnološkega procesa, v katerem se uporablja nevarna snov.

(3) Če delovanje obrata iz prejšnjega odstavka ali njegova večja sprememba zahteva gradnjo, mora upravljavec okoljevarstveno dovoljenje pridobiti pred začetkom gradnje, v drugih primerih pa pred začetkom njegovega delovanja.

(4) Okoljevarstveno dovoljenje izda ministrstvo za obdobje petih let od dneva začetka obratovanja obrata.

(5) Okoljevarstveno dovoljenje se lahko podaljša, če obrat ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje.

(6) Upravljalavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje tri mesece pred iztekom njegove veljavnosti, k vlogi za podaljšanje pa mora priložiti varnostno poročilo, skladno z določbami 18. člena tega zakona.

87. člen

(splošne zahteve in vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljalavec obrata mora v zvezi z delovanjem obrata iz prejšnjega člena zagotoviti izpolnitev ukrepov, določenih v predpisu iz 18. člena tega zakona.

(2) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega člena mora poleg podatkov o upravljavcu vsebovati podatke o predvidenih ukrepih iz prejšnjega odstavka.

(3) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino in sestavine vloge iz prejšnjega odstavka v predpisu iz 18. člena tega zakona.

88. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 86. člena tega zakona javnosti zagotoviti vpogled v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in osnutek odločitve o okoljevarstvenem dovoljenju.

(2) Za zagotovitev sodelovanja javnosti iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 58. člena tega zakona.

89. člen

(izdaja okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje za obrat iz 86. člena tega zakona ob smiselni uporabi določb 84. člena tega zakona.

(2) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju podrobneje določi ukrepe, določene v predpisu iz 18. člena tega zakona.

(3) Če ministrstvo oceni, da bi posledice večje nesreče v obratu lahko vplivale na okolje v drugi državi ali če ta tako zahteva, obvesti pristojni organ te države o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju.

(4) Če druga država na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka tako zahteva, ji ministrstvo posreduje varnostno poročilo iz četrtega odstavka 110. člena tega zakona.

90. člen

(sprememba okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljalavec obrata mora po pridobitvi okoljevarstvenega dovoljenja pregledati varnostno poročilo iz 18. člena tega zakona in ga po potrebi spremeniti ali dopolniti:

1. najmanj na vsakih pet let,
2. če je pridobil nove podatke, pomembne za določitev varnostnih ukrepov v obratu,
3. če namerava spremeniti obstoječe varnostne ukrepe,
4. če namerava izvesti večjo spremembo obrata ali
5. če je prišlo v obratu do večje nesreče.

(2) Upravljalavec obrata mora spremembo ali dopolnitev varnostnega poročila pisno prijaviti ministrstvu in mu poslati

spremenjeno ali dopolnjeno varnostno poročilo, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(3) Če ministrstvo na podlagi prijave ugotovi, da je treba zaradi dopoljenega ali spremenjenega varnostnega poročila spremeniti okoljevarstveno dovoljenje, o tem v 30 dneh od prijave pisno obvesti upravljavca, sicer se šteje, da nameravana sprememba ne vpliva na veljavno okoljevarstveno dovoljenje, upravljavec pa lahko nameravano spremembo v delovanju obrata izvede. V obvestilu lahko ministrstvo pozove upravljavca, da v določenem roku posreduje dodatne podatke o dejstvih iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo izda odločbo o spremenjenem okoljevarstvenem dovoljenju v treh mesecih od prijave iz drugega odstavka tega člena ali prejema dodatnih podatkov iz prejšnjega odstavka.

(5) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje spremeni po uradni dolžnosti, če samo zve za nove podatke, pomembne za določitev varnostnih ukrepov v obratu. O nameri iz prejšnjega stavka ministrstvo upravljavca pisno obvesti najmanj tri mesece pred izdajo odločbe o spremembi dovoljenja.

(6) Ministrstvo v postopku izdaje spremenjenega okoljevarstvenega dovoljenja zagotovi sodelovanje javnosti skladno z določbami 88. člena tega zakona.

(7) Ministrstvo v odločbi o spremembi dovoljenja določi tudi rok, v katerem mora upravljavec uskladiti delovanje obrata z novimi zahtevami.

(8) Ministrstvo pošlje odločbo o spremenjenem dovoljenju iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji.

91. člen

(začetek delovanja obrata in prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) V zvezi z začetkom delovanja obrata iz 86. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 76. člena tega zakona.

(2) Za prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 86. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 79. člena tega zakona, za odvzem okoljevarstvenega dovoljenja določbe 80. člena tega zakona, razen 2. točke prvega odstavka, za prenehanje obratovanja naprave in prenehanje upravljavca naprave pa določbe 81. člena tega zakona.

3. Združevanje postopkov

92. člen

(poseg v okolje, ki je naprava, ki lahko povzroči onesnaževanje večjega obsega ali druga naprava ali obrat)

(1) Če je nameravani poseg iz 51. člena tega zakona hkrati tudi naprava iz 68. člena tega zakona ali druga naprava iz 82. člena tega zakona ali obrat iz 86. člena tega zakona, se presoja njegovih vplivov na okolje izvede v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za to napravo ali obrat.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ministrstvo v predhodni informaciji iz 52. člena tega zakona opredeli tudi pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in s posebno odločbo določi obseg naprave ali obrata, na katero se okoljevarstveno dovoljenje nanaša.

(3) Če je zoper odločbo iz prejšnjega odstavka vložena pritožba, se čas trajanja pritožbenega postopka ne šteje v rok iz petega odstavka 52. člena tega zakona.

(4) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati tudi sestavine vloge iz 57. člena tega zakona, pri čemer se v primeru naprave iz 68. člena tega zakona elaborat iz drugega odstavka 70. člena tega zakona nadomesti s poročilom o vplivih na okolje.

(5) V primeru iz prvega odstavka tega člena se za sodelovanje javnosti uporabljajo določbe 58. člena tega zakona, v primeru možnih čezmejnih vplivov naprave na okolje pa določbe 59. člena tega zakona.

(6) V primeru iz prvega odstavka tega člena se šteje, da je z izdajo okoljevarstvenega dovoljenja dano tudi okoljevarstveno soglasje, pri določitvi vsebine okoljevarstvenega dovoljenja pa se smiselno uporabljajo tudi določbe 61. člena tega zakona, ki se nanašajo na vsebino okoljevarstvenega soglasja.

(7) Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo v primeru iz 66. in 67. člena tega zakona.

93. člen

(obrat, ki je tudi naprava)

(1) Če je obrat ali del obrata iz 86. člena tega zakona hkrati tudi naprava iz 68. člena tega zakona ali druga naprava iz 82. člena tega zakona, se izpolnjenost zahtev za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obrat ugotavlja v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za to napravo.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati tudi sestavine vloge, določene v predpisu iz 18. člena tega zakona.

4. Druga dovoljenja

94. člen

(dovoljenje za izjeme)

(1) Ministrstvo lahko izjemoma izda povzročitelju obremenitve dovoljenje za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja, o čemer mora pridobiti soglasje prizadete občine. Z objavo v svetovnem spletu in v enem od časopisov, ki pokrivajo območje prizadete občine, pa se obvesti tudi javnost.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka izda za javne prireditve po predpisih o javnih prireditvah dovoljenje za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom pristojni organ občine, razen če prireditve potekajo v napravah, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje za emisije hrupa skladno s 82. členom tega zakona.

(3) Dovoljenje iz prejšnjih odstavkov mora vsebovati tudi pogoje za odpravo morebitnih škodljivih posledic na okolje.

(4) Dovoljenja po prejšnjih odstavkih ni mogoče izdati, če bi začasna ali občasna čezmerna obremenitev okolja lahko povzročila kritično obremenitev okolja.

5. Predpisi vlade, potrebni za izvrševanje pravnih aktov EU

95. člen

(predpisi vlade)

Vlada lahko s predpisom podrobneje uredi posamezna vprašanja, potrebna za izvrševanje pravnih aktov EU, ki urejajo varstvo okolja in veljajo na območju EU neposredno.

V. SPREMLJANJE STANJA OKOLJA IN INFORMACIJE O OKOLJU

1. Spremljanje stanja okolja

96. člen

(monitoring okolja)

(1) V državi se izvaja monitoring naravnih pojavov, stanja okolja in onesnaževanja okolja.

(2) Monitoring naravnih pojavov obsega spremljanje in nadzorovanje meteoroloških, hidroloških, erozijskih, geoloških, seizmoloških, radioloških in drugih geofizikalnih pojavov.

(3) Monitoring stanja okolja obsega spremljanje in nadzorovanje kakovosti tal, voda in zraka ter biotske raznovrstnosti.

(4) Monitoring onesnaževanja okolja obsega spremljanje in nadzorovanje emisij v tla, vode in zrak.

97. člen

(naloge države in občine)

(1) Monitoring meteoroloških in radioloških pojavov se zagotavlja skladno z zakonom. Monitoring hidroloških, erozijskih, geoloških, seizmoloških in drugih geofizikalnih pojavov se izvaja kot obvezna državna gospodarska javna služba, skladno z zakonom o gospodarskih javnih službah, njegovo izvajanje pa zagotavlja ministrstvo.

(2) Monitoring stanja okolja se izvaja kot obvezna državna gospodarska javna služba skladno z zakonom o gospodarskih javnih službah, njegovo izvajanje pa zagotavljajo:

1. za tla, vodo in zrak, vključno s hrupom in sevanji, razen ionizirajočih sevanj, ministrstvo,

2. za sestavine biotske raznovrstnosti ministrstvo, pristojno za ohranjanje narave, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo in gozdarstvo.

(3) V okviru nalog iz prejšnjega odstavka država zagotavlja tudi monitoring v primeru okoljske nesreče in monitoring emisij razpršenih virov onesnaževanja.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko pristojno ministrstvo proti plačilu posamezne naloge monitoringa naravnih pojavov z odločbo naloži pravni ali fizični osebi, ki opravlja dejavnost na področju letalskega ali pomorskega prometa ali drugo dejavnost, katere narava omogoča izvajanje teh nalog, če to bistveno ne ovira opravljanja same dejavnosti. Oseba, ki izvaja posamezne naloge monitoringa naravnih pojavov in pristojno ministrstvo podrobneje uredita medsebojna razmerja s pogodbo.

(5) Občina lahko neposredno ali kot lokalno gospodarsko javno službo zagotavlja podrobnejši ali posebni monitoring stanja okolja, zbrane podatke pa mora brezplačno posredovati ministrstvu.

(6) Minister predpiše klasifikacijo hidroloških, erozijskih, geoloških, seizmoloških in drugih geofizikalnih pojavov, ki so predmet monitoringa, zasnovo monitoringa in metodologijo za njegovo izvajanje.

(7) Ministri za področja iz drugega odstavka tega člena predpišejo zasnovo in predmet monitoringa stanja okolja in metodologijo za njegovo izvajanje.

(8) V predpisih iz prejšnjih dveh odstavkov se predpiše tudi način rednega obveščanja javnosti o naravnih pojavih in stanju okolja.

(9) Ministrstvo posreduje podatke monitoringa naravnih pojavov in monitoringa stanja okolja ministrstvu, pristojnemu za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

98. člen

(geološki, seizmološki in geofizikalni monitoring)

(1) Geološki, seizmološki in geofizikalni monitoring iz prejšnjega člena obsega tudi evidentiranje geofizikalnih pojavov, rajonizacijo in kategorizacijo, analitične, proučevalne, prognostične in druge strokovne naloge, ki se nanašajo zlasti na:

1. izvajanje geoloških raziskav državnega pomena,
2. nadzor in verifikacijo geoloških raziskav, ki niso državnega pomena,
3. splošne geološke evidence in sestavo litosfere,
4. potresne in druge dinamične pojave naravnega ali umetnega izvora,

5. erozijske in druge geološke procese, ki nastajajo v vrhnjih plasteh zemeljske skorje in vplivajo na njen razvoj in sestavo,

6. lastnosti in sestavo tal ter njihovo onesnaženost in
7. težnostna in druga polja naravnega ali umetnega izvora.

(2) V okviru monitoringa iz prejšnjega odstavka se opravljajo tudi strokovne naloge, ki se nanašajo na varstvo

in zaščito pred potresi, geološkimi in drugimi nevarnostmi, zgodnje opozarjanje, preprečevanje in sanacijo, na varnost objektov in naprav, ter na izmenjavo podatkov, vključno z mednarodno izmenjavo.

99. člen

(hidrološki monitoring)

(1) Monitoring hidroloških pojavov (v nadaljnjem besedilu: hidrološki monitoring) iz prvega odstavka 97. člena tega zakona obsega meritve in ocenjevanje količinskega stanja voda, ugotavljanje hidroloških značilnosti vodnih območij in vodnih teles, vodne bilance ter spremljanje, analiziranje in napovedovanje hidroloških sprememb na vseh elementih hidrološkega cikla na vodah.

(2) Naloge hidrološkega monitoringa so zlasti:

1. upravljanje in vzdrževanje državne mreže hidroloških postaj,

2. izvajanje meritev, zbiranje in obdelovanje podatkov, ocenjevanje količinskega stanja voda ter proučevanje hidroloških pojavov na državni mreži hidroloških postaj,

3. spremljanje hidroloških razmer in pripravljanje ter posredovanje hidroloških prognoz,

4. spremljanje poplav in hudournih voda,

5. vzpostavitev, vodenje in vzdrževanje zbirke podatkov monitoringa in hidrološkega informacijskega sistema,

6. priprava vodnih bilanc in ocen vodnih virov,

7. objavljanje hidroloških podatkov in rezultatov hidroloških študij in

8. izvrševanje mednarodnih obveznosti države s področja hidrološkega monitoringa in hidrološkega prognoziranja ter obveščanja.

100. člen

(omejitev ali odvzem lastninske pravice zaradi izvajanja monitoringa)

(1) Lastnica ali lastnik (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali druga posestnica ali posestnik (v nadaljnjem besedilu: posestnik) zemljišča je zaradi izvajanja monitoringa naravnih pojavov ali stanja okolja dolžan dopustiti postavitve in obratovanje objektov ali merilnih naprav, izkopna ali vrtna dela, poskusna črpanja, odvzem vzorcev tal ali rastlin ter druga za izvedbo monitoringa potrebna dela.

(2) Izvajalec monitoringa mora pri izvajanju del iz prejšnjega odstavka v čim manjši meri vplivati na rabo in stanje zemljišča, po opravljenih delih pa vzpostaviti prejšnje stanje zemljišča.

(3) Lastnik ali drug posestnik zemljišča zaradi izkopnih ali vrtnih del, poskusnega črpanja, odvzema vzorcev tal ali rastlin ter drugih za izvedbo monitoringa potrebnih del nima pravice do odškodnine, razen za zmanjšano vrednost zemljišča, če vzpostavitev prejšnjega stanja ni mogoča.

(4) Če je uporaba zemljišča zaradi omejitev iz prejšnjega odstavka trajno onemogočena, ima lastnik tega zemljišča pravico do odškodnine ali nadomestila v naravi, ki se določi ob smiselni uporabi predpisov, ki urejajo razlastitev.

(5) Če postavitve objekta ali merilne naprave, potrebne za izvajanje monitoringa drugače ni mogoča, se lastninska pravica na zemljišču lahko odvzame ali omeji skladno s predpisi, ki urejajo razlastitev in omejitev lastninske pravice.

101. člen

(obratovalni monitoring)

(1) Povzročitelj obremenitve mora pri opravljanju svoje dejavnosti zagotavljati monitoring vplivov svojega delovanja na okolje (v nadaljnjem besedilu: obratovalni monitoring).

(2) Obratovalni monitoring obsega:

1. monitoring onesnaževanja okolja,

2. monitoring stanja okolja, če oseba iz prejšnjega odstavka s svojimi emisijami neposredno povzroča spremembo stanja okolja,

3. monitoring zaradi zmanjševanja tveganja za okolje in

4. monitoring naravnih pojavov, če oseba iz prejšnjega odstavka s svojo dejavnostjo neposredno vpliva nanje.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora podatke obratovalnega monitoringa sporočati ministrstvu in občini, na območju katere oseba obratuje.

(4) Obratovalni monitoring lahko izvaja oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje in pridobi pooblastilo ministrstva.

(5) Povzročitelj obremenitve mora zaradi izvajanja monitoringa dopustiti vstop v poslovne ali druge prostore osebi, ki ima pooblastilo za izvajanje monitoringa.

(6) Minister predpiše vrste emisij, standardov kakovosti okolja in naravnih pojavov, ki so predmet obratovalnega monitoringa, metodologijo njegovega izvajanja in način ter obliko sporočanja podatkov ministrstvu in občini.

(7) V predpisu iz prejšnjega odstavka se predpišejo tudi pogoji, ki jih mora izpolnjevati izvajalec monitoringa za pridobitev pooblastila, ki lahko vsebujejo tudi izkazovanje usposobljenosti skladno s predpisi, ki urejajo akreditacijo.

102. člen

(preverjanje kakovosti monitoringa)

(1) Preverjanje kakovosti izvajanja monitoringa iz 97., 98., 99. in 101. člena zagotavlja ministrstvo.

(2) Preverjanje iz prejšnjega odstavka se zagotavlja zlasti s tem, da ministrstvo:

1. zahteva občasno ali redno sodelovanje izvajalcev monitoringa v programih preskušanja njihove strokovne usposobljenosti,

2. analizira rezultate sodelovanja posameznih izvajalcev monitoringa v programih preskušanja njihove strokovne usposobljenosti,

3. spodbuja in organizira preko usposobljenih organizacij izvajanje programov preizkušanja strokovne usposobljenosti za izvajalce monitoringa,

4. analizira poročila o izvajanju monitoringa in

5. organizira, naroča ali samo izvede naključne meritve parametrov monitoringa in rezultate primerja s podatki iz poročil o monitoringu.

103. člen

(odvzem pooblastila)

V predpisih iz šestega in sedmega odstavka 97. člena in šestega odstavka 101. člena tega zakona minister predpiše tudi razloge za odvzem pooblastila izvajalcu monitoringa, nanašajo pa se zlasti na:

1. večkratno nesodelovanje ali neuspešno sodelovanje v programih preskušanja strokovne usposobljenosti,

2. kršitve pravil poročanja o monitoringu ali

3. odstopanje podatkov v poročilih o monitoringu od rezultatov naključnih meritev parametrov monitoringa iz 5. točke drugega odstavka prejšnjega člena.

2. Register

104. člen

(register)

(1) Ministrstvo zaradi izvajanja nalog in postopkov po tem zakonu vodi in vzdržuje register varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: register), ki vsebuje:

1. evidenco oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu,

2. evidenco izvajalcev gospodarskih javnih služb varstva okolja,

3. evidenco oseb, ki imajo pooblastila ali potrdila za opravljanje dejavnosti varstva okolja skladno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi in

4. evidenco EMAS.

(2) Evidenca oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu, vsebuje zlasti:

1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča, ali firmo in sedež osebe,

2. vrsto in obseg obremenjevanja okolja, ki ga oseba povzroča s svojo dejavnostjo, in

3. podatke o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju.

(3) Evidenca izvajalcev gospodarskih javnih služb varstva okolja vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež osebe in

2. način, vrsto, obseg in območje izvajanja gospodarske javne službe.

(4) Evidenca oseb, ki imajo pooblastila ali potrdila za opravljanje dejavnosti varstva okolja skladno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, vsebuje zlasti:

1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča, ali firmo in sedež osebe,

2. vrsto in obseg dejavnosti varstva okolja, za katero ima oseba pooblastilo ali potrdilo, in

3. podatke o izdanem pooblastilu ali potrdilu.

(5) Evidenca EMAS vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež organizacije in

2. datum ter obseg vključitve in registrsko številko.

(6) Pristojni organ občine mora ministrstvu sporočiti podatke o izvajalcih lokalnih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ki so potrebni za vodenje in vzdrževanje evidence.

(7) Podatki iz registra so javni.

(8) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način vodenja registra.

3. Informacijski sistem okolja

105. člen

(informacijski sistem okolja)

(1) Za opravljanje nalog države na področju varstva okolja, vključno s seznanjanjem javnosti z okoljskimi podatki, ministrstvo zagotavlja vodenje in vzdrževanje informacijskega sistema okolja.

(2) Informacijski sistem iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti podatke o:

1. stanju okolja in njegovih delov,

2. naravnih pojavih,

3. naravnih vrednotah,

4. območjih, ki so s predpisi s področja varstva okolja, ohranjanja narave in varstva ter rabe naravnih dobrin določena kot ogrožena, varovana ali zavarovana,

5. vplivih onesnaženosti okolja na zdravje prebivalstva,

6. emisijah in njihovih virih,

7. odpadkih in ravnanju z njimi,

8. nevarnih snoveh,

9. rabi naravnih dobrin,

10. okoljskih nesrečah,

11. objektih in napravah, namenjenih varstvu okolja,

12. povzročiteljih obremenjevanja okolja,

13. izvajalcih gospodarskih javnih služb varstva okolja, in drugih osebah, ki se ukvarjajo z varstvom okolja,

14. izvajalcih javnih služb ohranjanja narave in urejanja voda,

15. nevladnih organizacijah na področju varstva okolja in ohranjanja narave,

16. javnih finančnih sredstvih, porabljenih za varstvo okolja in ohranjanje narave,

17. predpisih, standardih in normativih varstva okolja ter stanju tehnike in tehnologije in

18. drugih zadevah, pomembnih za vrednotenje trajnostnega razvoja.

(3) Viri podatkov iz prejšnjega odstavka so poleg podatkov, pridobljenih na podlagi tega zakona, tudi podatki, ki se nanašajo na okolje iz državne statistike, katastrov, javnih

knjig, registrov, evidenc in drugih baz, vzpostavljenih pri državnih organih in organih občin ter drugih organizacijah na podlagi zakona.

(4) Nosilci baz podatkov iz prejšnjega odstavka so dolžni ministrstvu tekoče pošiljati podatke, ki jih ta zahteva za potrebe delovanja informacijskega sistema varstva okolja.

4. Obveščanje javnosti o okoljskih podatkih

106. člen

(poročilo o okolju)

(1) Ministrstvo v sodelovanju z drugimi ministrstvi najmanj vsako četrto leto pripravi poročilo o okolju v Republiki Sloveniji.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka sprejme vlada in ga posreduje Državnemu zboru.

(3) Ministrstvo vsako drugo leto pripravi tudi poročilo o okolju ali njegovih posameznih delih, ki je sestavljeno iz kazalcev stanja okolja.

(4) Poročila iz prejšnjih odstavkov ministrstvo objavi tako, da so dostopna javnosti.

(5) Poročilo o stanju okolja najmanj vsako četrto leto za svoje območje pripravi in javno objavi tudi mestna občina, lahko pa tudi občina ali širša samoupravna lokalna skupnost ob smiselni uporabi določb 107. člena tega zakona.

107. člen

(vsebina poročila o okolju)

Poročilo iz prvega odstavka prejšnjega člena vsebuje zlasti podatke o:

1. naravnih pojavih, stanju okolja in onesnaževanju okolja,
2. biotski raznovrstnosti in naravnih vrednotah,
3. ogroženih, varovanih in zavarovanih območjih po tem zakonu in predpisih o varstvu in rabi naravnih dobrin,
4. dolgoročnih trendih in spremembah okolja,
5. vrednotenju stanja okolja, njegovih delov in njihove ogroženosti,
6. vplivu posameznih sektorjev na stanje okolja, zlasti kmetijstva, ribištva, gozdarstva, energetike, prometa, industrije, turizma in rabe naravnih virov, vključno z oceno vključevanja zahtev varstva okolja v politike razvoja posameznih sektorjev,
7. vplivih onesnaženosti okolja na zdravje prebivalstva,
8. izvajanju nacionalnega programa varstva okolja in operativnih programov,
9. izvajanju programov in ukrepov za izboljšanje kakovosti degradiranega okolja,
10. virih in porabi sredstev za izvajanje politik varstva okolja,
11. izvajanju javnih služb varstva okolja, ohranjanja narave in urejanja voda,
12. izobraževanju, obveščanju in sodelovanju javnosti na področju varstva okolja,
13. pomembnih mednarodnih dogajanjih na področju varstva okolja in
14. drugih podatkih, pomembnih za varstvo okolja.

108. člen

(posredovanje okoljskih podatkov v svetovni splet)

(1) Ministrstvo skladno s predpisi, ki urejajo dostop javnosti do informacij javnega značaja, posreduje v svetovni splet zlasti:

1. predpise občin, ki se nanašajo na okolje, pa niso objavljeni v Uradnem listu Republike Slovenije,
2. nacionalni in operativne programe varstva okolja,
3. okoljska izhodišča,
4. poročila o okolju,

5. podatke ali povzetke podatkov monitoringa okolja,

6. okoljevarstvena soglasja in okoljevarstvena dovoljenja, razen podatkov, ki po predpisih niso dostopni javnosti, ali navedbo organa, pri katerem je soglasja ali dovoljenja mogoče dobiti in

7. okoljska poročila in poročila o vplivih na okolje ali navedbo organa, pri katerem je poročila mogoče dobiti.

(2) Občina mora ministrstvu v elektronski obliki posredovati besedilo predpisa iz 1. točke prejšnjega odstavka.

109. člen

(poročanje EU o okoljskih podatkih)

Ministrstvo posreduje in izmenjuje okoljske podatke s pristojnimi organi in organizacijami EU na način in v rokih, določenih v predpisih EU.

5. Dostop do okoljskih podatkov

110. člen

(dostop do okoljskih podatkov)

(1) Državni organi, organi občin, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb morajo vsem zainteresiranim osebam omogočiti dostop do okoljskih podatkov, če to določa ta zakon in predpisi, ki urejajo dostop javnosti do informacij javnega značaja.

(2) Okoljski podatek je zlasti podatek o:

1. stanju okolja in njegovih delov,
2. naravnih pojavih,
3. naravnih dobrinah (naravnem javnem dobru, naravnih vrednotah in biološki raznovrstnosti, vključno z gensko spremenjenimi organizmi, ter naravnih virih),
4. emisijah, odpadkih in nevarnih snoveh, vključno z informacijami o obremenjevanju okolja, ki ga povzročajo, in okoljskih nesrečah,
5. dejavnostih, vključno s postopki državnih organov, občinskih organov in drugih oseb javnega prava, izvajalcev javnih služb in nosilcev javnih pooblastil, ki se nanašajo na sprejemanje z varstvom okolja povezanih splošnih in konkretnih pravnih aktov ali sprejemanje strategij, planov, programov, sporazumov, okoljskih izhodišč in poročil, vodenje registrov in evidenc, vključno s temi akti, registri in evidencami,
6. ekonomskih analizah in ocenah, uporabljenih pri sprejemanju ukrepov iz prejšnje točke,
7. zdravstvenem stanju, varnosti in življenjskih razmerah ljudi, vključno s podatki o onesnaženosti prehranjevalnih verig, ter stanju objektov kulturne dediščine, če nanje vpliva ali bi lahko vplivalo obremenjenost okolja, ali z njimi povezani dejavniki ali postopki in dejavnosti iz 4. točke tega odstavka, in

8. varnostnih ukrepov za preprečevanje večje nesreče, ki jih mora izvesti povzročitelj tveganja.

(3) Ne glede na določbe predpisov iz prvega odstavka tega člena o izjemah glede dostopa do informacij javnega značaja, so okoljski podatki, ki se nanašajo na emisije, odpadke, nevarne snovi v obratu in varnostno poročilo iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona, javni.

(4) Če varnostno poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke, ki niso javni po predpisih o dostopu do informacij javnega značaja, je povzročitelj tveganja dolžan pripraviti varnostno poročilo tako, da iz njega izključi podatke, ki niso javni.

(5) Organi in organizacije iz prvega odstavka tega člena lahko okoljski podatek, pridobljen na prostovoljni osnovi in brez pravne obveznosti, posredujejo javnosti le ob pisnem soglasju osebe, ki je podatek dala.

VI. EKONOMSKI IN FINANČNI INSTRUMENTI VARSTVA OKOLJA

111. člen

(namen in vrste)

(1) Država pospešuje in spodbuja doseganje ciljev varstva okolja tudi z ekonomskimi ter finančnimi instrumenti, in sicer:

1. z okoljskimi dajatvami,
2. z zavarovanji, bančnimi garancijami in drugimi oblikami finančnega jamstva,
3. s krediti z ugodnejšo obrestno mero za naložbe, ki prispevajo k varstvu okolja,
4. s kavcijami in drugimi oblikami varščin,
5. s trgovanjem s pravicami do emisije,
6. s skupnimi naložbami v projekte zmanjševanja obremenjevanja okolja iz 140. člena tega zakona in
7. s sredstvi proračuna.

(2) Ekonomski instrumenti iz prejšnjega odstavka se določijo in uporabljajo v skladu z načeli proste trgovine in enakopravne obravnave gospodarskih subjektov skladno z zakonom.

(3) Občina lahko pospešuje in spodbuja doseganje ciljev varstva okolja z inštrumenti iz 1., 3., 6. in 7. točke prvega odstavka.

1. Okoljske dajatve

112. člen

(okoljske dajatve za onesnaževanje okolja)

(1) Povzročitelj onesnaževanja je dolžan plačati okoljske dajatve, s katerimi se obdavčuje onesnaževanje okolja. Okoljske dajatve so prihodek proračuna države.

(2) Osnova za določitev okoljske dajatve za onesnaževanje okolja je:

1. vrsta, količina ali lastnosti emisije iz posameznega vira,
2. vrsta, količina ali lastnosti odpadkov ali
3. vsebnost okolju škodljivih snovi v surovini, polizdelku ali izdelku.

(3) Zavezanka ali zavezanec za plačilo okoljske dajatve iz prvega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) je oseba, ki povzroča onesnaževanje okolja z emisijami, oseba, ki povzroča onesnaževanje okolja z odpadki ali oseba, ki proizvaja ali uporablja ali daje na trg surovine, polizdelke ali izdelke, ki vsebujejo okolju škodljive snovi.

(4) Vlada podrobneje določi vrsto onesnaževanja, osnovo za obračun okoljske dajatve in zavezance za posamezno okoljsko dajatev, njeno višino in način njenega obračunavanja, odmere ter plačevanja.

(5) Višina okoljske dajatve se določi tako, da je enaka mejnim stroškom onesnaževanja.

(6) Okoljske dajatve lahko predpiše tudi občina, kadar gre za onesnaževanje okolja lokalnega pomena.

(7) Okoljske dajatve iz prejšnjega odstavka so prihodek proračuna občine.

(8) Vlada s predpisom določi, kaj se šteje za onesnaževanje okolja lokalnega pomena in osnovo za obračun okoljske dajatve.

(9) Občina podrobneje določi vrsto onesnaževanja, zavezance za posamezno okoljsko dajatev, njeno višino in način njenega obračunavanja, odmere ter plačevanja, pri tem pa upošteva določbe drugega, tretjega in petega odstavka tega člena.

(10) Občina lahko v predpisu iz prejšnjega odstavka določi oprostitev, zmanjšanje ali vračilo že plačane okoljske dajatve, skladno z določbami prvega in tretjega odstavka 113. člena tega zakona

113. člen

(vračilo, oprostitev, zmanjšanje ali odstopitev okoljskih dajatev)

(1) Zavezanec ima pravico do oprostitve zmanjšanja ali vračila že plačane okoljske dajatve v višini vloženi sredstev za izvedbo ukrepov za prilagoditev predpisanim mejnim vrednostim ali pravilom ravnanja ali izvedbo drugih ukrepov, s katerimi prispeva k zmanjševanju onesnaževanja okolja pod predpisano raven.

(2) Zavezanec ima pravico do oprostitve ali zmanjšanja plačila okoljske dajatve:

1. če je povzročitelj obremenjevanja okolja in je z državo sklenil pogodbo o dodatnem zmanjševanju obremenjevanja okolja ali

2. če je oseba, ki je vključena v izpolnjevanje mednarodno sprejetih pogodbenih obveznosti države, ki se nanašajo na zmanjševanje obremenjevanja okolja.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja vračilo, oprostitev ali zmanjšanje plačila iz prejšnjega odstavka do višine upravičenih stroškov, določene skladno s predpisi, ki urejajo državne pomoči.

(4) Vlada podrobneje določi način zbiranja, merila in pogoje za vračilo, oprostitev ali zmanjšanje plačevanja okoljske dajatve ali odstopitev okoljskih dajatev, in kaj se šteje za upravičene stroške. Kadar se za upravičene stroške šteje gradnja infrastrukture lokalnega pomena po določbah 149. člena tega zakona, je občina, ki ima veljaven načrt razvojnih programov po predpisih o javnih financah usklajen z operativnim programom iz 36. člena tega zakona in zagotavlja izvajanje obvezne gospodarske javne službe iz 149. člena tega zakona, upravičena do odstopa na njenem območju vplačane okoljske dajatve. Kolikor se del vplačanih okoljskih dajatev v skladu s prejšnjim odstavkom vrne zavezancem, je občina upravičena do odstopa v višini razlike med na njenem območju vplačanimi in vrnjenimi okoljskimi dajatvami.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka se občini odstopljena okoljska dajatev evidentira v občinskem proračunu kot namenski investicijski transfer iz državnega proračuna za gradnjo infrastrukture lokalnega pomena iz prejšnjega odstavka.

(6) Ministrstvo z odločbo odloči o pravici iz prvega in drugega odstavka tega člena, pri čemer upošteva merila in pogoje iz prejšnjega odstavka.

114. člen

(okoljske dajatve za rabo naravnih dobrin)

Okoljska dajatev za rabo naravne dobrine se predpiše skladno z zakoni, ki urejajo rabo naravnih dobrin.

2. Finančna jamstva za namene varstva okolja

115. člen

(zavarovanja)

(1) Vlada lahko povzročiteljem obremenjevanja določi obveznost, da zagotovijo finančno jamstvo za primer poplačila stroškov obremenjevanja okolja pri opravljanju njihove dejavnosti ali po njenem prenehanju.

(2) Finančno jamstvo iz prejšnjega odstavka se zagotovi zlasti kot sklenitev zavarovanja ali pridobitev bančne garancije.

(3) Vlada v predpisu iz prvega odstavka tega člena določi zlasti:

1. primere, za katere je treba zagotoviti finančno jamstvo,
2. osebo, ki je do sredstev finančnega jamstva upravičena v primeru prenehanja povzročitelja, in
3. višino sredstev finančnega jamstva in čas jamčenja, pri čemer upošteva zlasti obseg dejavnosti ali ravnanja, ki je predmet jamstva, in predpisane zahteve v zvezi z ukrepi med opravljanjem dejavnosti ali po njenem prenehanju.

3. Kavcije in druge oblike varščin za namene varstva okolja

116. člen

(kavcije in varščine)

Vlada lahko predpiše kavcije ali druge oblike varščine za proizvajalce, ki organizirano zagotavljajo vračilo izrabljenih ali neuporabnih naprav, tehnologij, izdelkov oziroma njihove embalaže ali na drug organiziran način zmanjšujejo negativne učinke svojega delovanja, ter za potrošnike, ki izrabljene ali neuporabne naprave, tehnologije ali izdelke oziroma njihovo embalažo vrnejo proizvajalcu.

4. Trgovanje s pravicami do emisije

117. člen

(trgovanje s pravicami do emisije)

(1) Zaradi zmanjševanja onesnaževanja okolja z najmanjšimi možnimi stroški in na ekonomsko učinkovit način država omogoča trgovanje s pravicami do emisije v vodo, zrak ali tla.

(2) Pravica iz prejšnjega odstavka obsega določeno količino snovi, ki jo posamezni povzročitelj obremenjevanja okolja v določenem času lahko izpusti v okolje.

(3) Država podeli pravico iz prejšnjega odstavka na način in pod pogoji, določenimi s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi izvršilnimi predpisi.

4.1. Trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov

118. člen

(dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov)

(1) Upravljavca naprave, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, in upravljavca naprave iz prvega odstavka 127. člena tega zakona mora pred začetkom obratovanja naprave ali njenega dela od ministrstva pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov.

(2) Vloga za pridobitev dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov vsebuje opis:

1. naprave in dejavnosti, ki v njej poteka, vključno z uporabljenimi tehnologijami,

2. surovin in drugih snovi, katerih uporaba lahko povzroči emisijo toplogrednih plinov,

3. vrste, količine in virov emisij toplogrednih plinov iz naprave,

4. ukrepov, ki jih upravljavca naprave načrtuje za izvajanje monitoringa emisij toplogrednih plinov in poročanje ter

5. drugih dejstev, za katera upravljavca meni, da so pomembna za pridobitev dovoljenja.

(3) Vloga mora vsebovati tudi poljudni povzetek vsebin iz prejšnjega odstavka.

(4) Vlada s predpisom določi vrste naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov iz prvega odstavka tega člena.

119. člen

(vsebina dovoljenja)

(1) Ministrstvo izda dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz naprave ali njenega dela, če upravljavca predloži dokazila, da je sposoben zagotavljati monitoring in poročati o emisijah toplogrednih plinov, skladno z določbami tega zakona.

(2) Za dokazilo iz prejšnjega odstavka se šteje vključenost upravljavca v sistem EMAS, pridobitev ustreznega mednarodnega standarda ravnanja z okoljem, opremljenost z merilno tehniko ali usposobljenost izvajanja modeliranja ali drugih računskih metod spremljanja emisij, ki omogoča kakovostno in pregledno izvajanje monitoringa in poročanja.

(3) Dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov vsebuje:

1. firmo in sedež upravljavca naprave,
2. podatke o lastništvu naprave,
3. podatke o pooblaščenem predstavniku upravljavca,
4. opis dejavnosti in emisij toplogrednih plinov iz naprave,

5. zahteve, povezane z izvajanjem monitoringa emisij toplogrednih plinov, vključno z načinom in pogostostjo izvajanja,

6. zahteve, povezane s poročanjem o emisijah toplogrednih plinov in

7. obveznost, da upravljavca v štirih mesecih po zaključku koledarskega leta preda ministrstvu emisijske kupone, skladno s prvim odstavkom 135. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo pošlje dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov tudi pristojni inšpekciji in organu, pristojnemu za vodenje registra iz 132. člena tega zakona.

120. člen

(spremembe, povezane z napravo)

(1) Upravljavca mora vsako nameravano spremembo naprave, ki se nanaša na njene tehnične značilnosti, delovanje ali zmogljivost in lahko vpliva na vsebino dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, in vsako spremembo firme ali sedeža upravljavca pisno prijaviti ministrstvu, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Če ministrstvo na podlagi prijave ugotovi, da nameravana sprememba vpliva na vsebino dovoljenja iz tretjega odstavka prejšnjega člena, o tem v 30 dneh od prijave pisno obvesti upravljavca in ga pozove, da v določenem roku vloži vlogo za spremembo dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, skladno z določbami 118. člena tega zakona. Če upravljavca v določenem roku vloge ne vloži, se šteje, da je od nameravane spremembe odstopil.

(3) Ministrstvo odloči o spremembi dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov v dveh mesecih od prejema popolne vloge iz prejšnjega odstavka.

(4) Če upravljavca v 30 dneh od prijave ne prejme obvestila iz drugega odstavka člena, se šteje, da nameravana sprememba ne vpliva na veljavno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, upravljavca pa lahko nameravano spremembo v obratovanju naprave izvede.

(5) Ministrstvo spremeni dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov tudi zaradi spremembe firme ali sedeža upravljavca.

(6) Če naprava zaradi sprememb ne izpolnjuje več kriterijev za uvrstitev v naprave iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona, se šteje za takšno napravo do konca obdobja, za katero je upravljavca pridobil emisijske kupone.

(7) Ministrstvo pošlje odločbo iz prejšnjih odstavkov tudi pristojnemu organu, ki vodi register iz 132. člena tega zakona in pristojni inšpekciji.

121. člen

(prenehanje delovanja naprave in prenehanje upravljavca)

(1) Upravljavca mora ministrstvo pisno obvestiti o dokončnem prenehanju delovanja naprave ali o prenehanju upravljavca, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Na enak način mora o prenehanju upravljavca v primeru stečaja upravljavca ministrstvo obvestiti stečajni upravitelj.

(2) Ministrstvo v primerih iz prejšnjega odstavka izda odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov.

122. člen

(odvzem dovoljenja)

Ministrstvo dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov odvzame, če je upravljavca izvedel spremembo naprave iz 120. člena tega zakona, pa o tem ni obvestil ministrstva.

123. člen

(uporaba postopkov)

(1) Kadar za napravo iz 118. člena tega zakona poteka tudi postopek za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja skladno z določbami tega zakona, se za dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegovo spremembo, dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov pa se nadomesti z okoljevarstvenim dovoljenjem.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka vsebuje vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja tudi vsebine iz 118. člena tega zakona, okoljevarstveno dovoljenje pa vsebine iz 119. člena tega zakona.

124. člen

(pravica do emisije toplogrednih plinov)

Upravljevec naprave iz 118. člena tega zakona ima pravico do emisije toplogrednih plinov v obsegu emisijskih kuponov, pridobljenih za napravo skladno s tem zakonom.

125. člen

(emisijski kupon)

(1) Emisijski kupon je v tonah ekvivalenta ogljikovega dioksida izražena pravica iz prejšnjega člena. Tona ekvivalenta ogljikovega dioksida pomeni eno metrsko tono ogljikovega dioksida ali ustrezno količino drugega toplogrednega plina z enakim potencialom globalnega ogrevanja ozračja.

(2) Emisijskim kuponom so enakovredne tudi druge pravice, ki jih za namene trgovanja s pravicami emisije toplogrednih plinov na svojem območju podeljujejo druge države članice, v primeru sklenitve ustrezne mednarodne pogodbe pa tudi pravice, ki jih za namene trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov na svojem območju podeljujejo države pogodbenice Kjotskega protokola (Uradni list Republike Slovenije – MP, št. 17/02).

126. člen

(državni načrt razdelitve emisijskih kuponov)

(1) Ministrstvo v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za gospodarstvo, ministrstvom, pristojnim za energijo, in ministrstvom, pristojnim za finance, pripravi osnutek državnega načrta razdelitve emisijskih kuponov (v nadaljnjem besedilu: državni načrt), ki jih namerava podeliti posameznim upravljavcem naprav iz 118. člena tega zakona za določeno obdobje, ki se začne z začetkom koledarskega leta in traja praviloma pet let.

(2) Ministrstva iz prejšnjega odstavka vključijo v osnutek državnega načrta samo tiste naprave iz 118. člena tega zakona, za katere so njihovi upravljavci pridobili dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov po določbah tega zakona in uporabno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov najkasneje 24 mesecev pred začetkom obdobja iz prejšnjega odstavka.

(3) Ministrstva iz prejšnjega odstavka pripravijo osnutek državnega načrta ob upoštevanju:

1. obveznosti Republike Slovenije, da omeji in zmanjša emisije toplogrednih plinov, določene v ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodbah,

2. ciljev in ukrepov, določenih v operativnih programih varstva zraka in v nacionalnem energetskem programu,

3. deleža emisij toplogrednih plinov, ki jih izpuščajo naprave iz 118. člena tega zakona,

4. podatkov o emisijah toplogrednih plinov v določenem obdobju, pridobljenih iz vlog za pridobitev dovoljenja za posamezno napravo iz 118. člena tega zakona ali poročil o emisijah toplogrednih plinov iz 133. člena tega zakona,

5. učinkov izvajanja veljavnih predpisov in na njih temelječih ukrepov, ki se nanašajo na zmanjševanje emisije toplogrednih plinov,

6. možnosti, vključno s tehnološkimi, da posamezne naprave iz 118. člena tega zakona znižajo emisije toplogrednih plinov in

7. enakopravne obravnave posameznih dejavnosti ali gospodarskih družb.

(4) Državni načrt vsebuje zlasti:

1. določitev obdobja,

2. določitev celotne količine emisijskih kuponov, ki se podelijo upravljavcem za celotno obdobje iz prejšnje točke,

3. seznam upravljavcev in naprav, za katere je bilo izdano dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov,

4. določitev skupne količine emisijskih kuponov, ki se določenemu posameznemu upravljavcu podelijo za posamezno napravo za celotno obdobje in sorazmeren del emisijskih kuponov, ki se mu podelijo za posamezno koledarsko leto,

5. določitev količine emisijskih kuponov, namenjenih upravljavcem novih naprav, in načina ter pogojev, pod katerimi se lahko nova naprava vključi v trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov,

6. določitev količine emisijskih kuponov, ki jih vlada lahko proda na javni dražbi,

7. določitev predhodnih ukrepov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki so predmet trgovanja in način ter pogoje njihovega upoštevanja,

8. podatke o uvajanju čistih tehnologij, vključno s tehnologijami učinkovite rabe energije in

9. podatke o pripombah javnosti ter njihovem upoštevanju.

(5) Za novo napravo iz 5. točke prejšnjega odstavka se šteje naprava, ki mora pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov ali ga mora spremeniti skladno z določbami tega zakona po tem, ko je vlada predlog državnega načrta prijavila pristojnemu organu EU skladno z določbo drugega odstavka 129. člena tega zakona.

(6) V državnem načrtu se lahko za prodajo na javni dražbi predvidi največ deset odstotkov celotne količine emisijskih kuponov.

(7) Za predhodne ukrepe iz 7. točke tretjega odstavka tega člena se šteje uvedba najboljše razpoložljive tehnologije, ki jo upravljavec naprave lahko uvede v svojo napravo.

(8) Ministrstva iz prvega odstavka tega člena uporabijo pri izdelavi državnega načrta za naslednje obdobje za upravljavce obstoječih naprav podatke iz njihovih poročil o emisiji toplogrednih plinov iz 133. člena tega zakona.

127. člen

(druge dejavnosti in naprave)

(1) Ne glede na določbe 118. člena tega zakona lahko ministrstva iz prvega odstavka prejšnjega člena sama ali na zahtevo upravjalca naprave v državni načrt vključijo tudi druge naprave, dejavnosti in toplogredne pline, pri čemer upoštevajo zlasti:

1. učinke na notranji trg EU,

2. možno ogroženost konkurenčnosti,

3. celovitost okoljskih učinkov,

4. zanesljivost načrtovanega monitoringa emisij toplogrednih plinov in

5. zanesljivost poročanja o emisijah toplogrednih plinov.

(2) Ministrstva iz prejšnjega odstavka lahko naprave, dejavnosti in toplogredne pline iz prejšnjega odstavka vključijo v državni načrt, če vlada predhodno pridobi pozitivno mnenje pristojnega organa EU.

128. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora tri mesece pred začetkom teka roka iz drugega odstavka 129. člena tega zakona javnosti

zagotoviti vpogled v osnutek državnega načrta in omogočiti izražanje mnenj in dajanje pripomb.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokrivajo celotno območje države, obvesti javnost o kraju, kjer je osnutek državnega načrta na vpogled, ter o roku in načinu izražanja mnenj in dajanja pripomb.

(3) Rok, v katerem ima javnost pravico izražanja mnenj in dajanja pripomb, je 30 dni.

129. člen

(odobritev pristojnega organa EU)

(1) Ministrstva po izteku roka iz tretjega odstavka prejšnjega člena ob upoštevanju mnenj in pripomb javnosti pripravijo predlog državnega načrta, ki ga sprejme vlada.

(2) Vlada predlog državnega načrta objavi na način iz drugega odstavka prejšnjega člena, hkrati z objavo pa ga pošlje pristojnemu organu EU in drugim državam članicam najkasneje 18 mesecev pred začetkom obdobja, na katerega se državni načrt nanaša.

(3) Vlada sprejme državni načrt, ko ga odobri pristojni organ EU, in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

130. člen

(podelitev emisijskih kuponov)

(1) Ministrstvo na podlagi državnega načrta in na zahtevo upravljavca naprave iz 118. člena tega zakona odloči o celotni količini emisijskih kuponov, ki pripadajo posameznemu upravljavcu za določeno obdobje in o sorazmernem deležu, ki mu pripadajo za posamezno koledarsko leto najkasneje 12 mesecev pred začetkom tega obdobja. Pritožba proti odločbi ne zadrži njene izvršitve.

(2) Ministrstvo na podlagi odločbe iz prejšnjega odstavka podeli posameznemu upravljavcu naprave iz 118. člena tega zakona sorazmeren delež emisijskih kuponov, ki mu pripadajo za posamezno koledarsko leto najkasneje do 28. februarja tega leta.

(3) Podelitev emisijskih kuponov iz prejšnjega odstavka se opravi tako, da ministrstvo registru emisijskih kuponov izda nalog, da v register vpiše količino emisijskih kuponov iz prejšnjega odstavka in druge podatke o upravljavcu, določene s predpisi EU, ki se nanašajo na register emisijskih kuponov.

(4) Podelitev emisijskih kuponov se opravi brez obveznosti plačila, razen emisijskih kuponov, ki so v državnem načrtu določeni, da jih vlada lahko proda na javni dražbi. Način in pogoje prodaje na javni dražbi predpiše vlada.

(5) V primeru dokončnega prenehanja delovanja naprave ali prenehanju upravljavca naprave pred iztekom obdobja, za katerega so podeljeni emisijski kuponi, ministrstvo upravljavcu naprave ali v primeru stečajnega upravitelju ne podeli preostanka sorazmernega deleža emisijskih kuponov, ki so mu bili z odločbo iz prvega odstavka tega člena dodeljeni.

(6) Emisijski kuponi iz prejšnjega odstavka se namenijo upravljavcem novih naprav.

131. člen

(trgovanje z emisijskimi kuponi)

(1) Z emisijskimi kuponi lahko prosto trgujejo vse fizične in pravne osebe.

(2) Šteje se, da je pravni posel iz prejšnjega odstavka veljaven z vpisom v register.

(3) Vpis v register se opravi tako, da se prodajalec in kupec predhodno sporazumeta o količini emisijskih kuponov, ki so predmet pravnega posla, prodajalec pa od upravljavca registra zahteva, da ustrezno količino emisijskih kuponov prenese z računa prodajalca na račun kupca.

132. člen

(register emisijskih kuponov)

(1) Za zagotavljanje zanesljivega in pravočasnega evidentiranja stanja in spremljanja trgovanja z emisijskimi kuponi organ v sestavi ministrstva vzpostavi in vodi, register emisijskih kuponov.

(2) Register iz prejšnjega odstavka je standardizirana in informatizirana centralna baza o imetnikih emisijskih kuponov s podatki, določenimi s predpisi EU iz tretjega odstavka 130. člena tega zakona.

(3) Register emisijskih kuponov se vodi po predpisih EU iz prejšnjega odstavka.

(4) Ministrstvo opravlja nadzor nad vodenjem registra emisijskih kuponov.

(5) Podatki iz registra emisijskih kuponov so dostopni javnosti, skladno z zakonom in s predpisi EU iz drugega odstavka tega člena.

(6) Vlada lahko podrobneje predpiše način in pogoje vzpostavitve in vodenja registra skladno s predpisi EU iz drugega odstavka tega zakona.

133. člen

(monitoring in poročanje)

(1) Upravljavec naprave iz 118. člena tega zakona mora zagotavljati izvajanje monitoringa emisij toplogrednih plinov, ki jih njegova naprava v posameznem koledarskem letu izpusti v zrak, in o njih pripraviti poročilo o emisijah za preteklo leto, skladno z zahtevami predpisov EU, ki se nanašajo na monitoring in poročanje o emisijah toplogrednih plinov.

(2) Upravljavec naprave mora poslati poročilo o emisijah za preteklo leto skupaj s pisnim mnenjem iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona najkasneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu. Ministrstvo mora zagotoviti, da je poročilo dostopno javnosti, skladno z zakonom.

(3) Če upravljavec naprave v roku iz prejšnjega odstavka ministrstvu ne pošlje poročila o emisijah za preteklo leto, ga na podlagi dostopnih podatkov o emisijah toplogrednih plinov za posamezno napravo izdela ministrstvo na stroške upravljavca naprave. Ministrstvo na podlagi poročila izda upravljavcu naprave odločbo, v kateri ugotovi količino toplogrednih plinov, ki jo je naprava v preteklem letu izpustila v zrak, in za katero mora upravljavec naprave predati emisijske kupone.

(4) Ministrstvo mora podatke o emisijah iz poročila najkasneje do 30. aprila tekočega leta posredovati upravljavcu registra, skladno s predpisi EU iz tretjega odstavka 130. člena tega zakona.

(5) Minister lahko podrobneje predpiše, kaj se šteje za dokazilo o sposobnosti zagotavljanja monitoringa in poročanja o emisijah toplogrednih plinov iz drugega odstavka 119. člena tega zakona in način izvajanja monitoringa ter poročanja o emisijah, skladno s predpisi EU iz prvega odstavka tega člena.

134. člen

(preverjanje poročila)

(1) Podatke o emisijah toplogrednih plinov v preteklem koledarskem letu, ki jih upravljavec navede v poročilu iz prejšnjega člena, preveri pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje in pridobi pooblastilo ministrstva (v nadaljnjem besedilu: preveritelj).

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka lahko preveritelj od upravljavca naprave zahteva dokumentacijo, ki jo potrebuje za preverjanje poročila, lahko pa tudi kadarkoli vstopi v poslovne prostore upravljavca ali v napravo, pregleda njeno delovanje, odvzame vzorce in izvede druga dejanja, ki so potrebna za preverjanje poročila.

(3) Preveritelj ugotovi resničnost, pravilnost in natančnost podatkov iz prvega odstavka tega člena na pod-

lagi meril, ki jih predpiše minister, in o tem za upravljavca naprave pripravi poročilo o opravljenem preverjanju ter izda pisno mnenje.

(4) Minister predpiše pogoje, ki jih mora izpolnjevati preveritelj za pridobitev pooblastila, ki lahko vključujejo tudi izkazovanje usposobljenosti skladno s predpisi, ki urejajo akreditacijo.

135. člen

(predaja emisijskih kuponov in njihova razveljavitev)

(1) Upravljavca mora za vsako napravo iz 118. člena tega zakona do 30. aprila v tekočem letu skladno s predpisi EU iz tretjega odstavka 130. člena tega zakona predati emisijske kupone v obsegu, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ki jih je v preteklem letu naprava izpustila v ozračje, ti pa se razveljavijo.

(2) V primeru, če upravljavca naprave v roku iz prejšnjega odstavka ne preda ustrezne količine emisijskih kuponov, mu pristojni organ naslednje leto podeli za razliko nepredanih emisijskih kuponov zmanjšano količino emisijskih kuponov.

(3) Imetnik emisijskih kuponov lahko kadarkoli zahteva njihovo razveljavitev, skladno s predpisi EU iz tretjega odstavka 130. člena tega zakona.

136. člen

(penali)

(1) Pravna oseba, ki je upravljavca naprave iz 118. člena tega zakona, v primeru iz 139. člena tega zakona pa pooblaščenec, plača penale v višini 100 EUR v tolarški protivrednosti po srednjem tečaju Banke Slovenija na dan predaje, določen v prvem odstavku 135. člena tega zakona, za vsako začeto tono ekvivalenta ogljikovega dioksida, ki jo je naprava izpustila v ozračje in presega količino emisijskih kuponov, predanih v skladu s prvim odstavkom 135. člena tega zakona.

(2) O višini penalov, ki jih je dolžna plačati oseba iz prejšnjega odstavka, odloči ministrstvo z odločbo.

(3) V primeru, da je plačilo penalov naloženo pooblaščenca iz 139. člena tega zakona, ta pa jih ne plača in pristojni organ ugotovi, da izvršba ni mogoča, obveznost plačila preide na upravljavca posamezne naprave iz 118. člena tega zakona za njegovo napravo, o čemer ministrstvo izda odločbo.

(4) Ne glede na plačilo penalov, mora oseba iz prvega odstavka tega člena ob naslednji predaji predati tudi vse emisijske kupone, ki bi jih morala predati skladno z določbo 135. člena tega zakona.

137. člen

(veljavnost emisijskih kuponov)

(1) Emisijski kuponi veljajo za obdobje določeno v državnem načrtu.

(2) Ministrstvo v štirih mesecih po začetku novega obdobja izda registru emisijskih kuponov nalog, da imetnikom emisijske kupone, ki ne veljajo več in niso bili predani in razveljavljeni skladno z določbami prejšnjega člena, naj jih razveljavi, njihovim imetnikom pa za novo obdobje podeli nove emisijske kupone, v količini, ki je enaka razveljavljenim skladno z določbo tretjega odstavka 130. člena tega zakona, razen v primeru iz tretjega odstavka 135. člena tega zakona.

138. člen

(začasna prepoved trgovanja)

(1) Če upravljavca naprave iz 118. člena tega zakona do 31. marca tekočega leta ne pošlje ministrstvu poročila o emisijah za preteklo leto iz prvega odstavka 133. člena tega zakona in pisnega mnenja iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona, s katerim je preveritelj ugotovil, da so podatki

iz prvega odstavka 134. člena tega zakona resnični, pravilni in natančni, mu ministrstvo z odločbo začasno prepove trgovanje z emisijskimi kuponi in njihovo predajo registru emisijskih kuponov, registru pa izda nalog o začasnem zaprtju računa. Pritožba proti odločbi iz prejšnjega stavka ne zadrži izvršitve.

(2) Ministrstvo izda upravljavcu iz prejšnjega odstavka odločbo o ponovni dovolitvi trgovanja z emisijskimi kuponi, ko so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 133. člena tega zakona, in izda registru nalog o ponovnem odprtju računa upravljavca naprave.

(3) Ministrstvo mora o začasni prepovedi trgovanja z emisijskimi kuponi in njegovi ponovni dovolitvi iz prejšnjih odstavkov obvestiti pristojni organ države članice, z objavo v svetovnem spletu in v enem od dnevnikih časopisov, ki pokrivajo območje celotne države, pa tudi javnost.

139. člen

(združenje upravljalcev naprav)

(1) Upravljavci naprav iz 118. člena tega zakona lahko najkasneje šest mesecev pred začetkom obdobja iz prvega odstavka 126. člena tega zakona zaprosijo ministrstvo, da odobri oblikovanje združenja upravljalcev naprav.

(2) V združenje iz prejšnjega odstavka se lahko združijo upravljavci naprav iz 118. člena tega člena, v katerih poteka enaka dejavnost.

(3) Upravljavci iz prejšnjega odstavka morajo imenovati svojo pooblaščenko ali svojega pooblaščenca (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec), ki:

1. je imetnik celotne količine emisijskih kuponov, ki so podeljene vsem napravam združenja,

2. je odgovoren za predajo celotne količine emisijskih kuponov, ki ustreza celotni količini emisij toplogrednih plinov iz vseh naprav združenja in

3. ne sme trgovati z emisijskimi kuponi, če niso izpolnjene zahteve iz 134. člena tega zakona, ki se nanašajo na preverjanje.

(4) Upravljavci naprav morajo v prošnji za odobritev združenja iz prvega odstavka tega člena navesti seznam naprav, za katere imenujejo pooblaščenca iz prejšnjega odstavka, in obdobje, za katerega nameravajo oblikovati združenje, ter podatke o pooblaščenca.

(5) Ministrstvo pošlje prošnjo iz prvega odstavka tega člena pristojnemu organu EU in odobri oblikovanje združenja upravljalcev naprav v primeru, če se pristojni organ EU v roku treh mesecev od zaprosila s tem strinja.

4.2. Skupne naložbe v projekte zmanjševanja obremenjevanja okolja

140. člen

(opredelitev skupnih naložb)

(1) Država za zmanjševanje obremenjevanja okolja s toplogrednimi plini na stroškovno najučinkovitejši način omogoča skupne naložbe v projekte zmanjševanja obremenjevanja okolja (v nadaljnjem besedilu: skupna naložba).

(2) Skupna naložba je skupna naložba pravne ali fizične osebe domačega prava in tuje fizične ali pravne osebe z prebivališčem ali sedežem zunaj območja Republike Slovenije. Skupno naložbo sestavlja naložba kapitala v razvoj in uporabo tehnologij, ki odpravljajo ali zmanjšujejo onesnaževanje ali rabo okolja ali njihov prenos.

(3) Skupna naložba je lahko skupno izvajanje ali mehanizem čistega razvoja, skladno z določbami Kjotskega protokola iz drugega odstavka 125. člena tega zakona.

(4) Za izvajanja skupnih naložb vlada sprejme operativni program, skladno z določbami 36. in 37. člena tega zakona.

141. člen
(postopek)

(1) Ministrstvo objavi razpis, s katerim pozove pravne in fizične osebe, da se vključijo v skupno naložbo, skladno s predpisi, ki urejajo javna naročila.

(2) Ministrstvo preverja in odobrava skupne naložbe. Ministrstvo pri preverjanju ustreznosti ovrednoti skupno naložbo glede na učinke zmanjšanja emisij toplogrednih plinov.

(3) Vlada predpiše kriterije za vrednotenje ustreznosti skupne naložbe in način upoštevanja učinkov zmanjšanja emisij toplogrednih plinov pri trgovanju s pravicami do emisije toplogrednih plinov.

(4) Ministrstvo o izvajanju skupnih naložb enkrat letno poroča Vladi.

142. člen
(uporaba javnih sredstev)

(1) Za spodbujanje skupnih naložb vlada določi način uporabe sredstev proračuna države, ki se lahko porabijo za skupno naložbo.

(2) Sredstva proračuna države se lahko uporabljajo za:

1. neposredne naložbe v skupno naložbo,
2. oprostitev ali zmanjšanje plačila okoljskih dajatev za skupno naložbo ali
3. odkup enot zmanjšanja emisij skladno z ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo.

5. Ekološki sklad Republike Slovenije

143. člen
(Ekološki sklad)

(1) Ekološki sklad Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Sklad) je javni finančni sklad po predpisih o javnih skladih, ki opravlja naloge spodbujanja razvoja na področju varstva okolja z dajanjem kreditov, poroštev in drugimi oblikami financiranja ter spodbujanja razvoja.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja javne sklade, imenuje vlada v nadzorni svet Sklada samo predstavnike ministrstev, pristojnih za varstvo okolja, energijo in finance.

(3) Sklad opravlja naloge iz prvega odstavka tega člena skladno z nacionalnim programom varstva okolja in skupno okoljsko politiko EU.

(4) Sklad lahko v okviru namena, za katerega je ustanovljen, opravlja naslednje naloge:

1. daje kredite z ugodno obrestno mero,
2. izdaja garancije ali druge oblike poroštev,
3. opravlja finančno, ekonomsko in tehnično svetovanje

in

4. opravlja druge naloge, ki se nanašajo na izvajanje državne politike varstva okolja in so določene v ustanovitvenem aktu Sklada.

144. člen
(naloge Sklada v zvezi s porabo sredstev iz državnega proračuna)

(1) Sklad lahko opravlja v imenu in za račun ustanovitelja naloge v zvezi s financiranjem in sofinanciranjem iz sredstev državnega proračuna skladno z zakonom.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka so zlasti:

- priprava in izvajanje javnih razpisov za dodeljevanje sredstev proračuna države za:
  1. sofinanciranje naložb v infrastrukturo varstva okolja državnega in lokalnega pomena,
  2. sofinanciranje spodbujanja izrabe obnovljivih virov energije, učinkovite rabe energije in sproizvodnje toplote in električne energije,
  3. financiranje namenov, za katere se lahko porabljajo sredstva Sklada za vode, skladno z zakonom,

4. financiranje državne infrastrukture v primeru odpravljanja posledic naravnih nesreč, skladno z zakonom,
5. financiranje obveznosti države v zvezi s subsidiarnim ukrepanjem;

– strokovne naloge, potrebne zaradi dodeljevanja sredstev EU, ki se porabljajo za vlaganja v infrastrukturo varstva okolja in vodno infrastrukturo državnega in lokalnega pomena, spodbujanja izrabe obnovljivih virov energije, učinkovite rabe energije in sproizvodnje toplote in električne energije za:

1. pripravo programa projektov,
2. usklajevanje priprave, strokovno svetovanje in nadzor nad pripravo investicijsko-tehnične dokumentacije projektov,
3. sodelovanje z organi EU v postopku odobranja posameznih projektov,
4. strokovno svetovanje pri pripravi, pregledu in potrditvi razpisne dokumentacije za projekte,
5. vodenje razpisov za izbiro izvajalca projektov,
6. spremljanje in poročanje o ustreznosti namenske porabe sredstev izvedenih projektov organom EU, – spremljanje ustreznosti namenske porabe sredstev iz prejšnjih točk.

(3) Naloge iz prejšnjega odstavka se podrobneje določijo v ustanovitvenem aktu Sklada.

145. člen

(namensko premoženje Sklada)

(1) Sklad pridobiva sredstva namenskega premoženja:

1. iz sredstev, pridobljenih po zakonu, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij,
2. iz sredstev državnega proračuna, skladno z zakonom in
3. z dotacijami in darili domačih in tujih oseb ter tujih držav.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja javne sklade, se povečanje namenskega premoženja Sklada vpiše v sodni register enkrat letno.

146. člen

(uporaba namenskega premoženja Sklada)

Namensko premoženje Sklada se uporablja za kreditiranje naložb:

1. v infrastrukturo varstva okolja državnega pomena, kadar se dejavnost izvaja na koncesioniran način,
2. v infrastrukturo varstva okolja lokalnega pomena,
3. v naprave in tehnologije varstva okolja,
4. v tehnologije in izdelke, ki zmanjšujejo obremenjevanje okolja,
5. za rabo obnovljivih virov energije in učinkovite rabe energije in
6. povzročiteljev obremenitve okolja v ukrepe za prilagoditev predpisanim zahtevam.

6. Sredstva proračuna države za naloge varstva okolja

147. člen

(poraba sredstev proračuna države za naloge varstva okolja)

(1) Sredstva proračuna države se poleg financiranja državnih nalog varstva okolja po tem zakonu porabljajo še za:

1. izvajanje posebnih oblik izobraževanja in ozaveščanja javnosti v zvezi z okoljem,
2. sofinanciranje programov nevladnim organizacijam, ki delujejo na področju varstva okolja in
3. financiranje drugih dejavnosti, kadar jih zaradi javnih koristi na področju varstva okolja zagotavlja država.

(2) Sredstva proračuna države se lahko porabljajo tudi za:

1. spodbujanje posegov v okolje, s katerimi se občutno zmanjšuje poraba snovi in energije ter preprečuje in zmanjšuje obremenjevanje okolja,

2. spodbujanje rabe obnovljivih virov energije, učinkovite rabe energije in sproizvodnje toplote in električne energije,

3. spodbujanje okolju prijazne proizvodnje in

4. sofinanciranje infrastrukture lokalnega pomena iz 149. člena tega zakona.

VII. OBVEZNE GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE VARSTVA OKOLJA

148. člen

(obvezne državne gospodarske javne službe varstva okolja)

(1) Obvezne državne gospodarske javne službe varstva okolja so:

1. ravnanje z radioaktivnimi odpadki in njihovo odlaganje,

2. sežiganje komunalnih odpadkov,

3. ravnanje z živalskimi odpadki, ki so po predpisih na področju veterinarstva stranski živalski proizvodi kategorije 1 in 2,

4. zbiranje, predelava ali odstranjevanje določenih vrst drugih odpadkov,

5. izvajanje meritev, pregledovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom ter

6. monitoring hidroloških, erozijskih, geoloških, seizmoloških ter drugih geofizikalnih pojavov in monitoring stanja okolja.

(2) Izvajalci gospodarske javne službe iz 5. točke prejšnjega odstavka imajo zaradi izvajanja svojih nalog pravico dostopa do kurilne naprave, dimnih vodov in prezračevalnih naprav v poslovnem ali drugem prostoru.

(3) Vlada podrobneje predpiše dejavnosti iz prvega odstavka tega člena in določi način opravljanja obvezne gospodarske javne službe skladno z zakonom.

(4) Objekti in naprave, potrebne za izvajanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena, so infrastruktura državnega pomena.

(5) Minister podrobneje predpiše oskrbovalne standarde ter tehnične, vzdrževalne, organizacijske in druge ukrepe ter normative za opravljanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena.

(6) Država zagotovi izvajanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena skladno s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

149. člen

(obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja)

(1) Obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja so:

1. oskrba s pitno vodo,

2. odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode,

3. zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov,

4. odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov in

5. urejanje in čiščenje javnih površin.

(2) Objekti in naprave, potrebni za izvajanje javnih služb iz prejšnjega odstavka, so infrastruktura lokalnega pomena.

(3) Minister podrobneje predpiše:

1. vrste nalog, ki se izvajajo v okviru javnih služb iz prvega odstavka tega člena,

2. metodologijo za oblikovanje cen, oskrbovalne standarde in tehnične, vzdrževalne, organizacijske ter druge ukrepe in normative za opravljanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena.

(4) Občina zagotovi izvajanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena skladno s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

VIII. ORGANIZACIJE NA PODROČJU VARSTVA OKOLJA

1. Svet za varstvo okolja Republike Slovenije

150. člen

(vloga, položaj in financiranje)

(1) Za spremljanje stanja na področju varstva okolja Državni zbor ustanovi Svet za varstvo okolja Republike Slovenije (v nadaljevanju: Svet).

(2) Svet ima petnajst članic ali članov (v nadaljnjem besedilu: članov), ki jih imenuje Državni zbor za obdobje petih let z možnostjo ponovnega imenovanja. Član Sveta ne more biti funkcionar ali uslužbenec državnih organov ali organov občine. Svet predstavlja predsednica ali predsednik (v nadaljnjem besedilu: predsednik) Sveta.

(3) Dvanajst članov Sveta je strokovnjakinj ali strokovnjakov s področja varstva okolja, predlagajo pa jih skupaj Slovenska akademija znanosti in umetnosti ter univerze. Pri predlaganju kandidatov za člane Sveta mora biti zagotovljena enaka zastopanost naravoslovnih, tehničnih, biotehniških, družboslovnih, humanističnih in medicinskih ved. Trije člani Sveta so predstavniki nevladnih organizacij s področja varstva okolja, predlagajo pa jih nevladne organizacije iz prvega odstavka 153. člena tega zakona. Podrobnejšo sestavo in organizacijo delovanja Sveta določi Državni zbor v aktu o ustanovitvi.

(4) Delovanje članov Sveta ni poklicno. Člani Sveta so za delovanje na sejah Sveta upravičeni do sejnine in do povračila potnih stroškov skladno s predpisi, ki veljajo za javni sektor, ter do plačila za izdelavo strokovnih gradiv, skladno s poslovnikom Sveta. Svet je upravičen do primernih poslovnih prostorov in samostojnega strokovno-administrativnega in finančnega poslovanja.

(5) Sredstva za delovanje Sveta se na podlagi njegovega finančnega načrta zagotavljajo iz proračuna države v okviru sredstev ministrstva.

(6) Svet ima in uporablja pečat, v katerem je grb Republike Slovenije, na zunanjem robu pa je izpisano: Svet Republike Slovenije za varstvo okolja.

(7) Svet deluje na podlagi poslovnika, v katerem se določi zlasti sedež Sveta, organi Sveta, način izvolitve predsednika in njegove namestnice ali njegovega namestnika ter obseg njunih pooblastil in način delovanja Sveta.

151. člen

(naloge Sveta)

(1) Svet je pri svojem delu neodvisen in samostojen, njegovo delo pa je javno.

(2) Državni in občinski organi, izvajalci javnih služb in nosilci javnih pooblastil na področju varstva okolja morajo Svetu na njegovo zahtevo posredovati okoljske in druge podatke, ki jih potrebuje za svoje delo.

(3) Svet obravnava, sprejema stališča, daje mnenja in pobude ter obvešča javnost zlasti o:

1. stanju in trendih na področju varstva okolja in trajnostnega razvoja doma in v tujini,

2. strategijah, programih in načrtih na področju varstva okolja in trajnostnega razvoja,

3. zakonodajnem urejanju varstva okolja in trajnostnega razvoja,

4. delovanju države in občin na področju varstva okolja in trajnostnega razvoja,

5. posameznih perečih vprašanih obremenjevanja okolja in trajnostnega razvoja,

6. pobudah javnosti,

7. delovanju organizacij, s katerimi sodeluje ali se povezuje, in

8. drugih nalogah, ki so povezane s področjem njegovega delovanja.

(4) Svet ima pravico dajati pobude ali posredovati svoje mnenje varuhu človekovih pravic v zadevah iz njegove pristojnosti, ki se nanašajo na varstvo okolja.

(5) Svet skrbi za ozaveščanje javnosti o problematiki varstva okolja in trajnostnega razvoja in v ta namen lahko izdaja publikacije in pošilja svoja sporočila v svetovni splet.

(6) Svet o svojem delu enkrat letno poroča Državnemu zboru.

2. Nevladne organizacije na področju varstva okolja, ki delujejo v javnem interesu

152. člen

(opredelitev)

(1) Status nevladne organizacije, ki na področju varstva okolja v Republiki Sloveniji deluje v javnem interesu (v nadaljnjem besedilu: nevladna organizacija), lahko pridobi društvo, ustanova ali zavod, če njegov ustanovitelj ni država, občina, druga oseba javnega prava ali politična stranka, in:

1. ima zadostno število članov, če gre za društvo, ali zaposlenih, če gre za zavod, ali zadosti premoženja, če gre za ustanovo,

2. je ustanovljen zaradi delovanja na področju varstva okolja,

3. je neodvisen od organov oblasti in političnih strank,

4. aktivno deluje na področju varstva okolja najmanj pet let,

5. ima svoje poslovne knjige revidirane skladno z zakonom in

6. deluje na območju vse države, poleg tega pa še na območju najmanj petih držav članic, če gre za nevladno organizacijo s sedežem zunaj Republike Slovenije.

(2) Minister predpiše podrobnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba iz prejšnjega odstavka, in merila za ugotavljanje njihovega izpolnjevanja.

153. člen

(določitev statusa)

(1) Minister z odločbo podeli status nevladne organizacije osebi iz prejšnjega člena, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Vloga za pridobitev statusa mora vsebovati:

1. ustanovitveni akt osebe iz prejšnjega člena, ki prosi za podelitev statusa,

2. dokazilo o registraciji ali vpisu v sodni register,

3. poročilo o delu v zadnjih treh letih,

4. delovni program za tekoče leto,

5. revidirano poročilo o finančnem poslovanju za preteklo leto,

6. sklep pristojnega organa osebe iz 1. točke tega odstavka, da se želi pridobiti status nevladne organizacije, in

7. druga dokazila, da izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena.

(3) Minister z odločbo status nevladne organizacije osebi iz prvega odstavka tega člena odvzame, če ta ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali na njeno zahtevo.

154. člen

(register nevladnih organizacij)

(1) Ministrstvo vodi in vzdržuje register nevladnih organizacij.

(2) Vpis v register iz prejšnjega odstavka se opravi po pravnomočnosti odločbe o podelitvi statusa.

(3) Register nevladnih organizacij vsebuje zlasti naslednje podatke:

1. ime nevladne organizacije,

2. sedež in naslov ter

3. dejavnost nevladne organizacije.

(4) Podatki iz registra nevladnih organizacij so javni.

(5) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način vodenja registra iz prvega odstavka tega člena.

155. člen

(pravice nevladnih organizacij)

(1) Nevladne organizacije lahko sodelujejo v postopkih skladno z določbami tega zakona in so zastopane v Strokovnemu svetu iz 34. člena tega zakona, Svetu iz 150. člena tega zakona in v drugih oblikah delovanja na področju varstva okolja, če je tako določeno v tem zakonu ali na njegovi podlagi izdanemu izvršilnemu predpisu.

(2) Nevladne organizacije lahko sodelujejo pri izvajanju nalog ministrstva na področju varstva okolja tudi v drugih oblikah, zlasti tako da:

1. dajejo stališča o posameznih vprašanih varstva okolja,

2. sodelujejo pri delu posvetovalnih teles ministrstva in

3. delujejo skupaj s predstavniki ministrstva ali vlade v delegacijah, ustanovljenih v zvezi s sodelovanjem na mednarodnih konferencah.

(3) Nevladne organizacije lahko svoje predstavnike v Strokovni svet iz 34. člena tega zakona, Svet in druge oblike delovanja iz prvega odstavka tega člena predlagajo na podlagi javnega poziva, ki ga v svetovnem spletu in enem od dnevnih časopisov, ki pokrivajo celotno območje države, objavi minister.

(4) Pravico predlagati svoje predstavnike v telesih iz prvega odstavka tega člena imajo nevladne organizacije, ki so vpisane v register iz prejšnjega člena.

IX. INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO

1. Inšpekcijski nadzor

156. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

(2) Poleg inšpekcije iz prejšnjega odstavka opravljajo nadzor nad izvajanjem predpisov, izdanih na podlagi 18., 19. in 20. člena tega zakona, tudi inšpekcije, pristojne za ohranjanje narave, kemikalije, kmetijstvo, prehrano, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, veterino, varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, trg in zdravje, v okviru teh predpisov in vsaka v skladu s svojimi pristojnostmi.

(3) Nadzor iz prejšnjih odstavkov obsega zlasti nadzor nad:

1. posegi v okolje, obremenjevanjem okolja in povzročitelji obremenitev,

2. stanjem kakovosti okolja in odpadki,

3. rabo naravnih dobrin glede izpolnjevanja okoljevarstvenih pogojev,

4. izvajanjem obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja in

5. izvajanjem predpisanih ali odrejenih ukrepov varstva okolja.

(4) Inšpekcijski nadzor nad obratovanjem obratov iz 18. člena tega zakona opravi inšpekcija v skladu programom nadzora, ki ga sprejme za obdobje treh let in v okviru katerega mora vsaj enkrat letno izvesti pregled vseh obratov.

(5) Naloge inšpekcijskega nadzora po tem zakonu opravljajo inšpektorice ali inšpektorji (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji) skladno s tem zakonom in z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor.

157. člen

(drugi ukrepi inšpektorjev)

(1) Če inšpektor pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ugotovi, da so kršene določbe tega zakona ali na njegovi podlagi izdanih predpisov, ima pravico in dolžnost, da poleg ukrepov po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, še začasno ali trajno prepove:

1. obratovanje naprave ali obrata,
2. opravljanje dejavnosti,
3. uporabo nevarne snovi,
4. izvajanje tehnološkega postopka ali
5. uporabo naprave, prometnega sredstva ali izdelka in njegovo dajanje na trg.

(2) Inšpektor lahko ministrstvu predlaga tudi odvzem okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Inšpektor odredi ukrepe iz prvega odstavka tega člena ali predlaga ministrstvu odvzem okoljevarstvenega dovoljenja, če povzročitelj obremenitve ne ravna v skladu z ukrepi, ki jih je inšpektor predhodno odredil za odpravo nepravilnosti ali pomanjkljivosti po določbah tega zakona.

(4) Inšpektor odredi ukrepe iz prvega odstavka tega člena tudi v primeru, če upravljavec nima okoljevarstvenega dovoljenja ali dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, kadar je to predpisano.

(5) Inšpektor lahko odredi izvedbo ponovnega obratovalnega monitoringa v obsegu, na kraju, v času in rokih, ki jih sam določi. V primeru ugotovitve nepravilnosti nosi stroške ponovnega monitoringa izvajalec obratovalnega monitoringa, pri katerem so bile nepravilnosti ugotovljene.

(6) Inšpektor, pristojen za trg, lahko pri nadzoru predpisov, izdanih na podlagi 19. člena tega zakona, odredi tudi prepoved dajanja izdelkov na trg.

2. Okoljevarstvena nadzorna služba

158. člen

(okoljevarstvena nadzorna služba)

Posamezna dejanja v postopku pred izdajo odločbe v inšpekcijskih zadevah po tem zakonu, zlasti ugotavljanje dejstev in okoliščin in nadzor nad spoštovanjem izdanih ukrepov inšpektorjev, lahko izvajajo v okviru inšpekcije, pristojne za varstvo okolja, tudi okoljevarstvene nadzornice ali okoljevarstveni nadzorniki (v nadaljnjem besedilu: okoljevarstveni nadzorniki).

159. člen

(naloge in pooblastila)

(1) Posamezna dejanja iz prejšnjega člena se nanašajo zlasti na nadzor nad:

1. onesnaževanjem zraka iz srednjih in malih kurilnih naprav ter obrti in obrti podobnih dejavnosti,
2. onesnaževanjem voda iz malih komunalnih čistilnih naprav ter obrti in obrti podobnih dejavnosti,
3. skladiščenjem nevarnih snovi v stanovanjskih objektih ter obrti in obrti podobnih dejavnostih,
4. ravnanjem z odpadki v obrti in obrti podobnih dejavnostih,
5. obremenjevanjem okolja s hrupom iz obrti in obrti podobnih dejavnostih ter
6. obremenjevanjem okolja z elektromagnetnim sevanjem iz virov, za katere ni treba zagotavljati obratovalnega monitoringa.

(2) Okoljevarstveni nadzornik ima pravico vstopiti in pregledati napravo ali obrat, v katerem se nahaja vir obre-

menjevanja okolja, zahtevati in dobiti na vpogled dokument, s katerim lahko ugotovi istovetnost oseb, in druge listine potrebne za ugotovitev stopnje obremenjevanja okolja.

160. člen

(pogoji za okoljevarstvene nadzornike)

(1) Okoljevarstveni nadzornik je posebej usposobljena oseba, ki ima najmanj peto stopnjo strokovne izobrazbe in ima pooblastilo po tem zakonu, ki ga izda minister po opravljenem preizkusu znanja.

(2) Preizkus znanja iz prejšnjega odstavka se izvede na podlagi predpisanega programa preverjanja strokovnega znanja, ki obsega poznavanje predpisov s področja varstva okolja in splošnega upravnega postopka.

(3) Vlada predpiše program strokovnega usposabljanja in preverjanje znanja ter podrobnejši način in postopek za izdajanje pooblastila po tem zakonu.

(4) Okoljevarstveni nadzornik ima službeni znak in izkaznico.

(5) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za upravo, predpiše podrobnejše določbe o službenem znaku in izkaznici varstvenega nadzornika.

X. KAZENSKÉ DOLOČBE

161. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 300.000 do 90.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. ne izvaja predpisanih varnostnih ukrepov za preprečevanje večje nesreče v obratu, v katerem so nevarne snovi, in zmanjševanje njenih posledic za ljudi in okolje (prvi in tretji odstavek 18. člena),

2. uporablja za svoj proizvod znak za okolje, ki mu ni podeljen, ali ga uporablja v nasprotju s predpisanimi in določenimi pogoji, ali označi proizvod z znakom, ki je podoben znaku za okolje do te mere, da bi lahko ustvarili zmedo na trgu ali zavedli potrošnike (sedmi in osmi odstavek 31. člena),

3. se sklicuje na registracijo svoje organizacije v sistemu EMAS ali uporablja znak EMAS, ne da bi bil vključen v sistem EMAS skladno s predpisi, ali uporablja znak, ki je podoben znaku EMAS do te mere, da bi lahko ustvarili zmedo na trgu ali zavedli potrošnike (deseti odstavek 32. člena),

4. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave iz 68. člena tega zakona ali naprava obratuje v nasprotju z dovoljenjem (prvi odstavek 68. in prvi odstavek 74. člena),

5. začne z obratovanjem naprave iz drugega odstavka 69. člena tega zakona, pa o tem ne obvesti ministrstva in pristojne inšpekcije (tretji odstavek 76. člena),

6. ne obvesti ministrstva in izvede spremembo v obratovanju naprave iz 68. člena tega zakona (prvi odstavek 77. člena),

7. ne obvesti ministrstva o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz 68. člena tega zakona (prvi odstavek 81. člena),

8. ne obvesti ministrstva o izpolnjenosti zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave v primeru likvidacije upravljavca ali začetku stečajnega postopka (drugi odstavek 81. člena),

9. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave iz 82. člena tega zakona ali naprava obratuje v nasprotju z dovoljenjem (prvi odstavek 82. in tretji odstavek 84. člena),

10. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje obrata iz 86. člena tega zakona ali obrat obratuje v nasprotju z dovoljenjem (prvi odstavek 86. in drugi odstavek 89. člena),

11. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 90. člena,
12. ne obvesti ministrstva in pristojne inšpekcije o začetku obratovanja obrata iz 86. člena (prvi odstavek 91. člena),

13. ne obvesti ministrstva o dokončnem prenehanju obratovanja obrata iz 86. člena tega zakona ali prenehanju upravljavca (drugi odstavek 91. člena),

14. za obratovanje naprave, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, ni pridobil dovoljenja za njihovo izpuščanje (prvi odstavek 118. člena),

15. ravna v nasprotju s 120. členom,

16. ne obvesti ministrstva o prenehanju obratovanja naprave iz 118. člena tega zakona ali upravljavca (prvi odstavek 121. člena),

17. ravna v nasprotju s 133. členom ali

18. trguje z emisijskimi kuponi v nasprotju s 138. členom.

(2) Z globo od 300.000 do 45.000.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali kmet.

(3) Z globo od 300.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Prekrški iz prejšnjih odstavkov se ne izvajajo po hitrem postopku.

162. člen

(prekrški)

(1) Z globo 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. ravna v nasprotju s prepovedmi, omejitvami ali drugimi pravili ravnanja, določenimi v predpisu iz drugega odstavka 19. člena,

2. ravna v nasprotju s pravili ravnanja in drugimi pogoji za ravnanje z odpadki, določenimi v predpisu iz tretjega odstavka 20. člena,

3. kot povzročitelj večje nesreče ne izvede vseh predpisanih ukrepov iz 28. člena,

4. povzroči začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja, pa za to ni pridobil dovoljenja ministrstva ali pristojnega občinskega organa (prvi in drugi odstavek 94. člena),

5. ne zagotavlja obratovalnega monitoringa ali ne dovoli vstopa v poslovne ali druge prostore ali ne sporoča podatkov obratovalnega monitoringa ministrstvu ali občini skladno s predpisi (prvi, tretji in peti odstavek 99. člena), ali

6. kot izvajalec obratovalnega monitoringa krši pogoje, ki jih predpiše minister (šesti in sedmi odstavek 101. člena).

(2) Z globo 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo 450.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, če stori dejanje iz 1., 2., 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. kot povzročitelj okoljske nesreče o njej nemudoma ne obvesti organa, pristojnega za obveščanje (prvi odstavek 27. člena),

2. nima v delovnem ali pogodbenem razmerju pooblaščenca za varstvo okolja ali njegov pooblaščenec ne izpolnjuje predpisanih pogojev (prvi in četrti odstavek 30. člena),

3. ne obvesti ministrstva o imenovanju pooblaščenca za varstvo okolja, spremembah njegovih nalog in pooblastil ali njegovi razrešitvi (peti odstavek 30. člena),

4. ne obvesti ministrstva in pristojnega inšpektorata o začetku obratovanja naprave iz 82. člena (prvi odstavek 85. člena),

5. ne obvesti ministrstva in izvede spremembo v obratovanju naprave iz 82. člena tega zakona (drugi odstavek 85. člena),

6. ne obvesti ministrstva o dokončnem prenehanju obratovanja naprave iz 82. člena tega zakona ali prenehanju upravljavca (tretji odstavek 85. člena),

7. kot lastnik ali drug posestnik zemljišča ravna v nasprotju s prvim odstavkom 100. člena,

8. ne omogoči izvajalcu gospodarske javne službe dostopa do kurilne naprave, dimnih vodov ali prezračevalnih naprav (drugi odstavek 148. člena), ali

9. ne izvrši ali ravna v nasprotju z odrejenimi inšpekcijskimi ukrepi (156. in 157. člen tega zakona).

(6) Z globo 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik.

(7) Z globo 450.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz petega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(8) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, če stori dejanje iz 1., 7., 8. in 9. točke petega odstavka tega člena.

XI. POSEBNE DOLOČBE

1. Lastnina, upravljanje in varstvo naravnih dobrin

163. člen

(lastnina, upravljanje in varstvo naravnih dobrin)

(1) Naravne dobrine so v javni lasti ali v upravljanju države oziroma občine ali pod posebnim varstvom skladno z zakonom.

(2) Divjad po predpisih o lovstvu je lastnina države.

2. Koncesija na naravnih dobrinah

164. člen

(predmet in plačilo koncesije)

(1) Država ali občina (v nadaljevanju: koncedent) lahko proti plačilu podeli koncesijo za upravljanje, rabo ali izkoriščanje naravne dobrine, ki je v njeni lasti ali ima na njej zakonito pravico upravljanja ali gospodarjenja, pravni ali fizični osebi (v nadaljevanju: koncesionar), če je ta usposobljena za njeno izvajanje.

(2) Če koncesijo na naravni dobrini podeli država, pripada del plačila za koncesijo tudi občini, na katerem območju se koncesija izvaja, in sicer v deležu, ki je na podlagi ugotovljene razvitosti infrastrukture in obremenjenosti okolja ob sodelovanju te občine določen v koncesijskem aktu. Merila za določanje razvitosti infrastrukture in obremenjenosti okolja predpiše vlada.

(3) Koncesija na naravni dobrini se lahko podeli, če so izpolnjeni vsi okoljevarstveni pogoji, ki so za poseg v okolje določeni s tem zakonom ali zakoni, ki urejajo varstvo in rabo naravnih dobrin. Koncesija se lahko podeli samo na podlagi javnega razpisa, če zakon ne določa drugače.

(4) Pri pridobitvi koncesije na podlagi javnega razpisa se lahko uveljavlja prednostna pravica. Prednostno pravico pridobitve koncesije ima lastnik zemljišča, na katerem je naravna dobrina, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena.

(5) Vlada predpiše primere in pogoje, pod katerimi se lahko koncesija na naravni dobrini podeli brezplačno.

165. člen

(koncesijski akt)

(1) Podlaga za podelitev koncesije na naravni dobrini je koncesijski akt.

(2) Koncesijski akt je predpis vlade ali predpis občine. Koncesijski akt za podelitev koncesije tujcu je lahko samo zakon.

(3) Koncesijski akt vsebuje zlasti:

1. opredelitev naravne dobrine, za katero se daje koncesija,
2. predmet koncesije in opredelitev obsega in morebitne izključnosti koncesije,
3. opredelitev okoljevarstvenih pogojev, pogojev varstvenega režima ter načina upravljanja, rabe ali izkoriščanja naravne dobrine,
4. navedbo dejavnosti, ki jo lahko opravlja koncesionar v zvezi s pravico, ki je predmet koncesije,
5. pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar,
6. morebitna javna pooblastila koncesionarja,
7. začetek in čas trajanja koncesije,
8. območje, na katero se nanaša koncesija,
9. plačilo za koncesijo ter deleža države in občine,
10. pooblastilo za nadzor nad izvajanjem koncesije,
11. razloge in način prenehanja koncesije,
12. dolžnosti koncesionarja glede sanacije, vzpostavitve novega in nadomestitve prejšnjega stanja okolja in
13. pooblastila in pogoji za sklenitev in začetek veljavnosti koncesijske pogodbe.

166. člen

(druga vprašanja koncesije)

Za pridobivanje in izbor koncesionarjev, za javni razpis, za vprašanja v zvezi s koncesijsko pogodbo, za varstvo koncesionarjev in reševanje sporov, za prenehanje koncesijskega razmerja, za prenos koncesije, obvezno koncesijo, višjo silo in odgovornost koncesionarja za ravnanje zaposlenih se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja koncesije za gospodarske javne službe, če z zakonom ni drugače določeno.

3. Meteorološka služba

167. člen

(meteorološka služba)

(1) Meteorološka služba obsega izvajanje monitoringa in evidentiranja meteoroloških stanj, njihovo rajonizacijo, opravljanje analitičnih, proučevalnih, prognostičnih in drugih strokovnih nalog, ki se nanašajo zlasti na:

1. pojave in procese v atmosferi,
2. klimatologijo ter medsebojno vplivanje hidrosfere in atmosfere,
3. izvajanje meteorološke obveščevalne službe v okviru svetovne meteorološke mreže in
4. meteorološke naloge okoljevarstvenega pomena.

(2) V okviru službe iz prejšnjega odstavka se opravljajo tudi naloge, ki izvirajo iz zahtev varstva okolja, upravljanja voda, obrambe, prometa in zvez, kmetijstva in gozdarstva, industrije, gradbeništva, zdravstva, turizma in drugih dejavnosti, ter naloge, ki se nanašajo na varstvo in zaščito pred škodljivim delovanjem meteoroloških pojavov, na meteorološko varnost zračne in pomorske plovbe, na uporabniške prognoze, na obveščanje in na evidence ter izmenjavo podatkov.

(3) Naloge iz prejšnjih odstavkov opravlja organ v sestavi ministrstva.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

168. člen

(sanacijski programi)

(1) Postopki odreditve priprave in izvedbe sanacijskih programov ter izdaje soglasij k sanacijskim programom, ki

so se na podlagi Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96; v nadaljnjem besedilu: ZVO) začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah ZVO.

(2) Sanacijski programi iz prejšnjega odstavka morajo biti izvedeni najkasneje do 31. oktobra 2007, razen za naprave iz 172. člena tega zakona, za katere je rok določen z ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo.

169. člen

(nacionalni program varstva okolja in operativni programi)

(1) Nacionalni program varstva okolja, sprejet na podlagi ZVO, se šteje za nacionalni program varstva okolja po tem zakonu do sprejetja novega.

(2) Operativni programi varstva okolja, sprejeti na podlagi ZVO, se štejejo za operativne programe po tem zakonu.

170. člen

(okoljska izhodišča)

(1) Vlada določi okoljska izhodišča najkasneje do 31. decembra 2004.

(2) Do priprave okoljskih izhodišč so obvezna podlaga za pripravo planov iz 40. člena tega zakona veljavni predpisi in programi ter načrti s področij varstva okolja, ohranjanja narave in rabe naravnih dobrin, v delu, ki se nanaša na vsebine okoljskih izhodišč, določene v drugem odstavku 39. člena tega zakona.

171. člen

(celovita presoja vplivov na okolje)

(1) Celovita presoja vplivov na okolje se začne izvajati za plane, za katere se postopek priprave začne po 21. juliju 2004.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se celovita presoja vplivov na okolje izvede tudi za plane, za katere se je postopek priprave začel pred 21. julijem 2004 in bodo sprejeti ali vloženi v postopek sprejemanja po 21. juliju 2006, razen če vlada za posamezne primere presodi, da celovita presoja vplivov izvedbe teh planov na okolje ni izvedljiva, o čemer s sklepom obvesti pripravljavca plana ali organ, ki je plan sprejel, z javnim naznanilom v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države, pa tudi javnost, in navede razloge za svojo odločitev.

172. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega)

(1) Upravljalci obstoječih naprav iz 68. člena tega zakona morajo njihovo obratovanje uskladiti z določbami tega zakona in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje najkasneje do 31. oktobra 2007, razen upravljavcev obstoječih naprav, za katere je rok uskladitve določen z ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo.

(2) Za obstoječo napravo iz prejšnjega odstavka se šteje naprava, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanj pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

(3) Če upravljavec obstoječe naprave ne pridobi okoljevarstvenega dovoljenja do roka iz prvega odstavka tega člena, ministrstvo izda odločbo o prenehanju delovanja naprave, razen v primeru, če so razlogi za neizpolnitev obveznosti upravljavca na strani ministrstva.

(4) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(5) V postopkih za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj iz prvega odstavka tega člena pritožba stranskega udeleženca ne zadrži izvršitve.

173. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za druge naprave)

(1) Dovoljenja za predelavo ali odstranjevanje odpadkov, izdana na podlagi Pravilnika o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 84/98, 45/2000, 20/01 in 13/03), se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja iz 82. člena tega zakona in se izvedejo na način in v rokih, določenih v teh dovoljenjih.

(2) Vodna dovoljenja, izdana za odvajanje odpadnih voda in oddajanje toplote v vode na podlagi Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02), se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja iz 82. člena tega zakona in se izvedejo na način in v rokih, določenih v teh dovoljenjih.

(3) Postopki za izdajo dovoljenj za predelavo ali odstranjevanje odpadkov iz prvega odstavka tega člena in vodnih dovoljenj iz drugega odstavka tega člena, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah tega zakona.

174. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za obrate)

(1) V postopkih za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj za obstoječe obrate iz 18. člena tega zakona se določbe členov tega zakona, ki urejajo sodelovanje javnosti, ne uporabljajo.

(2) Za obstoječi obrat iz prejšnjega odstavka se šteje obrat, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz 18. člena tega zakona ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanj pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

175. člen

(registri)

Ministrstvo vzpostavi register varstva okolja iz 104. člena tega zakona in register nevladnih organizacij iz 154. člena tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

176. člen

(pridobitev dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

(1) Upravljalavec obstoječe naprave iz 118. člena tega zakona po 1. januarju 2005 ne sme obratovati, če si ni pridobil dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, pri njegovi izdaji pa se ne upoštevajo določbe 123. člena tega zakona.

(2) Za obstoječo napravo iz prejšnjega odstavka se šteje naprava iz 118. člena tega zakona, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanj pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

177. člen

(prvo obdobje)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 126. člena tega zakona traja prvo obdobje tri leta in se začne 1. januarja 2005 ter konča 31. decembra 2007.

(2) Ne glede na določbe drugega odstavka 126. člena tega zakona se v osnutek državnega načrta za prvo obdobje iz prejšnjega odstavka vključijo samo tiste naprave, ki morajo pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov po določbah tega zakona do roka iz prvega odstavka prejšnjega člena in delujejo na dan uveljavitve tega zakona.

(3) Ne glede na določbo osmega odstavka 126. člena tega zakona ministrstva pri pripravi osnutka državnega načrta za prvo obdobje lahko uporabijo podatke Agencije Republike Slovenije za okolje o letni porabi goriva, ki ga je posamezna naprava porabila v obdobju od leta 1999 do vključno leta 2002, ter podatke o emisijah toplogrednih plinov iz tehnoloških procesov, njihovo pravilnost pa je pisno potrdil upravljalavec posamezne naprave.

(4) Ne glede na določbo tretjega odstavka 128. člena tega zakona ima javnost pravico vpogleda v osnutek držav-

nega načrta iz prejšnjega odstavka in pravico izražati mnenje in dajati pripombe nanj v roku desetih dni, datum, ko začne teči ta rok, pa se določi v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona.

(5) Vlada objavi in posreduje pristojnemu organu EU in državam članicam predlog državnega načrta iz 126. člena tega zakona za prvo obdobje najkasneje do 1. maja 2004.

(6) Vlada sprejme in v Uradnem listu Republike Slovenije objavi državni načrt za prvo obdobje najkasneje do 30. septembra 2004.

178. člen

(izključitev naprav)

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 126. člena tega zakona lahko vlada za prvo obdobje predlaga pristojnemu organu EU, da odobri začasno izključitev določenih naprav iz trgovanja z emisijskimi kuponi.

(2) Vlada lahko začasno izključitev iz prejšnjega odstavka za napravo predlaga, če upravljalac naprave:

1. zmanjša ali omeji svoje emisije v enakem obsegu, kot če bi bila vključena v trgovanje z emisijskimi kuponi,

2. izvaja monitoring in poroča o svojih emisijah skladno z določbami 133. člena tega zakona, poročanje pa bo preverjeno, skladno z določbami 134. člena tega zakona, in

3. plačuje penale v primeru neizpolnjevanja svojih obveznosti, skladno z določbami 136. člena tega zakona.

(3) Vlada mora pri svojem predlogu upoštevati tudi, da začasna izključitev naprave iz prvega odstavka tega člena ne povzroča motenj na notranjem trgu EU.

(4) Vlada seznam naprav iz prvega odstavka tega člena objavi v svetovnem spletu in v Uradnem listu Republike Slovenije.

179. člen

(prodaja na javni dražbi za prvo obdobje)

Ne glede na določbo šestega odstavka 126. člena tega zakona se v državnem načrtu za prvo obdobje lahko za prodajo na javni dražbi predvidi največ pet odstotkov celotne količine emisijskih kuponov.

180. člen

(vključitev drugih naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov)

Določba drugega odstavka 127. člena tega zakona, ki se nanaša na vključitev drugih naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov v državni načrt, se začne uporabljati, ko se začne priprava načrta za drugo obdobje.

181. člen

(podelitev in razveljavitev emisijskih kuponov)

(1) Ministrstvo podeli emisijske kupone za prvo obdobje najkasneje do 31. decembra 2004.

(2) Ne glede na določbo drugega odstavka 137. člena tega zakona se emisijski kuponi iz prvega obdobja, ki niso bili razveljavljeni skladno z določbami 135. člena tega zakona, razveljavijo z 31. decembrom 2007, njihovim imetnikom pa se za novo obdobje novi emisijski kuponi v količini, ki je enaka količini tako razveljavljenih, ne podelijo.

182. člen

(višja sila)

Vlada lahko za prvo obdobje zaprosi pristojni organ EU, da v primeru višje sile odobri dodatno količino emisijskih kuponov, ki jih upravljavcu posamezne naprave iz 118. člena tega zakona podeli ministrstvo skladno s 130. členom tega zakona. Upravljalavec naprave z dodatnimi emisijskimi kuponi ne sme trgovati, o dodatnih količinah emisije ogljikovega dioksida pa mora izvajati monitoring in o njih poročati, ter dodatne emisijske kupone predati skladno s tem zakonom. Pristojni organ EU presodi, kaj se šteje za višjo silo.

183. člen

(penali)

Ne glede na določbo prvega odstavka 136. člena tega zakona znaša višina penalov v prvem obdobju iz 177. člena tega zakona 40 EUR v tolaški protivrednosti po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan predaje emisijskih kuponov skladno z določbami 135. člena tega zakona.

184. člen

(Ekološko razvojni sklad)

(1) Obstoječi Ekološko razvojni sklad Republike Slovenije se preoblikuje v Ekološki sklad Republike Slovenije in uskladi svoje delovanje z določbami tega zakona najkasneje do 1. januarja 2005.

(2) Z dnem preoblikovanja sklada iz prejšnjega odstavka preneha mandat članom nadzornega sveta in uprave Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije.

185. člen

(obvezna gospodarska javna služba)

(1) Določbe 148. člena tega zakona, ki se nanašajo na obvezno državno gospodarsko javno službo izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov, se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(2) Pristojni občinski organi najkasneje tri mesece po uveljavitvi tega zakona ministrstvu posredujejo predpise, ki se nanašajo na način izvajanja obvezne lokalne gospodarske javne službe iz 7. točke prvega odstavka 26. člena ZVO na območju občine in podatke o njihovih izvajalcih.

(3) Ne glede na določbe 148. člena tega zakona ostanejo predpisi občin, ki določajo način izvajanja obvezne lokalne gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka na njihovem območju v veljavi do izdaje predpisa o načinu izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona.

186. člen

(režijski obrat, javni gospodarski zavod ali javno podjetje)

(1) Javna služba iz prejšnjega člena, ki se na dan uveljavitve tega zakona izvaja v režijskem obratu občine ali v javnem gospodarskem zavodu ali v javnem podjetju, ki ga je ustanovila občine, se izvaja v režijskem obratu ali v javnem gospodarskem zavodu ali v javnem podjetju do uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Izvajalec javne službe iz prejšnjega odstavka preneha z njenim izvajanjem po sklenitvi koncesijske pogodbe, ki jo z novim izvajalcem za območje te občine sklene vlada, skladno s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

(3) Stroške prenehanja izvajanja javne službe iz prejšnjega odstavka nosi država.

187. člen

(koncesionirana služba)

(1) Gospodarska javna služba iz drugega odstavka 185. člena tega zakona, ki se na dan uveljavitve tega zakona izvaja v občini na koncesioniran način, se izvaja na takšen način do sklenitve koncesijske pogodbe, ki jo za izvajanje gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona s koncesionarjem sklene vlada skladno s predpisom iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona.

(2) Prva koncesija za izvajanje gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona se podeli brez javnega razpisa osebi, ki ima na dan uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona z občino sklenjeno veljavno koncesijsko pogodbo za izvajanje gospodarske javne službe iz 7. točke prvega odstavka 26. člena ZVO, če ta oseba izkaže interes.

(3) Oseba, ki je upravičena do pridobitve koncesije iz prejšnjega odstavka, mora v 14 dneh od uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona ministrstvu predložiti vlogo o zainteresiranosti za izvajanje te gospodarske javne službe.

(4) Vlada izda odločbo o izboru za koncesionarja osebi iz prejšnjega odstavka, ki je izkazala zainteresiranost, koncesijska pogodba pa mora biti sklenjena v 14 dneh od dokončnosti odločbe o izbiri.

(5) Če koncesijska pogodba v roku iz prejšnjega odstavka zaradi razlogov, ki so na strani koncesionarja, ni sklenjena, odločba o izbiri preneha veljati, kar ugotovi vlada z odločbo.

(6) Če oseba iz drugega odstavka tega člena ne izkaže zainteresiranosti za izvajanje gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona v predpisanem roku in v primeru iz prejšnjega odstavka, izbere vlada koncesionarja na podlagi javnega razpisa, skladno z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

(7) Oseba, ki ima z občino sklenjeno veljavno koncesijsko pogodbo za izvajanje gospodarske javne službe iz 7. točke prvega odstavka 26. člena ZVO, mora izvajati to javno službo do sklenitve nove koncesijske pogodbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma iz prejšnjega odstavka na način in v obsegu kot je določen v predpisu občine in v veljavni koncesijski pogodbi.

(8) Vlada razveljavi odločbe o izbiri koncesionarja za izvajanje javne gospodarske službe iz 7. točke 26. člena ZVO, ki jo je izdal pristojni občinski organ, z dnem izdaje odločbe o izbiri iz četrtega odstavka tega člena.

(9) Koncesijska pogodba, ki jo je sklenila občina s koncesionarjem za izvajanje gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka in je bila veljavna na dan uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona, se razdre z dnem sklenitve nove koncesijske pogodbe iz četrtega odstavka tega člena na podlagi sporazuma med občino in koncesionarjem.

(10) Če ne pride do sporazumnega razdrta pogodbe, vloži tožbo za razdrtje obstoječe koncesijske pogodbe pred pristojnim sodiščem državni pravobranilec.

188. člen

(drugi načini izvajanja)

(1) V primeru, da se gospodarska javna služba iz drugega odstavka 185. člena tega zakona na dan uveljavitve tega zakona v občini izvaja na način, ki ni predviden z zakonom, se izvaja na takšen način do sklenitve koncesijske pogodbe, ki jo s koncesionarjem sklene vlada skladno s predpisom iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona.

(2) Prva koncesija za izvajanje gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona se podeli v primeru iz prejšnjega odstavka brez javnega razpisa osebi, ki ima na dan uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona z občino sklenjeno veljavno pogodbo za izvajanje gospodarske javne službe iz 7. točke prvega odstavka 26. člena ZVO, če ta oseba izkaže interes.

(3) Oseba, ki je upravičena do pridobitve prve koncesije, mora v 14 dneh od uveljavitve predpisa iz prvega odstavka tega člena ministrstvu predložiti vlogo o zainteresiranosti za izvajanje te gospodarske javne službe.

(4) Vlada izda odločbo o izboru za koncesionarja osebi iz drugega odstavka tega člena, ki je izkazala zainteresiranost, koncesijska pogodba pa mora biti sklenjena v 14 dneh od dokončnosti odločbe o izbiri.

(5) Če koncesijska pogodba v roku iz prejšnjega odstavka zaradi razlogov, ki so na strani koncesionarja ni sklenjena, odločba o izbiri preneha veljati, kar ugotovi vlada z odločbo.

(6) Če oseba iz drugega odstavka tega člena ne izkaže zainteresiranosti za izvajanje gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona v pred-

pisanem roku in v primeru iz prejšnjega odstavka, izbere vlada koncesionarja na podlagi javnega razpisa, skladno z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

(7) Oseba, ki ima z občino sklenjeno veljavno pogodbo za izvajanje gospodarske javne službe iz 7. točke prvega odstavka 26. člena ZVO mora izvajati to javno službo do sklenitve koncesijske pogodbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma iz prejšnjega odstavka na način in v obsegu kot je določen v predpisu občine in v veljavni pogodbi.

(8) Pogodba, ki jo je sklenila občina z osebo iz drugega odstavka tega člena za izvajanje gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka in je bila veljavna na dan uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona, se razdre z dnem sklenitve koncesijske pogodbe iz četrtega odstavka tega člena na podlagi sporazuma med pogodbenima strankama.

(9) Če ne pride do sporazumnega razdrta pogodbe, vložiti tožbo za razdrte obstoječe pogodbe pred pristojnim sodiščem državni pravobranilec.

189. člen

(Svet za varstvo okolja)

(1) Svet za varstvo okolja Republike Slovenije iz 150. člena tega zakona se ustanovi najkasneje do 31. decembra 2005.

(2) Do ustanovitve sveta iz prejšnjega odstavka opravlja njegove naloge Svet za varstvo okolja, ustanovljen na podlagi ZVO, katerega predsednik skliče tudi prvo sejo novoustanovljenega Sveta.

190. člen

(uskladitev predpisov)

Predpisi občin, sprejeti na podlagi ZVO, se v zadevah varstva okolja uskladijo z določbami tega zakona najkasneje do 31. decembra 2004.

191. člen

(začetek uporabe)

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na dejanja in postopke, povezane z Evropsko unijo in državami članicami, se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

192. člen

(uporaba kazenskih določb)

Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/02) izrekajo kot denarne kazni, in sicer za:

1. prekrške iz 161. člena tega zakona:

– za pravno osebo v razponu od 300.000 do 30.000.000 tolarjev;

– za samostojnega podjetnika posameznika ali kmeta v razponu od 100.000 do 15.000.000 tolarjev;

– za odgovorno osebo pravne osebe v razponu od 100.000 do 1.500.000 tolarjev;

– za posameznika v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;

2. prekrške iz 162. člena tega zakona:

– za pravno osebo v razponu od 300.000 do 10.000.000 tolarjev;

– za samostojnega podjetnika posameznika ali kmeta v razponu od 100.000 do 5.000.000 tolarjev;

– za odgovorno osebo pravne osebe v razponu od 100.000 do 500.000 tolarjev;

– za posameznika v razponu od 50.000 do 150.000 tolarjev.

193. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati:

1. ZVO in

2. Zakon o dimnikarski službi (Uradni list SRS, št. 16/74).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se določbe ZVO uporabljajo v primerih iz 168., 195. in 196. člena tega zakona.

(3) Predpisi, izdani na podlagi zakonov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, veljajo do izdaje novih, razen Odredbe o pogojih za pridobitev in o načinu pridobitve pooblastila za izdelavo poročil o vplivih na okolje (Uradni list RS, št. 70/96).

(4) V predpisih, izdanih na podlagi 27. in 30. člena ZVO, prenehajo veljati določbe, ki se nanašajo na obveznost investitorja, da v zahtevi za dovoljenje za gradnjo po predpisih o graditvi objektov pri napravah in objektih, za katere ni treba izvesti presojo vplivov na okolje po določbah ZVO, posreduje strokovno oceno o izpolnjevanju pogojev glede emisij ali ravnanja z odpadki.

(5) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– v Zakonu o varstvu pred hrupom v naravnem in bi-valnem okolju (Uradni list SRS, št. 15/76 in 29/86) 7., 8. in 9. člen;

– v Zakonu o vodah (Uradni list RS, št. 67/02) 94. člen;

– v Zakonu o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 64/94) četrti odstavek 38. člena.

(5) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati v Zakonu o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02, v nadaljnjem besedilu: ZGO-1):

– v prvem odstavku 55. člena besede »in za objekt z vplivi na okolje«;

– v drugem odstavku 55. člena besedilo »v primeru graditve objekta z vplivi na okolje pa lahko tudi obseg poročila o vplivih na okolje«;

– v prvem odstavku 64. člena drugi stavek;

– v tretjem odstavku 70. člena drugi stavek.

194. člen

(projekt nameravanega posega in revizija poročila o vplivih na okolje)

(1) Do izdaje predpisa iz tretjega odstavka 53. člena tega zakona se za projekt nameravanega posega iz 51. člena tega zakona, ki je gradnja, šteje idejna zasnova po predpisih o graditvi objektov.

(2) Do imenovanja okoljskih izvedencev lahko revizijo okoljskega poročila iz 41. člena tega zakona ali poročila o vplivih na okolje iz 54. člena tega zakona izdela oseba, ki je pridobila pooblastilo za izdelavo poročila o vplivih na okolje na podlagi ZVO, pri čemer morajo biti izpolnjeni pogoji iz tretjega in osmega odstavka 56. člena tega zakona.

195. člen

(dokončanje postopkov za izdajo okoljevarstvenega soglasja)

(1) Postopki presoje vplivov na okolje in izdaje okoljevarstvenega soglasja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po ZVO.

(2) Če z dnem uveljavitve tega zakona za objekte, ki se po določbah ZGO-1 štejejo za objekte z vplivi na okolje oziroma objekte, za katere je treba v skladu z 51. členom tega zakona izvesti presojo vplivov na okolje (v nadaljnjem besedilu: objekti z vplivi na okolje), še ni bila vložena zahteva za izdajo okoljevarstvenega soglasja, se po določbah zakona iz prejšnjega odstavka končajo tudi naslednji začetni postopki:

– za izdajo lokacijskega dovoljenja po določbah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86, Uradni list RS, št. 26/90,

18/93, 47/93, 71/93, 44/97, 9/01 – ZPPreb in 23/02 – odl. US, v nadaljnjem besedilu: ZUN) v povezavi z določbami 190. člena ZGO-1,

– za izdajo enotnega dovoljenja po določbah 45.h člena ZUN v povezavi s 191. členom ZGO-1, za izdajo gradbenega dovoljenja po določbah zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84 in 29/86, Uradni list RS, št. 71/93-ZUN, 40/94 – odl. US, 69/94 – odl. US, 59/96, 45/99, 42/2000 – odl. US, 52/2000 – ZGPro in 52/2000, v nadaljnjem besedilu: ZGO) v povezavi z določbami 191. člena ZGO-1,

– za izdajo enotnega dovoljenja za gradnjo po določbah ZGO v povezavi z določbami 191. člena ZGO-1,

– za izdajo gradbenega dovoljenja, ki temeljijo v lokacijskih dovoljenjih, izdanih po ZUN in se končajo po ZGO in

– za izdajo gradbenega dovoljenja po ZGO-1.

196. člen

(uskladitev postopkov za pridobitev okoljevarstvenega soglasja v primeru novih zahtev za izdajo gradbenih dovoljenj za objekte z vplivi na okolje)

Ne glede na določbe drugega odstavka prejšnjega člena se postopek za izdajo gradbenega dovoljenja za objekt, ki se po določbah ZGO-1 šteje za objekt z vplivi na okolje, lahko začne in konča po določbah ZVO tudi, če se vloži po uveljavitvi tega zakona, vendar samo, če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja za takšen objekt vloži v skladu s prvim odstavkom 55. člena ZGO-1 in najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona in če naročnik takšni zahtevi priloži dokazilo, da je bila pogodba o izdelavi idejnega projekta sklenjena pred uveljavitvijo tega zakona.

197. člen

(uskladitev postopkov za celovito presojo in presojo vplivov na okolje za državni ali občinski lokacijski načrt)

(1) Šteje se, da je bila za državne lokacijske načrte po predpisih o urejanju prostora, ki so bili z dnem uveljavitve tega zakona sprejeti v skladu z določbami 42. do 46. člena ZUreP-1, 41. in 45.a do 45.i člena ZUN, 2. poglavja zakona o ureditvi določenih vprašanj v zvezi z graditvijo objektov na mejnih prehodih (Uradni list RS, št. 111/01) in 22. člena zakona o ukrepih za odpravo posledic, preprečitev širjenja in ustalitev zemeljskih plazov večjega obsega (Uradni list RS, št. 21/02), izvedena presoja vplivov na okolje v skladu z določbami tega zakona.

(2) Za lokacijske načrte iz prejšnjega odstavka, ki z dnem uveljavitve tega zakona še niso sprejeti, pred uveljavitvijo tega zakona pa so že bili javno razgrnjeni se šteje, da so bile zahteve po sodelovanju javnosti po določbah tega zakona izpolnjene z njihovo javno razgrnitvijo.

(3) Določbe 67. člena tega zakona se ne uporabljajo za občinske lokacijske načrte, ki so bili pred uveljavitvijo tega zakona že javno razgrnjeni.

198. člen

(dokončanje inšpekcijskih postopkov v teku)

Inšpekcijski postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah ZVO.

199. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 801-01/90-3/136

Ljubljana, dne 31. marca 2004.

EPA 1073-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

1695. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o potrošniških kreditih (ZPotK-A)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o potrošniških kreditih (ZPotK-A)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o potrošniških kreditih (ZPotK-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 5. aprila 2004.

Št. 001-22-50/04

Ljubljana, dne 13. aprila 2004.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POTROŠNIŠKIH KREDITIH (ZPotK-A)

1. člen

V Zakonu o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 70/2000) se v 2. členu dodata nov sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Potrošniška hipotekarna kreditna pogodba po tem zakonu je pogodba, s katero dajalec kredita daje ali obljubi dati potrošniku kredit in je vračilo kredita zavarovano s hipoteko ali zemljiškim dolgom na nepremičnini.

Kadar fizična oseba, ki deluje izven svoje poklicne ali pridobitne dejavnosti, za zavarovanje kredita ustanovi hipoteko ali zemljiški dolg na svoji nepremičnini, se uporabljajo določbe četrtega odstavka 4. člena tega zakona in določbe 7.a člena tega zakona.

(8) Čista vrednost kredita je vrednost, ki jo prejme potrošnik plačano od dajalca kredita oziroma vrednost stvari, ki je bila dana potrošniku na kredit.«.

2. člen

V 3. členu se 1. točka prvega odstavka črta. Na koncu 6. točke pa se doda besedilo, ki se glasi: »in skupni znesek kredita ne presega višine trikratnega zajamčenega bruto osebnega dohodka v Republiki Sloveniji, za pretekli mesec;«.

3. člen

V 4. členu se dodajo novi drugi, tretji in četrti odstavek, ki se glasijo:

»(2) Pogodbena razmerja, pri katerih je potrošnik prodajalec in kupec oziroma najemodajalec po pogodbi o finančnem najemu (leasing) iste stvari, se štejejo za potrošniške kredite po tem zakonu.

(3) Stvari, ki jih je dajalec kreditov oziroma najemodajalec po pogodbi o finančnem najemu (leasing) pridobil pri pravnih poslih iz drugega odstavka tega člena in pri katerih ima že sklenjeno obveznost odtujitve stvari, teh ne sme obremeniti s stvarnimi pravicami drugih.

(4) Kadar se omejitev iz prejšnjega odstavka nanaša na nepremičnino, mora dajalec kredita oziroma najemodajalec pri finančnem najemu na tej nepremičnini vpisati pravico prepovedi obremenitve ali odtujitve nepremičnine v korist kupca oziroma najemodajalca po pogodbi o finančnem najemu (leasing).«.